ΑΝΩΓΕΙΑΝΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΩΓΕΙΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΩΓΕΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

«ΤΟ ΙΔΑΙΟΝ ΑΝΤΡΟΝ»

ΑΣΠΙΔΑ ΚΟΥΡΗΤΩΝ
ΠΟΥ ΒΡΕΘΗΚΕ
ΣΤΟ «ΙΔΑΙΟΝ ΑΝΤΡΟΝ»

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΑΘΗΝΑΣ 15
Κωδικός εντύπου 018182

PRESS POST x+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΟΣ 50ο • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 320 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2019

ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ 18, ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ, τ.κ. 11 523, ΑΘΗΝΑ, **www.ifonitonanogion.gr**

ΟΙ ΑΝΩΓΕΙΑΝΟΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

έσμιξαν και φέτος, με αφορμή ΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΟΥΣ

Χρόνια πολλά από καρδιάς εύχεται ο Σύλλογός μας κάθε χρονιά να σμίγομε τιμώντας το χωριό μας

(Λευτέρης Καλομοίρης)

Σελ. 14-15

ΣΕΛ. 4-6

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣΥΝΘΕΤΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΤΕ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΞΥΛΟΥΡΗ, ΛΟΥΚΑΣ ΘΑΝΟΣ ΜΙΛΑ ΣΤΗ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΩΓΕΙΩΝ»

ΤΙ ΛΕΕΙ:

- **Για την γνωριμία και την συνεργασία του με το Νίκο Ξυλούρη...**
- **Γιατί δεν συνέχισε να γράφει μουσική για τραγούδια σε δίσκους...**
- **Γιατί επέλεξε αποκλειστικά τον Ξυλούρη για να κάνει το «ΣΑΛΠΙΣΜΑ»...**
- **Για την σχέση του με την οικογένεια και τους Ξυλούρηδες...**
- **Για τον Καρυωτάκη και τον Βάρναλη ...**
- **Για την ποιότητα του ελληνικού τραγουδιού σήμερα...**
- **Για την Κρητική μουσική και ποιοι νέοι Κρητικοί μουσικοί τον εντυπωσιάζουν...**

Κοπή πρωτοχρονιάτικης πίτας Συλλόγου Ανωγειανών Αθήνας,

ΣΑΒΒΑΤΟ, 11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2020. *(σελ. 13)*

ΕΤΗΣΙΑ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΩΓΕΙΑΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ.

(σελ. 16)

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ στο Σύλλογο Ανωγειανών Αθήνας.

(σελ. 17)

ΑΘΗΝΑ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2020.

ΔΗΜΟΣ ΑΝΩΓΕΙΩΝ

ΝΕΕΣ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΠΕΤΥΧΕ Ο ΔΗΜΟΣ ΑΝΩΓΕΙΩΝ για τη δημιουργία τμήματος βρεφικής φροντίδας δυναμικότητας έως 10 βρεφών, σε κτίριο του Δήμου, αλλά και για την αντιμετώπιση του φαινομένου της λειψυδρίας.

Σελ. 6

ΚΚΕ

Κ.Ο.Β. ΑΝΩΓΕΙΩΝ

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η

Η ΚΟ Ανωγείων του ΚΚΕ, καταδικάζει με τον πιο απερίφραστο τρόπο την ληστεία και βασανισμό της 80χρονης Ανωγειανής γυναίκας.

Σελ. 6

«Η Μεταναστευτική Πολιτική της Ε.Ε. & ο Σύγχρονος Πολιτισμός μας»

του ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΣΚΟΥΛΑ

σελ. 10-12

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ σελ. 2, του Γιάννη Μανουρά

ΑΝΩΓΕΙΑΝΕΣ ΑΘΙΒΟΛΕΣ, σελ. 9

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ σελ. 7, της Μαρίας Χρονιάρη

σκέψεις...

ΘΑ ΑΡΑΞΩ ΣΠΙΤΙ...;

Φτάσαμε να το ζήσουμε κι αυτό! Μέσα σε 30 περίπου μέρες, όλος ο πλανήτης, προοδευτικά, τρομακτικά και βασανιστικά, τραντάζεται συθέμελα, ο χρόνος σταματά, και οι ανάσες μένουν μετέωρες στα στόματα όλων. Τα πάντα «παγώνουν». Λένε, ότι μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ο κορονοϊός, ήρθε να μας τρομάξει όσο τίποτα άλλο. Αλήθεια λένε.

Σε καθεστώς πανδημίας είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς το φορέα από το θύμα και να τους ξεχωρίσει. Ο περιορισμός για όλους προβάλλεται ως αναγκαίος, εξαρτάται όμως και μάλιστα αποκλειστικά από την περιβόητη αντίληψη της ατομικής ευθύνης. Εδώ το κράτος υποχωρεί.

Υπάρχουν πάντα, βέβαια, εκείνοι που δεν αποδέχονται τον κίνδυνο και θέλουν να συνεχίσουν σαν να μην έχουν δει τις ταινίες καταστροφής, σαν να μην εμπιστεύονται τις ιατρικές νουθεσίες. Ένα σημαντικό -αλλά όχι το μεγαλύτερο- μέρος της ελληνικής κοινωνίας δεν δέχεται (ακόμα...) τον περιορισμό στο σπίτι, δεν καταλαβαίνει γιατί να κοπούν συνήθειες όπως η καφετέρια, η διασκέδαση σε δημόσιους χώρους, ο εκκλησιασμός. Πιστεύει ότι το κακό δεν θα το βρει και σκαρφίζεται κάθε ανοησία για να πάει αντίθετα στις επιταγές της κρατικής εξουσίας για τον περιορισμό στο σπίτι. Μια εξουσίας που για πρώτη φορά «βγαίνει από πάνω» και με το δίκιο της.

Κυρίες, κύριοι, ασφαλώς και οι στιγμές, οι ώρες, οι ημέρες είναι κρίσιμες. Το σύνθημα «μένουμε σπίτι» είναι αυτό που μπορεί να σώσει, όχι όσους ασθενήσουν από τον ιό, αλλά εκείνους που είναι περισσότερο ευάλωτοι στις θανατηφόρες παρενέργειές του.

Ας περιοριστούμε στην ιδιωτική μας σφαίρα. Ας μετατρέψουμε το σπίτι μας, σε καταφύγιο της ίδιας της επιβίωσης του κοινωνικού συνόλου, της ίδιας της ένδειξης ανθρωπιάς απέναντι σε αυτούς που είναι σε πραγματικό κίνδυνο. Ας βρούμε τη διέξοδο μέσα από την τεχνολογία, η οποία μπορεί να καταστήσει το σπίτι μας εστία επικοινωνίας, εργασίας, ψυχαγωγίας, εκπαίδευσης και εξ αποστάσεως έκφρασης οικειότητας. Ας εκφράσουμε τον αλτρουισμό μας, εναλλακτικά, μέσα από το σπίτι μας, έστω από τα μπαλκόνια και τις αυλές μας. Όπως οι γείτονές μας, στην πολύπαθη Ιταλία, αλλά και στην Κίνα και αλλού.

Ίσως ήρθε η ώρα, μέσα από τη στέρηση, το φόβο, τον πόνο, και τις απώλειες να αναγνώσουμε αλλιώς τη ζωή μας. Το πήραμε για τα καλά χαμπάρι, ότι οι κοινωνίας μας, αυτές τέλος πάντων που οργανώσαμε, ούτε άτρωτες είναι, ούτε αλάνθαστες. Ας εμπιστευτούμε του -«ντεμοντέ» για πολλούς και άλοτε- ανθρώπους της ιατρικής επιστήμης και τη επιστημονικής γνώσης. Ας δώσουμε χώρο στους εαφνείς ήρωες της καθημερινότητάς μας, που φροντίζουν την υγεία μας και τις ζωές μας. Μετά την καταιγίδα θα βγει ο ήλιος! Ας φέρουμε τους εαυτούς μας σε θέση, αυτή τη φορά να τον κοιτάξουμε κατάματα.

Γιάννης Βασ. Μανουράς

Ανωγειανές... εκδόσεις

«Εύνοια Ελευθερίας»

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΣΠΑΧΗΣ

›› Κυκλοφόρησε το Δεκέμβριο 2019 από τις εκδόσεις «Λεξίτυπο» η τρίτη ποιητική συλλογή του συγχωριανού μας Οδυσσέα Σπαχή με τίτλο «Εύνοια Ελευθερίας». Ο ίδιος ο τίτλος της ποιητικής συλλογής παραπέμπει στο μεγάλο ζητούμενο της επιδίωξης της ελευθερίας και ο συγγραφέας δικαιολογεί αυτόν τον τίτλο ως εξής: «Η Εύνοια Ελευθερίας είναι μια ερμηνευτική αρχή, που θεσμοθετήθηκε από τον Μάρκο Αυρήλιο. Σύμφωνα μ' αυτήν, σε κάθε περίπτωση που είναι αναγκαία η ερμηνεία, γίνεται δεκτή από το δικαστήριο εκείνη, που είναι ευνοϊκότερη για την ανθρώπινη ελευθερία.»

Η ποιητική συλλογή είναιαφιερωμένη στην γιαγιά του συγγραφέα, Αφροδίτη Σπαχή, προς την οποία γίνεται ειδικότερη μνείαως ακολούθως: «Αφιερώνεται στη μνήμη της γιαγιάς μου Αφροδίτης Σπαχή. Ήταν ένα από τα μαρτυρικά θύματα της ολοκληρωτικής καταστροφής των Ανωγείων Κρήτης, που προκάλεσαν οι Χιτλερικοί στις 13 Αυγούστου 1944. Πέρασαν εβδομήντα πέντε χρόνια σιωπής,αφότου ένα εγγόνι της,τιμώντας τη μνήμη της, προσπαθεί ν' αποτυπώσει την τραγική υπεράσπιση της ανθρωπιάς απέναντι στη βαρβαρότητα. Και με αυτήν την έννοια, τούτη η συλλογή αφιερώνεται σ' όλες τις γυναίκες, που μαρτύρησαν κατά την αντίσταση τους σε κάθε τυραννία για χάρη της ελευθερίας.» Με το τελευταίο του υστερόγραφο ο συγγραφέας αποδίδει ως εξής την πρέπουσα τιμή σε εκείνους τους μικρούς αποχαρετισμούς που υφαίνουν τον μεγάλης αξίας ιστό του αγώνα για αξιοπρέπεια κι ελευθερία :

«ΥΓ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΙΚΟ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

Αχ! γιαγιά Αφροδίτη.Δεν πρόλαβες να μας αφηγηθείς για το θρύλο του πρίγκηπα της Ζωμίνθου. Μ' έναν ύστατο χαρετισμό προσπέρασες την οδύνη κι, ύστερα, χαμήλωσες το βλέμμα και πορεύτηκες με ταπεινότητα μαζί μ' ένα λευκό περιστέρι, που φτερούγιζε στην άβυσσο. Ιεροφάντες οι σκέψεις σου, όταν πάντρευαν τις αλλεπάλληλες ιαχές των ανέμων με τα αινίγματα των καιρών, που σου χάρισαν σύζυγο, πομένα στα χεμαδιά κι ένα γιο, στρατευμένο στη Μικρά Ασία. Αχ! γιαγιά Αφροδίτη.Τις έγνοιες σου συνόδευε ένα σπουργίτι όταν εσύ, με μνήμες της απώλειας και μ' όνειρα της λησμονιάς, ζωγράφιζες το πρώτο φως της αυγής. Τότε, όταν η πραότητα έσμιγε με τη φωτεινότητά σου, ένωθες ισχυρή, πιο δυνατή κι από την ορμή της ιστορίας. Τρεις φορές ασπάστηκες το γιο σου καθώς έφευγε για τη Μικρά Ασία και με δέκα ευχές ξεπροβόδιζες τον άντρα σου. Τους έχασες και τους δύο. Το μαύρο υφαντό ύφανε η πένθιμη μοίρα και το άλγος λειτουργούσε στο βήμα της εκκλησίας. Ούτε που υποψιάσθηκαν πως με καρτερία ετοίμαζες την πιο ηρωική, μα κι αθόρυβη, έξοδο. Αχ! γιαγιά Αφροδίτη. Ο άφωνος πόνος σου συνάντησε τις ματιές της θλίψης κι έγινε μαύρο χρώμα, που έβαψε τα σύνεφα πάνω απ' το αναδυόμενο ανάκτορο της Ζωμίνθου. Μία και μοναδική φορά σ' είδαν στον οίκο της Μνήμης να σμιλεύεις με πάθος το κάλλος, όταν η δύναμη της αμηχανίας τροφοδοτούσε τη θέλησή σου. Σε αυτόν τον οίκο είχες μυηθεί στο δέος του Λατρευτή. Ένα απόγευμα χάθηκες στο κόσμο των σκιών, μόλις φίλωσες το φως με το ζωοπιό σου πνεύμα.»

Βιογραφικό του συγγραφέα: Ο Οδυσσέας Σπαχής γεννήθηκε στ' Ανώγεια της Κρήτης και σήμερα είναι διδασκτικός λειτουργός (Εφέτης ΔΔ) και διδάσκων στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών σε ειδικά ζητήματα κοινωνικής ασφάλισης. Στα επιστημονικά του ενδιαφέροντα ως νομικού είναι η περιφερειακή ανάπτυξη (έχει αποκτήσει τον τίτλο του «συμβούλου τοπικής ανάπτυξης» κατόπιν παρακολούθησης ειδικού προγράμματος) και το κοινωνικό κράτος δικαίου (είναι κάτοχος ΜΔΕ στην κατεύθυνση Δημοσίου Δικαίου και Πολιτικής Επιστήμης, με ειδικότητα στο Συνταγματικό Δίκαιο). Εκτός από πλήθος επιστημονικών μελετών του στο δημόσιο δίκαιο, έχει δημοσιεύσει και σε έγκριτα λογοτεχνικά περιοδικά μελετήματα γύρω από την πολιτική φιλοσοφία, την ποίηση και το λαϊκό πολιτισμό και έχει δώσει προσκεκλημένες ομιλίες για θέματα επιστημονικού και λογοτεχνικού ενδιαφέροντος σε συμπόσια και ημερίδες. Επίσης, έχουν δημοσιευθεί ποιήματά του και διηγήματά του σε διάφορα περιοδικά λόγου και ποίησης. Στην εργογραφία του περιλαμβάνονται: 1) Τα δοκίμια: α) «Το Ιερό και το Δίκαιο στο Μινωικό μύθο» (εκδόσεις Αναλόγιο, Ηράκλειο Κρήτης 2002), β) «Η Μνήμη του Κόσμου και του Ποιητή» (εκδόσεις Ταξιδευτής,Αθήνα,2007), γ) «Θεμελιώδη σύμβολα του ευρωπαϊκού πολιτισμού» (εκδόσεις Γραφομηχανή,Αθήνα 2014.2) Οι ποιητικές συλλογές: α) «Το Πορφυρούν Προσωπείο»(εκδόσεις Ίδιων, 2010),β) «Αμήχανο Κάλλος» (εκδόσεις Λεξίτυπον,Αθήνα 2017) και γ) «Εύνοια Ελευθερίας», Αθήνα 2019). Στις 15 Ιουνίου 2015 τον απονεμήθηκε από το Δήμαρχο Καλαμάτας το βραβείο δοκιμίου ελεύθερου στοχασμού εις μνήμην «Παναγιώτη Φωτέα» για το δοκίμιό του «Θεμελιώδη σύμβολα του ευρωπαϊκού πολιτισμού».

Ανωγειανές... μουσικές κυκλοφορίες

«Μη ξαναβάλεις άρωμα»

ΓΙΩΡΓΗΣ ΦΑΣΟΥΛΑΣ • ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ

›› Κλείνοντας τα 20 χρόνια δισκογραφικής πορείας του Γιώργη Φασουλά με τον Κώστα Καλλέργη στην εταιρεία «ΑΕΡΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ – ΣΕΙΣΤΡΟΝ», ανοίγει ένας νέος κύκλος δημιουργίας με τον έβδομο στην σειρά δίσκο **«Μη ξαναβάλεις άρωμα»**.

Ένας ψηφιακός δίσκος με νέα τραγούδια εκ των οποίων τα δύο έχουν γίνει ήδη επιτυχίες, σηματοδοτεί την πίστη του Γιώργη και του Κώστα σε αυτό που εκπροσωπούν όλα αυτά τα χρόνια. Άξιοι εκπρόσωποι της Ανωγειανής μουσικής παράδοσης, που γέννησε μεγάλα κεφάλαια της μουσικής μας κληρονομιάς, συνεχίζουν απαθέκτοι με βαθύ το αίσθημα της ευθύνης

ΕΠΑΙΞΑΝ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ:

Γιώργος Φασουλάς: *Λύρα, τραγούδι*

Κώστας Καλλέργης: *Λαούτο, Στεριανό λαούτο, τζουρά, τραγούδι*

Κώστας Μαρκάκης: *Κιθάρα, μπεντίρ*

Νικόλας Χριστόπουλος: *Κρουστά – τύμπανα*

Γιώργος Τζωρτζάκης: *Μπάσο*

Μανώλης Καψάλης: *Πνευστά*

Αλέξης Κριτσωτάκης: *Κρουστά στο 11, 13*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

1› Η χριονιάρα 4.19

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργης Φασουλάς (Χοιμάς). ΣΤΙΧΟΙ: α) Γιώργης Μπέρκης (Κατσούγρης), β) Γιώργης Φασουλάς (Χοιμάς)

2› Αμοναχός παραμιλώ 4.45

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργης Φασουλάς (Χοιμάς). ΣΤΙΧΟΙ: α) Ζαχαρένια Σαλούστρου, β) Κώστας Σκουλας (Καρφάκης)

3› Μη ξαναβάλεις άρωμα 5.04

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργης Φασουλάς (Χοιμάς). ΣΤΙΧΟΙ: Γιώργης Μπέρκης (Κατσούγρης)

4› Το νυχτολούλουδο 5.51

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργης Φασουλάς (Χοιμάς). ΣΤΙΧΟΙ: α) Γιάννης Φασουλάς (Νταμπακογιώργη), β) Κώστας Σκουλάς (Καρφάκης)

5› Η γυναίκα 4.37

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργης Φασουλάς (Χοιμάς). ΣΤΙΧΟΙ: α) Μύρων Σκουλάς (Τζαβελοβασίλη), β) Κλειδθένης Σμπώκος

6› Ο καφφίτζης 6.01

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργης Φασουλάς (Χοιμάς). ΣΤΙΧΟΙ: Αριστείδης Χαιρέτης (Γιαλάφτης)

7› Κοντυλιές 4.30

ΜΟΥΣΙΚΗ: Παραδοσιακή. ΣΤΙΧΟΙ: α,β) Γιάννης Βιτώρος (Κένεντης), γ,δ) Αριστείδης Χαιρέτης (Χτυπαρθούνης), ε,ζ) Γιάννης Φασουλάς (Νταμπακογιώργη)

8› Πετροχελίδονο 4.34

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργης Φασουλάς (Χοιμάς). ΣΤΙΧΟΙ: Κώστας Μανουράς (Προσφύρης)

9› Το κόντε μίρι 4.44

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργης Φασουλάς (Χοιμάς). ΣΤΙΧΟΙ: α) Μύρων Σκουλάς (Τζαβελοβασίλη) β) Κώστας Σκουλάς (Καρφάκης)

10› Καράβια που δε φύγανε 5.56

ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Μαρκάκης. ΣΤΙΧΟΙ: α) Αριστείδης Χαιρέτης (Χτυπαρθούνη), β) Βασίλης Σμπώκος (Λουκάς)

11› Μιναρές 5.37

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΤΙΧΟΙ: Γιώργης Φασουλάς

12› Ο όρκος 6.25

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργης Φασουλάς (Χοιμάς). ΣΤΙΧΟΙ: α) Γιώργης Νταγιαντάς του Εμμανουήλ. β) Βασίλης Φασουλάς (Χοιμάς)

13› Οι πλατάνοι 5.05

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργης Φασουλάς. ΣΤΙΧΟΙ: α) Κώστας Σκουλάς (Καρφάκης) β) Στεφανής Χαιρέτης του Λυκούργο

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΩΓΕΙΩΝ
Τρίμηνη Περιοδική Έκδοση
Ιδιοκτησία του Συλλόγου
των Ανωγειανών της Αθήνας
«ΤΟ ΙΔΑΙΟΝ ΑΝΤΡΟΝ»

ΓΡΑΦΕΙΑ
Βελεστίνου 18, τ.κ. 11523
Αμπελόκηποι, Αθήνα
τηλ./φαξ: 210-6916060
e-mail: to.idaionantron@gmail.com
site: www.ifonitonanogion.gr
FB: facebook.com/ifonitonanogion

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ζαχαρένια Νικηστρ. Ανδρεαδάκη
κιν. τηλ.: 6932-120494
e-mail: zachandr@gmail.com

ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ-ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΗ
Μανώλης Θεοχ. Σκανδάλης
κιν. τηλ.: 6977-891415
manskan3@gmail.com

Ζαχαρένια Νικηστρ. Ανδρεαδάκη
κιν. τηλ.: 6932-120494
e-mail: zachandr@gmail.com

ART DIRECTOR
Κωνσταντίνα Ανανίδη
ananidi@otenet.gr

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
Αλεξάνδρα Σταυρακάκη
alskreta@gmail.com
Ιωάννης Μανουράς
gmanouras1@gmail.com
Ζαχαρένια Ανδρεαδάκη
Μανώλης Σκανδάλης
Παναγιώτης Σκουλάς
Αλκιβιάδης Σκουλάς
Νικόλαος Φασουλάς
Εμμανουήλ – Μίνως Σταυρακάκης
Εβελίνα Μουστάκα

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ - ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ
Σταύρος Βιτώρος
Βασίλης Βουϊδάσκης
Κώστας Μαρής
Μαρλένα Σκουλά-Περιφεράκη
Μαρία Χρονιάρη
Δημήτρης Σαλούστρος - Ζαΐμης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
Μανώλης Σκανδάλης
κιν. τηλ.: 6977-891415

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
Ζαχαρένια Ανδρεαδάκη,
κιν.: 6932-120494

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ
Print Day
Μεσηνιακές Γραφικές Τέχνες
Εκτυπώσεις ΙΚΕ

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Εσωτερικό 20 ευρώ - Εξωτερικό 40 ευρώ

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους. Κείμενα μπορούν να αποστέλονται στην εφημερίδα ηλεκτρονικώς ή εγγράφως. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση άρθρων ή κειμένων της εφημερίδας, πλην της αντιγραφής του τίτλου και του λογοτύπου αυτής. Σε περίπτωση αναδημοσίευσης, για λόγους δεοντολογίας να αναγράφεται ο τίτλος της εφημερίδας. Φωτογραφίες και χειρόγραφα επιστρέφονται μόνο κατόπιν ειδικής συνεννόησης.

Αριθμός λογαριασμού Συλλόγου στην
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
645512-5883-949 (όψεως)
IBAN GR5601714550006455125883949

Ευχαριστήρια

Α) Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννη Ανωγείων ευχαριστεί θερμά για τις προσφορές τους:

Εις μνήμη Πρεσβυτέρας Ειρήνης Ανδρεαδάκη

Την **Οικογένεια του Γεωργίου και της Μαρίας Γρύλλου** από το Ηράκλειο Κρήτης, η οποία κατέθεσε στο Φιλόπτωχο ταμείο του ναού το ποσό των 50 ευρώ

Την **Οικογένεια του Φλουρή Βασιλείου** από την Δροσιά Μυλοποτάμου, η οποία κατέθεσε στο Φιλόπτωχο ταμείο του ναού το ποσό των 50 ευρώ

Β) Ο Δ/ντης του Κ.Υ Ανωγείων ευχαριστεί θερμά για τις προσφορές τους:

-Εις μνήμη Ζουμπουλιάς Ανδρεαδάκη – Μαυρακάκη, την **κ. Κάλλια Σκουλά χ. Μύρωνα** που διέθεσε το ποσό των 50 ευρώ

-Εις μνήμη Πρεσβυτέρας Ειρήνης Ανδρεαδάκη

-Την **Οικογένεια Γεωργίου Σμπώκου (Διδασκάλου)** που διέθεσε το ποσό των 100 ευρώ

-Την **Οικογένεια Βασίλη και Αγάπης Βρέντζου** που διέθεσε το ποσό των 100 ευρώ

-Την **Οικογένεια Χάρη και Αδαμαντίας Σταυρακάκη** που διέθεσε το ποσό των 50 ευρώ

-Την **Οικογένεια Λεωνίδα και Θεοδώρας Γρύλλου** που διέθεσε το ποσό των 50 ευρώ

-Την **Οικογένεια Γεωργίου και Χρύσας Ψαλτάκη** που διέθεσε το ποσό των 50 ευρώ

-Την **Οικογένεια Κωνσταντίνου και Αργυρώς Σπαχή** που διέθεσε το ποσό των 50 ευρώ

-Την **Οικογένεια Αντωνίου και Αθηνάς Σπαχή** που διέθεσε το ποσό των 50 ευρώ

-Την **Οικογένεια Μιχάλη και Ελένης Σμπώκου** που διέθεσε το ποσό των 50 ευρώ

-Την **Οικογένεια Ιωάννη και Σούλας Σμπώκου** που διέθεσε το ποσό των 50 ευρώ

-Την **Οικογένεια Ιωάννη και Ειρήνης Βρέντζου (Γιαγκοβασίλη)** που διέθεσε το ποσό των 50 ευρώ

-Την **Οικογένεια Χρήστου και Μάρως Τσακπίνη** που διέθεσε το ποσό των 30 ευρώ

-Την **κα. Ελένη Τριανταφυλλίδη** που διέθεσε το ποσό των 50 ευρώ

-Την **κα Άννα χ. Βασιλείου Σκουλά (Καραβανά)** που διέθεσε το ποσό των 50 ευρώ

-Εις μνήμη Αγησιλάου Φρυσάλη του Νικολάου, την οικογένειά του που διέθεσε το ποσό των 50 ευρώ

-Εις μνήμη Ορέστη Χαιρέτη, την αδερφή του **Ευαγγελία Χαιρέτη του Ιωάννη** που διέθεσε το ποσό των 50 ευρώ με αφορμή τη συμπλήρωση 10 ετών από το θάνατό του.

-Για την προσφορά στον εξοπλισμό του Π.Ι Λιβαδίων του Κ.Υ Ανωγείων, ενός πλήρους ηλεκτρονικού υπολογιστή με εκτυπωτή αξίας 650 ευρώ

Εις μνήμης Βασίλη Βάμβουκα, τα παιδιά του Γεώργιο, Διαμάντω και Μαρία, διέθεσαν το ποσό των 300 ευρώ

Τον Πολιτιστικό Σύλλογο Λιβαδίων για την προσφορά ποσού 350 ευρώ.

Γ) Το Τμήμα Κοινωνικής Προστασίας Παιδείας – Πολιτισμού (Κοινωνική Υπηρεσία) του Δήμου Ανωγείων, αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει θερμά για τις προσφορές τους:

Εις μνήμη Κώστα Καλλέργη (Νταλούκο), τις οικογένειες των Σοφοκλή Καλλέργη, Μιχάλη Καλλέργη, Λυκούργο Καλλέργη και Μαρίας Καλλέργη – Βρέντζου για την δωρεά 400 ευρώ για προσφορά γεύματος στο ενιαίο μαγειρείο του Δήμου και στην ομάδα γυναικών του ΚΑΠΗ.

Εις μνήμη Σταύρου Θεοφανάκη, την οικογένεια του Δημητρίου Κουτεντάκη για την δωρεά ποσού 150 ευρώ.

Εις μνήμη Αγησίλαου Φρυσάλη, την οικογένεια του Νεκτάριου Φρυσάλη για την δωρεά ποσού 100 ευρώ.

Εις μνήμη Δόξας και Ορέστη Σαμόλη, τα παιδιά τους, για την προσφορά γεύματος στο ενιαίο μαγειρείο του Δήμου.

Εις μνήμη Βασιλείου Κουνάλη (Μαυρομάτη), την οικογένεια Λευτέρη Κουτεντάκη και Γιάννας Κουνάλη, για την προσφορά γεύματος στο ενιαίο μαγειρείο του Δήμου.

Εις μνήμη Αθηνάς Σκουλά (Κίνεvας), την κόρη της Ειρήνη Σκουλά, για την δωρεά ποσού 50 ευρώ στην ομάδα νοητικής ενδυνάμωσης του ΚΑΠΗ.

Εις μνήμη Ανδρονίκης Ντερτζή, τον Μανώλη Χαρ. Φασουλά, για την δωρεά ποσού 50 ευρώ.

Εις μνήμη Αναστασίου Ζάννου, το **Σύλλογο Διδασκόντων του 1ου Δημοτικού σχολείου Ανωγείων**, για την δωρεά ποσού 100 ευρώ που κατέθεσαν αντί στεφάνου για δράσεις στο Κ.Η.Φ.Η.

Εις μνήμη Ιωάννη Χαχλιούτη, την οικογένεια του, για την προσφορά γεύματος στο ενιαίο μαγειρείο του Δήμου.

Εις μνήμη Δημητρίου Ανδρεαδάκη, την οικογένεια **του Γεωργίου Ανδρεαδάκη (Σαουνάτσου)**, για την προσφορά δύο γευμάτων στα παιδιά του παιδικού σταθμού

Εις μνήμη Δημητρίου Χαρ. Φασουλά (Φούντα), στις οικογένειες των, Ελευθερίας Γαϊτάνη, Ιωάννας Γαϊτάνη, Γεωργίου Φασουλά, Χαράλαμπου Φασουλά και Μαρίας Φασουλά, που κατέθεσαν, συνολικά, αντί στεφάνων, το ποσό των 250 ευρώ.

Δ) Η Σχολική Επιτροπή Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του Δήμου Ανωγείων ευχαριστεί θερμά για τις προσφορές τους:

Εις μνήμη Πρεσβυτέρας Ειρήνης Ανδρεαδάκη

Την **Οικογένεια Νταγιαντά Κωνσταντίνου του Γεωργίου**, η οποία διέθεσε ποσό 50 ευρώ

Την **Οικογένεια Αιμίλιου και Έφης Ανδρεαδάκη**, η οποία διέθεσε ποσό 50 ευρώ

Τα **ανίψια της Ζαχαρία και Αθηνά Καραμπίνη**, τα οποία διέθεσαν ποσό 100 ευρώ

Εις μνήμη Άννας Ανδρεαδάκη (συζύγου Νικήτα), την **Οικογένεια Αιμίλιου και Έφης Ανδρεαδάκη**, η οποία διέθεσε ποσό 50 ευρώ

Εις μνήμη Αγησίλαου Φρυσάλη, τη σύζυγό του Αθηνά και τον γιό Νεκτάριο, οι οποίοι διέθεσαν το ποσό των 100 ευρώ

Ε) Το Δ.Σ. του Σκακιστικού Ομίλου Ανωγείων και του ΑΠΣ Ιδαίοι Ανωγείων ευχαριστεί θερμά για τις προσφορές τους:

Εις μνήμη Ελένης Καλομοίρη (Ντουλγκερολένης), τον Καλλέργη Γεώργιο του Μιχαήλ (Νταλουκογιώργη), ο οποίος διέθεσε το ποσό των 50 ευρώ

Εις μνήμη Σπύρου Σαλούστρου, τον Νίκο Κοντογιάννη του Εμμανουήλ, ο οποίος διέθεσε το ποσό των 200 ευρώ

ΣΤ) Ο Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου Ανωγείων ευχαριστεί θερμά για την προσφορά της:

Εις μνήμη Ιωάννη Μανιώρου, την **οικογένεια της Ευαγγελίας Μανιώρου**, η οποία διέθεσε το ποσό των 200 ευρώ

περιε-χόμενα

›Ο μουσικοσυνθέτης και άλλοτε συνεργάτης του Νίκου Ξυλούρη, ΛΟΥΚΑΣ ΘΑΝΟΣ μιλά στη «Φ. Α.» 4-6

›Νέες επιχορηγήσεις πέτυχε ο Δήμος Ανωγείων για τη δημιουργία ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΒΡΕΦΙΚΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ δυναμικότητας έως 10 βρεφών, σε κτίριο του Δήμου, αλλά και για την αντιμετώπιση του φαινομένου της λειψυδρίας 6

›ΚΚΕ - Κ.Ο.Β. Ανωγείων. ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 6

›Ο γάμος που δεν έγινε (Μαρίτσα Κωνσταντινίδη) της ΜΑΡΑΕΝΑ ΣΚΟΥΛΑ -ΠΕΡΙΦΕΡΑΚΗ 7

›Ιστορίες του ΩΚΕΑΝΟΥ 7

›ΠΑΛΜΟΓΡΑΦΙΕΣ..! του Δημήτρη Σαλούστρου 8-9

›ΑΝΩΓΕΙΑΝΕΣ αθιβολές 9

›Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΕ & ο Σύγχρονος Πολιτισμός μας του Γεώργιου Ε. Σκουλά 10-12

›Η στήλη του ΤΑΜΙΑ 12

›ΔΡΑΣΕΙΣ Αποδράσεις 13-17

›ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ 18-19

ΤΙ ΛΕΕΙ:

- **Για την γνωριμία και την συνεργασία του με το Νίκο Ξυλούρη...**
- **Γιατί δεν συνέχισε να γράφει μουσική για τραγούδια σε δίσκους...**
- **Γιατί επέλεξε αποκλειστικά τον Ξυλούρη για να κάνει το *«ΣΑΛΠΙΣΜΑ»*...**
- **Για την σχέση του με την οικογένεια και τους Ξυλούρηδες...**
- **Για τον Καρυωτάκη και τον Βάρναλη...**
- **Για την ποιότητα του ελληνικού τραγουδιού σήμερα...**
- **Για την Κρητική μουσική και ποιοι νέοι Κρητικοί μουσικοί τον εντυπωσιάζουν...**

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ **Μανώλη Σκανδάλη**

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣΥΝΘΕΤΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΤΕ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΞΥΛΟΥΡΗ, Λουκάς Θάνος ΜΙΛΑ ΣΤΗ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΩΓΕΙΩΝ»

Ένα τηλέφωνο, μια συγκεκριμένη πρόταση και μια σημαδιακή ημερομηνία, με έφεραν αντιμέτωπο με τον Λουκά Θάνο ένα κυριακάτικο απόγευμα του Φλεβάρη στην κατοικία του στον Βύρωνα. Το λιτό και απέριττο σαλόνι του σπιτιού του ήταν σε αρμονία με την απλότητα του χαρακτήρα, της ανθρωπιάς και της προσωπικότητας του γνωστού μουσικοσυνθέτη...

Σαράντα πέντε χρόνια μετά, αυτό που έμεινε για να φωτίζει τη μνήμη και τις κορυφαίες, μοναδικές στιγμές μεταξύ του Λουκά Θάνου και του Νίκου Ξυλούρη, είναι ο παντοτινός σεβασμός, η εκτίμηση και η μεγάλη παντοτινή αγάπη...

Μ.Σ.› ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΥ ΔΕΧΤΗΚΑΤΕ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΑ ΜΙΛΗΣΕΤΕ ΣΤΗΝ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΩΓΕΙΩΝ» ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΞΥΛΟΥΡΗ!

Λ.Θ.› Κι εγώ χαίρομαι που σας βλέπω και που μου δίνετε την ευκαιρία να μιλήσω για τον Νίκο Ξυλούρη, πράγμα πάντα πολύ σημαντικό για μένα, το να μιλάω για τον Νίκο!

Μ.Σ.› ΠΩΣ ΠΡΟΕΚΥΨΕ Η ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΑΣ;

Λ.Θ.› Από πολύ μικρός έγραφα μουσική και ποίηση. Πολλές φορές μου έλεγαν οι δικοί μου ότι κάποιος πρέπει να ερμηνεύσει αυτά τα τραγούδια. Εκείνη την εποχή κανένας ερμηνευτής δεν μου άρεσε, ώσπου άκουσα το Νίκο στα ριζίτικα με την ενορχήστρωση του Γιάννη Μαρκόπουλου και τρελάθηκα με την φωνή του! Είπα τότε στον πατέρα μου: «Αυτόν θέλω να τραγουδήσει τα έργα που έχω έτοιμα». Ήταν το 1975, ήμουν δεκαπέντε – δεκαέξι χρονών τότε. Ψάξαμε πολύ μέχρι να βρούμε τον Νίκο Ξυλούρη. Εκείνη την εποχή ήταν λίγο δύσκολο να βρούμε κάποιον. Κινητά τηλέφωνα δεν υπήρχαν, σταθερά δεν είχαν όλοι και οι γονείς μου δεν είχαν σχέση με το χώρο της μουσικής, διότι ήταν καθηγητές. Τελικά, με τα πολλά τον βρήκαμε, και του προτείναμε να ερμηνεύσει τα τραγούδια που είχα έτοιμα. Σε αυτό εδώ το σπίτι και σε αυτό ακριβώς το πιάνο που βλέπεις, ήταν που του έπαιξα για πρώτη φορά τα κομμάτια. Ξεκινήσαμε με Κώστα Βάρναλη, εγώ στο πιάνο, ο Νίκος στη φωνή με πρώτα κομμάτια «Οι Πόνοι της Παναγιάς» και «Η μπαλάντα του κυρ Μέντιου». Τα ηχογραφήσαμε μαζί με τα υπόλοιπα τραγούδια σε ένα κασετόφωνο, που είχα τότε, με μπομπίνες και μόλις τελειώσαμε, μου λέει ο Νίκος με το χαρακτηριστικό του χαμόγελο: «Λουκά, θα τον κάνουμε τον δίσκο!» Μετά από τέσσερις – πέντε μέρες ήρθε από εδώ ο Νίκος και με πήρε με το αυτοκίνητό του και πήγαμε στην εταιρεία Columbia στη περιοχή της Ριζούπολης, δίπλα στο γήπεδο του Απόλλωνα. Εξεί στην Columbia συναντηθήκαμε πρώτα με τον τότε διευθυντή της Columbia, Γιώργο Πετσίλα, σύζυγο της Νανάς Μούσχουρη, που μόλις είχε έρθει από την Αγγλία για να φτιάξει ορισμένα νέα πράγματα για λογαριασμό της εταιρείας, με ιδιοκτήτη τότε τον Τάκη Λαμπρόπουλο. Μόλις άκουσε ο Πετσίλας το τραγούδι «Οι Πόνοι της Παναγιάς», ενθουσιάστηκε τόσο πολύ που φώναξε, *«Τώρα αμέσως να κάνουμε αυτό το δίσκο, αλλά την ενορχήστρωση ποιος θα την κάνει;». «Θα την κάνω εγώ»*, του είπα!! *«Έ, όχι δα κι εσύ μικρέ»*, μου είπε! (γέλια).

Μετά από μια εβδομάδα, με καλεί ο Γιώργος Πετσίλας στην Columbia, στο χώρο ηχογράφησης και μου είχε έτοιμες τις ενορχηστρώσεις με πρώτο τραγούδι το «Κι αν έσβησε σαν ίσιως τ' όνειρό μου». Τότε μου λέει ο Πετσίλας: «Πώς σου φαίνεται;» του λέω, «είναι συγκλονιστικό, αλλά δεν είναι αυτό που θέλω!! Θέλω κάτι άλλο!». «Τι στο καλό θες βρε παιδί μου;! Άντε κάντο να δούμε τελικά τί θες», μου λέει! (γέλια)

Μ.Σ.› ΤΙ ΘΥΜΑΣΑΙ - ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ - ΟΤΑΝ ΠΡΩΤΟΠΗΓΕΣ ΣΤΟ STUDIO ΤΗΣ COLUMBIA;

Λ.Θ.› Όταν μπήκα μέσα στο studio, το πρώτο πράγμα που μου έκανε εντύπωση ήταν ο τεράστιος χώρος, τα πολύ μεγάλα ηχεία που υπήρχαν τότε και ο συγκλονιστικός ήχος! Από στερεοφωνικό ήχο, δεν ήξερα μέχρι τότε! Εν πάση περιπτώσει... Έκανα τελικά εγώ και την ενορχήστρωση και τραγουδούσε και ο Νίκος και όλο αυτό κράτησε επί ένα χρόνο, γιατί ψάχναμε μουσικά κομμάτια για το δίσκο! Βρήκαμε πολλά κομμάτια και τελικά καταλήξαμε σε αυτά που βάλαμε στο «ΣΑΛΠΙΣΜΑ». Θυμάμαι ήταν εποχή του 1976 και μέρες επετείου του Πολυτεχνείου, γιατί 2 Νοεμβρίου ξεκινήσανε τις ηχογραφήσεις. Τον προηγούμενο χρόνο είχαμε πάει με το Νίκο στο χώρο του Πολυτεχνείου, όπου ο Ξυλούρης τραγούδησε την «Μπαλάντα του κυρ Μέντιου», την «ΞΑΣΤΕΡΙΑ» και άλλα τραγούδια στα χέρια των φοιτητών... Τέλος πάντων... κάποια στιγμή ο Νίκος είχε έρθει από εδώ, από το σπίτι, και του είπα ότι ήθελα ένα ακόμα τραγούδι, το αγαπημένο μου τραγούδι ακόμα και τώρα, το «Είσαι ψυχή μου». Ο Νίκος χαμογελώντας, μου είπε *«Το καλύτερο τραγούδι, άφησες για το τέλος»*!

Μ.Σ.› ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΣΥΝΕΧΙΣΑΤΕ ΤΗΝ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΟΤΙ Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟ ΖΗΤΟΥΣΕ;

Το εξώφυλλο και το περιεχόμενο του δίσκου *«ΣΑΛΠΙΣΜΑ»*

Λ.Θ.› Εγώ εκείνη την εποχή προσπάθησα να μην κάνω επαναστατικά τραγούδια. Έθελα τότε να κάνω λυρικά κομμάτια, επειδή είχα αυτή τη διάθεση μέσα μου! Γι αυτό είχαμε επιλέξει να βάλουμε μέσα στο δίσκο τραγούδια του Ρίτσου, του Παλαμά κ άλλα διάφορα, που να έχουν μια κοινή λογική μεταξύ τους και συγχρόνως να είναι λυρικά.

Μ.Σ.› ΑΝ ΚΑΙ Ο ΔΙΣΚΟΣ ΕΙΧΕ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΝΩΡΙΣ, ΚΑΠΟΥ ΤΟ 1978 ΟΠΩΣ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩ, ΓΙΑΤΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΕΝΑ ΜΗΝΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΞΥΛΟΥΡΗ;

Λ.Θ.› Το «ΣΑΛΠΙΣΜΑ» από την Columbia είχε πάρει αριθμό προτεραιότητας να κυκλοφορήσει μέσα στο 1978. Για κάποιους λόγους που ειλικρινά δεν τους γνωρίζω ακόμα και σήμερα. Κανένας δεν ξέρει τους λόγους! Ο δίσκος μπήκε στην αγορά, όπως είπες, το 1980, ένα μήνα μετά το θάνατο του Νίκου! Ο Νίκος, βλέποντας τον δίσκο να μην βγαίνει, ήταν νευρικός με αυτό το θέμα. Αργότερα ο Νίκος αρρώστησε... Εγώ εκείνη την εποχή σπούδαζα στην Ιταλία και δεν πολυασχολήθηκα με το γεγονός γιατί ο δίσκος δεν κυκλοφορούσε. Όταν κάποια στιγμή γύρισα από την Ιταλία, επισκέφτηκα το Νίκο, που φιλοξενούνταν στο συγκρότημα κατοικιών του Απόστολου Δοξιάδη, κάπου στο Πόρτο Ράφτη. Τον είδα καταβεβλημένο και δεν ήθελα να του πω τίποτα για αυτό το θέμα. Μετά από ένα μήνα με καλεί στο σπίτι του στο Γαλάτσι, όπου ήταν και κάποιος εκπρόσωπος της Columbia παρών. Εκεί βλέπω για πρώτη φορά το Νίκο καθισμένο σε μια πολυθρόνα να καπνίζει και νευριασμένος να χτυπά το χέρι του στο τραπέζι απαιτώντας να βγει ο δίσκος τώρα!! Μετά, να μας δείχνει μια φωτογραφία που είμαστε μαζί και να απαιτεί να μπει μέσα στο δίσκο αυτή η φωτογραφία. Τελικά, εκεί συμφωνήσανε να βγει ο δίσκος, έστω και καθυστερημένα, αλλά ο δίσκος ήθελε μια διαδικασία, δεν έβγαινε από την μια μέρα στην άλλη, με τα υπάρχοντα τεχνικά μέσα της εποχής. Πέρασε ο καιρός, ο Νίκος πέθανε και το «ΣΑΛΠΙΣΜΑ» κυκλοφόρησε είκοσι μέρες μετά το θάνατό του.

Μ.Σ.› ΠΩΣ ΝΙΩΘΕΤΕ ΜΕΣΑ ΣΑΣ ΠΟΥ ΖΗΣΑΤΕ ΟΛΑ ΑΥΤΑ;

Λ.Θ.› Όλα αυτά εμένα μου φαινότανε σαν όνειρο, δίπλα στον Νίκο Ξυλούρη και ήμουν τότε δεκαέξι χρονών παιδί! Στην μπουάτ «Λήδρα» στην Πλάκα το 1976 που τραγουδούσε ο Νίκος, πρωτοκαυτούκραν τα κομμάτια από το «ΣΑΛΠΙΣΜΑ».

Μ.Σ.› ΑΝ ΚΑΙ ΗΣΑΣΤΑΝ ΜΙΚΡΟΣ ΠΩΣ ΜΑΘΑΤΕ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ;

Λ.Θ.› Έκανα από μικρός μουσική, πήγαινα σε ωδείο. Κι αργότερα μια ενστικτώδης ανάγκη, γεννήθηκε μέσα μου σαν νέος. Ήμουν σαν τρελός τότε, καθόμουν ατέλειωτες ώρες στο πιάνο. Σηκωνόμουν το πρωί και ήμουν στο πιάνο μέχρι το βράδυ! Μετά έπαιζα κιθάρα... Μια τρελή κατάσταση!

Μ.Σ.› ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ, ΕΙΧΑΤΕ ΚΑΘΟΛΟΥ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΞΥΛΟΥΡΗ, ΠΡΙΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΕΙΤΕ;

Λ.Θ.› Όχι! Δεν ήξερα τίποτα! Είχα ακούσει τη φωνή του Νίκου μόνο στα ριζίτικα και μόλις άκουσα την φωνή του, είπα, θέλω να κάνω τραγούδια μόνο με τον Ξυλούρη! Ήμουν τυχερός και έγινε η συνεργασία μας! Αυτό είναι όλο!

Μ.Σ.› ΠΩΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΧΑΤΕ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΕΡΜΗΝΕΥΤΕΣ ΣΤΟΝ ΜΥΑΛΟ ΣΑΣ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΞΥΛΟΥΡΗ ΓΙΑ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΡΝΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟ «ΣΑΛΠΙΣΜΑ»; ΔΕΝ ΣΑΣ ΑΡΕΣΕ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΚΑΝΕΝΑΣ, ΤΟΤΕ;

Λ.Θ.› Πες μου εσύ ποιους, πες μου έναν που θα μπορούσε να πει αυτά τα κομμάτια, τότε;

Μ.Σ.› Ο ΜΠΙΘΙΚΩΤΣΗΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Ή Ο ΝΤΑΛΑΡΑΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΕΙ ΟΛΑ ΣΧΕΔΟΝ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ;

Λ.Θ.› Καταπληκτικές φωνές, δεν αμφιβάλλω! Θα τα έλεγαν, αλλά δεν θα τα έλεγαν έτσι όπως τα είπε ο Ξυλούρης και δεν θα ήταν αυτό που είχα στο μυαλό μου, μιας standard λαϊκή φόρμα. Δεν ήξερα τι ήθελα, αλλά ήμουν τυχερός που έγινε τελικά ο δίσκος.

Μ.Σ.› ΙΣΩΣ ΘΑ ΣΑΣ ΕΧΟΥΝ ΚΑΝΕΙ ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΕΡΩΤΗΣΗ. ΑΦΟΥ ΤΟ ΕΡΓΟ ΕΚΑΝΕ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ, ΓΙΑΤΙ ΣΤΑΜΑΤΗΣΑΤΕ ΝΑ ΓΡΑΦΕΤΕ ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕΤΑ ΤΟ «ΣΑΛΠΙΣΜΑ»;

Λ.Θ.› Αυτή είναι μια πολύ καλή ερώτηση. Κοίτα... Μουσική πάντα συνέχιζα να γράφω, αλλά δεν την έχω εκδώσει ποτέ. Έχω γράψει πάνω από πενταπλόσια τραγούδια. Μετά τον Νίκο πολλοί τραγουδιστές ήθελαν να κάνουν ένα δίσκο μαζί μου και ήταν φυσικό. Και ο Μπιθικώτσης και ο Νταλάρας. Ο Νταλάρας είχε έρθει ο ίδιος εδώ, απλά εγώ δεν ήθελα, όπως δεν ήθελα εκτός από τον Ξυλούρη κανένα! Μια εξήγηση που δίνω είναι με το «Παράδειγμα της Γυναίκας». Όταν χάσεις μια υπέροχη γυναίκα, πρέπει να περάσει πάρα πολύς καιρός για να δεις μια άλλη τόσο υπέροχη, όπως πριν! Αυτό είναι το ένα. Το άλλο είναι ότι εκείνη την εποχή το 1980 ήταν μια αλλαγή στο τραγούδι, παγκοσμίως! Αισθανόμουνα ότι κάτι δεν μου άρεσε. Δεν ήθελα να εμπλακώ σε ένα είδος τραγουδιού, που όπως εξελισσόταν δεν με αφορούσε. Δηλαδή, σε ένα λαϊκοειδές, που πήγανε στο έντεχνο, που δεν μου πήγανε και έτσι σταμάτησα.

Μ.Σ.› ΜΕ ΤΟ «ΣΑΛΠΙΣΜΑ», ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΜΕ ΒΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΤΟΤΕ ΕΠΟΧΗ;

Λ.Θ.› Τα τραγούδια του Βάρναλη και του Καρυωτάκη περνούσαν από μόνα τους μηνύματα. Εγώ δεν είχα καμία τέτοια πρόθεση, να περάσω κανένα μήνυμα... Μια αυθόρμητη κίνηση ήτανε όλο αυτό!

Μ.Σ.› ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ ΠΟΥ ΕΜΠΑΙΝΕ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ, ΕΤΣΙ;

Λ.Θ.› Ακριβώς! Το τέλος μιας εποχής όπως την βλέπω τώρα, ιστορικά. Αισθανόμουν ότι δεν μου ταίριαζε όλο αυτό εμένα! Σκεφτείτε ότι η τελευταία φάση της εποχής εκείνης ήταν οι Αγώνες της Κέρκυρας με το Μάνο Χατζιδάκι και από την παγκόσμια μουσική ήταν το «The Wall» των Pink Floyd. Μετά υπήρξε μια τεράστια φάση που μεμονωμένα υπήρξαν πολύ ωραία τραγούδια! Δεν υπήρξαν μουσικά κινήματα...

Μ.Σ.› Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ «ΝΕΟΥ ΚΥΜΑΤΟΣ», ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ, ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ;

Λ.Θ.› Όχι! Ήρθε στην εξουσία το ΠΑΣΟΚ, που άλλαξε την γλώσσα, καθιέρωσε το μονοτονικό και άλλες καταστάσεις. Παγκόσμια, υπήρξε όχι κρίση, αλλά μια αλλαγή. Εγώ, τότε, παρά του ότι ήμουν νέος δεν μπορούσα και δεν με ενδιέφερε να ακολουθήσω αυτό το είδος της εποχής. Μπήκα στο θέατρο, διότι το θέατρο μου έδινε την δυνατότητα να γράψω ότι ακριβώς ήθελα με την πρόφαση της δραματουργίας. Όπως ένας ηθοποιός μπορεί να γίνει ότι θέλει, ακόμα και γυναίκα, έτσι κι εγώ στο θέατρο βρήκα αποκούμπι και σανίδα σωτηρίας. Ότι γινόταν έξω δεν με ενδιέφερε! Δεν το κατακρίνω, θέλω να είμαι ξεκάθαρος, αλλά δεν ήταν αυτό που εμένα μου ταίριαζε. Ξαναλέω, δεν το λέω κρίση, αλλά αλλαγή στην οποία δεν μπορούσα να μετέχω.

Μ.Σ.› ΜΕΤΑ, ΔΙΑΤΗΡΟΥΣΑΤΕ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΞΥΛΟΥΡΗ;

Λ.Θ.› Ναι, βέβαια, πάντα! Επειδή έλειψα πολύ στο εξωτερικό διατηρούσα τις επαφές μου από μακριά. Είναι αλήθεια ότι, όταν ήρθα στην Ελλάδα είχε περισσότερη επαφή με την οικογένεια, με την Ουρανία, τον Ψαραντώνη, που γίναμε κολλητοί και αδέλφια! Μαζί με τον Ψαραντώνη κάναμε τους «Πέρσες» μου και τον «Προμηθέα» μου, πέρυσι και πρόπερσι.

Μ.Σ.› ΓΙΑΤΙ ΕΠΙΛΕΞΑΤΕ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥΣ ΠΟΙΗΤΕΣ, ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΒΑΡΝΑΛΗ;

Λ.Θ.› Τους επέλεξα διότι τους αγάπησα, προσπάθησα να μάθω να γράφω μέσα από αυτούς. Όπως έμαθα από τον Αισχύλο να κάνω άλλα πράγματα, έτσι και με τους Βάρναλη και Καρυωτάκη, ένιωθα ότι με αντιπροσώπευαν περισσότερο και έγραψα καλύτερα πράγματα.

Μ.Σ.› ΣΙΓΟΥΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΓΚΥΡΙΕΣ ΠΑΙΖΟΥΝ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥΣ... ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΟΤΙ Ο ΞΥΛΟΥΡΗΣ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΤΥΧΕΡΟΣ ΣΤΙΣ ΣΥΓΚΥΡΙΕΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΠΟΥ ΓΡΑΦΤΗΚΑΝ ΤΟΤΕ;

Λ.Θ.› Ο Ξυλούρης δεν ήταν τυχερός, εμείς είμαστε οι τυχεροί, όλοι οι Έλληνες, που υπήρξε τότε ο Ξυλούρης, που νιώσαμε το δέος της φωνής και της παρουσίας του μέσα από την τέχνη!! Όπως ο Μότσαρτ. Δεν ήταν τυχερός ο Μότσαρτ, αλλά εμείς! Μπορεί να υπερβάλω αλλά έτσι νιώθω και έτσι σου τα λέω!

Μ.Σ.› ΠΩΣ ΚΡΙΝΕΤΕ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΕΝΩ ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΑΣΕΙ 40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ «ΦΥΓΗ» ΤΟΥ ΞΥΛΟΥΡΗ, ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΝΕΟΙ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΡΗΤΙΚΟΙ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΓΝΩΡΙΣΕΙ ΚΑΝ ΤΟ ΝΙΚΟ, ΤΟΝ ΕΧΟΥΝ ΩΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΤΥΠΟ;

Λ.Θ.› Αυτό είναι και η συνέχεια της παραπάνω απάντησής μου! Αυτή η ξεχωριστή αλήθεια και παρουσία του Νίκου, «σέρνει» το παρελθόν στο παρόν και απ' ότι φαίνεται και στο μέλλον. Όταν έκλεισε η ΕΡΤ, μικρά παιδάκια, μου στείλανε στην Αμερική ένα video, όπου έξι χρονών παιδιά τραγουδούσαν την «Μπαλάντα του κυρ Μέντιου» μέσα στα Studio της ΕΡΤ!! Σκέψου, γιατί αυτή την στιγμή ακούνε τον Ξυλούρη; Ακούνε και τον Θεοδωράκη μαζί με τον Μπιθικώτση που αναμφισβήτητα είναι τεράστιοι, αλλά δεν είναι κάτι που αυτήν την στιγμή αφορά τα μικρά παιδιά. Ο Νίκος, όμως αφορά τα μικρά παιδιά γιατί δεν έχει να κάνει με ένα είδος κοινωνικό, όπως το σπουδαίο ρεμπέτικο, η έντεχνη μουσική, το «Νέο Κύμα», που είναι απόρροιες, κατά την άποψή μου, κοινωνικών δομών. Του Νίκου δεν ήτανε κοινωνική δομή αλλά ιδεολογική. Σέρνει ένα παρελθόν που μπορεί να είναι και αρχαιολογικό. Δεν μπορώ το Νίκο να τον εντάξω σε μια περίοδο, σε μια συγχεκριμένη περίοδο, αλλά εντάσσεται παντού. Είναι μια ανάγκη, η περίπτωση του Νίκου Ξυλούρη, για τον άνθρωπο.

Μ.Σ.› ΤΙ ΑΠΟΨΗ ΕΧΕΤΕ ΣΗΜΕΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤΙΧΟΥ ΑΠΟ ΝΕΟΥΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ;

Λ.Θ.› Υπάρχουν πάρα πολλοί εξαιρετικοί νέοι άνθρωποι και σπουδαίοι μουσικοί. Πιστεύω πάρα πολύ στη νέα γενιά. Έχω δει πολύ ωραία πράγματα από τους νέους αυτούς, που έχουν ››

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ **ΛΟΥΚΑ ΘΑΝΟΥ**

Ο μουσικοσυνθέτης, χορογράφος - σκηνοθέτης και μεταφραστής **Λουκάς Θάνος** γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε **χορό** στη Σχολή Ραλούς Μάνου, «Scuola di danza Teatro dell' Opera di Roma», «Steps New York, Dupree dance academy Los Angeles». **Θέατρο** στη σχολή Πέλου Κατσέλη, στην σχολή Βεάκη και στο Actor studio Los Angeles. **Μουσική** με τον Γιάννη Α. Παπαϊωάννου και στο «Conservatorio Santa Cecilia», Roma. **Κοινωνιολογία, Φιλοσοφία** «Università degli Studi di Roma «La Sapienza». Έχει διδάξει στην Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης Βεάκη, στο Actors Studio Los Angeles, στην Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης «Ιάκωβος Καμπανέλλης», στο Paper and Plastic Theater Los Angeles, στο Moscow Studio of Plastic Arts, στο Duncan Dance Research Theatro, στο UCLA, στο Kschessinska Mansion St Petersburg.

Η δισκογραφία του περιλαμβάνει τα έργα: Γυρολόι τρ. Ξανθίππη Καραθανάση Philips, Σάλπισμα τρ. Νίκος Ξυλούρης Columbia, Αναστροφή, Juzzburger, Metalipsis, Timeless Moments Buddha Bar, Distant Panorama Flying Carpet, Ethnic Colours, Runaway Marathon, Ethnic Whispers, Folk and Rock, Still Point, Time Before And Time After, The Fire And The Rose, In Those Days, Ο «Δωδεκάλογος του Γύφτου» του Κωστή Παλαμά τρ. Γιάννης Χαρούλης, Χρόνος Ερωτικός του Πάνου Δημητρόπουλου τρ. Σταύρος Σιόλας.

Έγραψε μουσική στα θεατρικά έργα: Κόκαλα και ρόπαλα του David William Rabe, Θέατρο Αλίκη σκην. Δημήτρη Παπαμιχαήλ, Διάλεξε το Όνειρό σου της Πάγιας Βεάκη, Ποντικούπολη της Φιλίσας Χατζηχάννα ΘΟΚ, Snow White by Lane Bradbury Actors Studio Theater Los Angeles, Dreams by Eli Rill Actors Studio West, Los Angeles, «Olympic Games» στο Ebell Wilshire Theater Los Angeles, Isadora Dance suite με την Moscow Chamber Orchestra contacted by Constantine Orbelian Μόσχα, Πέρσες του Αισχύλου Θέατρο Αμόρε, Χοηφόρες του Αισχύλου Θέατρο Αμόρε, Ορέστεια του Αισχύλου στο ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας, στο Bristol Civic Auditorium Los Angeles, στο Back Stage Theater Hollywood, στο Atrium Theater Zurich, Αφιέρωμα στον Αισχύλο Θέατρο Βράχων, Ορατόριο «Κωστής Παλαμάς» Θέατρο Φάμπρικα, Πέρσες του Αισχύλου Θέατρο Βράχων 2017, Αττικό Θέατρο 2018, Θέατρο του Μαραθώνα 2019.

Έγραψε μουσική για τις ταινίες: Έκλειψη, Ο Μανώλης ο Ντελμπεντέρης, Μυρτώ, The flight of the swan, Seraphim, Retreat, Smile in the mirror, Νόστος.

Συμφωνικά του έργα και έργα μουσικής δωματίου έχουν παίξει και ηχογραφήσει: Moscow Chamber Orchestra, Minsk Symphony Orchestra, Sofia Symphony Orchestra...
Έχει συνθέσει τις όπερες ISADORA, ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ και ΟΡΕΣΤΕΙΑ σε libretti δικά του.

Σκηνοθέτησε και χορογράφησε τα: «Διάλεξε το Όνειρό σου» της Πάγιας Βεάκη, Snow White Los Angeles, Ρέα του Σαμαρά Διεύθυνση Ορχήστρας Βύρων Φιδετζής Εθνική Λυρική Σκηνή, Isadora Μόσχα, Πέρσες του Αισχύλου Θέατρο Αμόρε, Χοηφόρες του Αισχύλου Θέατρο Αμόρε, Ορέστεια του Αισχύλου στο ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας, στο Bristol Civic Auditorium Los Angeles, στο Backstage Theater Hollywood και στο Atrium Theater Zurich, Επτά επί Θήβας του Αισχύλου Αρχαία Ολυμπία, Αφιέρωμα στον Αισχύλο Θέατρο Βράχων, Ορατόριο «Κωστής Παλαμάς» Θέατρο Φάμπρικα, Πέρσες του Αισχύλου, Θέατρο Βράχων 2017, Αττικό Θέατρο 2018, Θέατρο του Μαραθώνα 2019.

Μεταφράσεις, μελέτες και ερευνητικό έργο:
Έχει μεταφράσει στα νέα ελληνικά και στα αγγλικά τα έργα: Ορέστεια, Πέρσες, Επτά επί Θήβας, Ικέτιδες του Αισχύλου και Φιλοκτήτης, Τραχίνιαι, Αίας, Ηλέκτρα του Σοφοκλή.
Μελετητής της φιλοσοφίας του χορού της Ισιδώρας Ντάνκαν και σύμβουλος της οικογένειας Ντάνκαν στη δεκαετία του 90. Καλλιτεχνικός διευθυντής και αναβιωτής του Κέντρου Μελέτης Χορού Ισιδώρας και Ραϋμόνδου Ντάνκαν 1990 - 1994
Ερευνητής του Αισχύλου.

Με το Νίκο Ξυλούρη έκαναν μαζί το έργο «ΣΑΛΠΙΣΜΑ» με μουσική του Λουκά Θάνου και ποίηση Κώστα Καρυωτάκη, Κώστα Βάρναλη και Αλέξανδρου Θάνου.

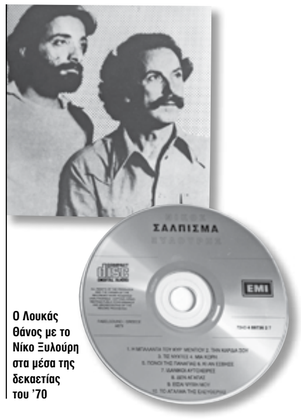

Ο Λουκάς Θάνος με το Νίκο Ξυλούρη στα μέσα της δεκαετίας του '70

ένα προνόμιο και ένα μειονέκτημα. Το προνόμιο είναι ότι μπορούν να δείξουν την δουλειά τους πλατιά μέσα από το διαδίκτυο, και το μειονέκτημά τους είναι ότι επίσης ότι μπορούν να δείξουν την δουλειά τους μέσα από το διαδίκτυο. Τι θέλω να πω με αυτό; Ότι ανά πάσα στιγμή μπορείς να αναρτήσεις ένα κομμάτι και να το ακούσουν όσοι θέλουν να το ακούσουν, αλλά την ίδια στιγμή επειδή ο καθένας αναρτά ένα κομμάτι δεν ξέρεις ποιο θέλεις να ακούσεις. Αυτή η υπέρπληροφόρηση οδηγεί τον ακροατή σε ένα χάος, που υπάρχουν τα κακά, τα μέτρια αλλά και τα διαμάντια! Αλλά πού θα βρεις τα διαμάντια; Είναι σαν το κυνήγι του θησαυρού στην Καλιφόρνια, μέσα στην άμμο, που σκοτώνει ο ένας τον άλλον για να βρει το ένα διαμάντι!

Μ.Σ.» ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΟΤΙ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΑΝΤΕΞΕ ΕΠΕΙΔΗ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΑΝΤΑ ΨΑΧΝΕΙ ΔΙΕΞΟΔΟ ΚΑΙ ΛΥΤΡΩΣΗ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ;

Λ.Θ.» Σαφώς! Η κρίση δυναμώνει πάντα την ανάγκη της δημιουργίας. Και στους πολέμους, ο άνθρωπος έκανε παιδιά, διότι ήθελε να υπάρξει και να δώσει συνέχεια στο είδος του. Αυτό, βέβαια, είναι το ακραίο παράδειγμα γιατί υπάρχει και το παράδειγμα της δημιουργίας των ανθρώπων. Όταν υπάρχει μια κρίση εμείς οι άνθρωποι αντιδρούμε και βγαίνει μέσα από την αντίδραση κάτι σημαντικό.

Μ.Σ.» ΕΧΟΥΝ ΧΑΘΕΙ ΤΑΛΕΝΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΛΟΓΩ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΩΝ Η ΕΧΟΥΝ ΠΡΟΩΘΗΘΕΙ ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΤΑΛΕΝΤΑ;

Λ.Θ.» Μόνο αυτό συμβαίνει! Κάπου – κάπου συμβαίνει το λάθος, όπου το λάθος είναι το σωστό που εμείς ξέρουμε! Πάντα υπάρχει αυτό στην ανθρωπότητα. Απλά έμειναν αυτοί που μπόρεσαν να υπάρξουν λόγω δυναμικής, αλλά και λόγω συγκυριών. Φοβάμαι ότι τα πιο ωραία έργα δεν τα γνωρίσαμε ποτέ διότι τον δημιουργό των υπερβατικών έργων δεν τον ενδιέφερε ποτέ να τα επικοινωνήσει, αλλά αισθανόταν μια προσωπική ανάγκη προς τον ίδιο. Πολλές φορές σκίζει το έργο σου πριν αυτό γραφτεί! Άρα εμείς δεν γνωρίσαμε πολλά έργα γιατί πρέπει δημιουργώντας να στηρίξουμε έτσι το δημιούργημα, ώστε να βγει προς τα έξω. Αν το έχεις στο συρτάρι σου, ποιος θα το δει;

Μ.Σ.» ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΚΡΗΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ, ΚΙ ΑΝ ΝΑΙ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ;

Λ.Θ.» Την Κρητική, βέβαια! Υπάρχουν ωραία πράγματα στην Κρητική μουσική που κι εκεί όμως, υπάρχει ένα χάος, όπως παντού. Υπάρχουν όμως και εξαιρετικοί μουσικοί, θες να σου πω;

Μ.Σ.» ΝΑΙ, ΦΥΣΙΚΑ!

Λ.Θ.» Τα Στρατάκια! (σ.σ. Το συγκρότημα Γιώργου και Νίκου Στρατάκη) Κορυφαίοι, για μένα σε αυτή τη φάση!

Μ.Σ.» ΚΛΕΙΝΟΝΤΑΣ, ΑΝ ΣΑΣ ΠΩ ΝΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΕΤΕ ΜΕ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΛΕΞΕΙΣ ΤΟ ΝΙΚΟ ΞΥΛΟΥΡΗ, ΤΙ ΘΑ ΛΕΓΑΤΕ;

Λ.Θ.» Ιερή διαχρονική ελληνική ανάγκη.

Μ.Σ.» ΚΥΡΙΕ ΘΑΝΟ, ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΥΤΗ ΚΑΙ ΕΥΧΟΜΑΙ ΝΑ ΤΑ ΞΑΝΑΠΟΥΜΕ!

Λ.Θ.» Να σαι καλά!

Ο Μανώλης Σκανδάλης με το συνεντευξιαζόμενο Λουκά Θάνο

ΝΕΕΣ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ πέτυχε ο Δήμος Ανωγείων για τη δημιουργία τμήματος βρεφικής φροντίδας δυναμικότητας έως 10 βρεφών, σε κτίριο του Δήμου, αλλά και για την αντιμετώπιση του φαινομένου της λειψυδρίας.

Νέα χρηματοδότηση του Δήμου Ανωγείων, με ποσό περί τα 49.600,00 ευρώ για την δημιουργία τμήματος βρεφικής φροντίδας, μετά από αίτημα του Δήμου Ανωγείων

Στην χρηματοδότηση του Δήμου Ανωγείων, με το ποσό των 49.600,00 ευρώ για την δημιουργία τμήματος βρεφικής φροντίδας δυναμικότητας 10 βρεφών σε κτίριο του Δήμου, προχώρησε η ΕΕΤΑΑ Α.Ε. (Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης) μετά από το σχετικό αίτημα του Δήμου Ανωγείων. Η νέα αυτή πίστωση προέρχεται από το πρόγραμμα χρηματοδότησης των δήμων και των νομικών τους προσώπων από το Υπουργείο Εργασίας κοινωνικής ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με σκοπό την ίδρυση νέων τμημάτων βρεφικής παιδικής και βρεφονηπιακής φροντίδας.

Ο Δήμαρχος Ανωγείων Σωκράτης Σ. Κεφαλογιάννη δήλωσε σχετικά:

«Η εξασφάλιση της νέας αυτής χρηματοδότησης, μας δίνει την δυνατότητα να προχωρήσουμε άμεσα στις απαραίτητες εργασίες και προμήθειες, ώστε να διαμορφώσουμε κατάλληλα τον κάτω χώρο του παιδικού σταθμού σε μια νέα σύγχρονη μονάδα υποδοχής βρεφών. Η αναγκαιότητα ύπαρξης αυτής της μονάδας είναι ένα από τα αντικείμενα συζήτησης του Δημοσκοπίου, αλλά και άλλων συζητήσεων που θα οργανωθούν το επόμενο διάστημα. Σε κάθε περίπτωση θα δούμε πώς θα είναι και η νέα προκήρυξη για την παροχή voucher, από την ΕΕΤΑΑ ώστε να δούμε με ασφάλεια πώς μπορεί να δημιουργηθεί ένα νέο τέτοιο τμήμα.»

Νέα χρηματοδότηση από το Υπουργείο Εσωτερικών ύψους 200.000 ευρώ για την αντιμετώπιση του φαινομένου της λειψυδρίας, μετά από αίτημα του Δήμου Ανωγείων.

Στην χρηματοδότηση του Δήμου Ανωγείων με το ποσό των 200.000,00 ευρώ σε βάρος των πιστώσεων του έργου: 2001ΣΕ05500002 Επιχορήγηση των ΟΤΑ για *«Εκτέλεση εργασιών από τους ΟΤΑ της χώρας για την αντιμετώπιση του φαινομένου της λειψυδρίας»*, προχώρησε ο Υπουργός Εσωτερικών Π. Θεοδωρικάκος μετά από το 5035/17-09-2019 αίτημα του Δήμου Ανωγείων.

Η χρηματοδότηση του ανωτέρω ποσού θα γίνει απολογιστικά, σύμφωνα με τη πρόοδο των έργων με παραστατικά των δαπανών που θα υποβάλλονται στο ΥΠΕΣ.

Η σχετική δήλωση του Δημάρχου Ανωγείων Σωκράτη Σ. Κεφαλογιάννη έχει ως εξής:

«Η εξασφάλιση μιας σημαντικής μας πίστωσης των 200.000 ευρώ, μετά το σχετικό αίτημα μας, έρχεται να μας δώσει μια σημαντική βάση για τον σχεδιασμό που εκπονούμε για την αντιμετώπιση του σημαντικού για τον τόπο μας θέματος του νερού. Γεωτρήσεις, αλλά και παρεμβάσεις στην λιμνοδεξαμενή είναι στο πλαίσιο που θα κινηθούμε, ώστε να αντιμετωπίσουμε την όποια περίπτωση έκτακτης ανάγκης σε νερό μπορεί να προκύψει. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον αρμόδιο Υπουργό για την άμεση ανταπόκριση του.».

ΚΚΕ Κ.Ο.Β. ΑΝΩΓΕΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

(συνέχεια από την πρώτη σελίδα)

Η ΚΟ Ανωγείων του ΚΚΕ, καταδικάζει με τον πιο απερίφραστο τρόπο την ληστεία και βασανισμό της 80χρονης Ανωγειανής γυναίκας.

Αντιλαμβανόμαστε την ανησυχία της Ανωγειανής κοινωνίας και θέλουμε να επισημάνουμε τα παρακάτω.

Κατ' επανάληψη στο παρελθόν, έχουν συμβεί παρόμοια περιστατικά στα Ανώγεια αλλά και στην ευρύτερη περιοχή, τα οποία-κατά την άποψη μας - είναι προϊόν συγκεκριμένων πολιτικών επιλογών, οι οποίες οδηγούν κάποιους, να έχουν παραβατική συμπεριφορά και να προβαίνουν σε τέτοιες εγκληματικές ενέργειες, π.χ.ληστείες, διαρρήξεις, κλοπές, φθορές σε ιδιοκτησίες, δημόσια κτήρια, αρχαιολογικούς χώρους κτλ.

Οι ευθύνες, είναι πολιτικές και βαρύνουν αποκλειστικά όλες τις μέχρι σήμερα κυβερνήσεις , γιατί διαιωνίζουν με την στάση τους τα προβλήματα τα οποία είναι απολύτως γνωστά.

Ευθύνες, φυσικά υπάρχουν και σε εκείνους που βάζουν πλάτη και στηρίζουν τέτοιες τακτικές, οι οποίες γεννούν την εγκληματικότητα, από οποιοδήποτε θέση και αν βρίσκονται. Τώρα με αφορμή αυτό το δυσάρεστο γεγονός, σαν να έπεσαν από τα σύννεφα.

Η αστυνομία, η οποία είναι ταγμένη να υλοποιεί στην πράξη πολιτικές επιλογές των κυβερνήσεων, κυρίως με την χρήση της βίας, έχει μεγάλες επιτυχίες όπως π.χ. καταστολή αγροτικών, εργατικών και λαικών κινητοποιήσεων, ενώ για την προστασία των εργατοπατέρων τύπου Παναγόπουλου και των νόθων, στο συνέδριο της ΓΣΕΕ την περασμένη Τρίτη δεν πάει πίσω.

Η προστασία όμως της ζωής και της περιουσίας του ελληνικού λαού από παράνομες και παραβατικές συμπεριφορές, μπορεί και πρέπει να είναι η κύρια ασχολία της αστυνομίας, η οποία έχει την ικανότητα, τα μέσα, αλλά και την εμπειρία στην διαλεύκανση οιοδήποτε εγκλήματος ή παρανομίας. Υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι θα ασχολείται αποκλειστικά με την δίωξη του καινού εγκλήματος. Δεν μπορεί δηλαδή να είναι στα καθήκοντα της να κτυπά τους κατοίκους των νησιών, τους πρόσφυγες, τους μετανάστες, τους απεργούς, τους συνταξιούχους, να τραβά με μεγάλη ευκολία όπλα μέσα στο Πανεπιστήμιο, αλλά και όσους αγωνίζονται για να ζήσουν με αξιοπρέπεια όπως πρόσφατα στο Ηράκλειο που «ψέκασαν» με χημικά τους αγωνιστές αγρότες-κτηνοτρόφους

Αναμένουμε λοιπόν και ζητούμε την πλήρη εξιχνίαση της παραπάνω εγκληματικής πράξης.

ΑΝΩΓΕΙΑ 28-2-2020

Ο ΓΑΜΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ

(ΜΑΡΙΤΣΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ)

Μαρλένα Σκουλά-Περιφεράκη

ΑΘΗΝΑ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2019

Η κυρία Μαρίτσα Κωνσταντινίδη ήταν μια γυναίκα 75 ετών, που ζούσε στο Βανκούβερ του Καναδά μαζί με τον Ανδρέα, τον σύζυγό της. Είχαν αποκτήσει δύο παιδιά, τον Μάνο και την Αντρέ, που τα είχαν παντρέψει με καλούς συντρόφους και ζούσαν στα δικά τους σπίτια.

Απρόσμενα όμως, ο σύζυγος της Μαρίτσας πέθανε και εκείνη έμεινε μόνη σ' ένα άδειο σπίτι. Τότε ο Μάνος, ο γιος της, την πήρε στο δικό του σπίτι για να ζήσουν για πάντα μαζί.

Η γυναίκα του Μάνου, η Σίλα, αγαπούσε πολύ την πεθερά της που ήταν ένας ευχάριστος άνθρωπος. Η Μαρίτσα έπαιζε πιάνο και τραγουδούσε ωραία. Ήταν κοσμογυρισμένη και μιλούσε πολλές γλώσσες. Το σπίτι της Σίλας και του Μάνου γέμισε με ωραίες μελωδίες, τραγούδια και γέλια. Ο Μάνος και η Σίλα είχαν αποκτήσει 4 παιδιά, που είχαν παντρευτεί σε άλλες χώρες και η παρουσία τής Μαρίτσας γέμισε ξανά χαρά το σπιτικό τους.

Το πρωί το ζευγάρι έφευγε για τις δουλειές του και όταν ξυπνούσε η Μαρίτσα ετοίμαζε τον καφέ της και πήγαινε στο σαλόνι, όπου την περίμεναν μπισκότα και άλλες λιχουδιές. Ύστερα έβλεπε τηλεόραση.

Ένα πρωί ξέχασε ανοιχτό το μάτι τής κουζίνας και έπιασε φωτιά η κουζίνα. Οι γείτονες είδαν τις φλόγες να λογχίζουν τα παράθυρα, τηλεφώνησαν στην πυροσβεστική και στον Μάνο που έτρεξε στο σπίτι του γεμάτος αγωνία.

Οι πυροσβέστες έβγαλαν τη Μαρίτσα από το σαλόνι που καθόταν και προσπάθησαν να σβήσουν τη φωτιά. Μετά από αυτό το επεισόδιο, τα παιδιά της αποφάσισαν να πάνε τη μητέρα τους σε έναν οίκο ευγηρίας με σκοπό να μένει από την Κυριακή το βράδυ μέχρι το Σάββατο το πρωί και το Σάββατο το πρωί να την παίρνουν στο σπίτι τους μέχρι την Κυριακή το βράδυ, αν συμφωνούσε κι ο διευθυντής του ιδρύματος που βρισκόταν αρκετά κοντά τους.

Έτσι, την επόμενη μέρα, παίρνοντας μαζί τους και τη μητέρα τους, πήγαν στο συγκεκριμένο ίδρυμα.

Άφησαν τη Μαρίτσα στο σαλόνι, που εκείνη την ώρα ήταν άδειο, και πέρασαν στο γραφείο του διευθυντή. Είχαν τηλεφωνήσει προηγουμένως και ήξεραν ότι θα τους περμένει στο γραφείο του.

Μετά τις πρώτες συστάσεις, αναφέρθηκαν στον σκοπό τής επίσκεψής τους.

Την ίδια στιγμή, ένα Γιαπωνέζος μπήκε στο σαλόνι όπου βρισκόταν η Μαρίτσα. Η Μαρίτσα, μόλις τον είδε, άρχισε να του μιλάει γιαπονέζικα και εκείνος ενθουσιάστηκε που βρήκε επιτέλους έναν άνθρωπο που να μιλάει τη γλώσσα του. Άρχισαν λοιπόν μια ευχάριστη συζήτηση την ίδια ώρα που ο διευθυντής του ιδρύματος μιλούσε με τον Μάνο και τη Σίλα στο γραφείο του.

— Ευχαρίστως θα φιλοξενούσαμε τη μητέρα σας αλλά δυστυχώς αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει ελεύθερο δωμάτιο. Κάποιος όμως δήλωσε ότι θα φύγει, οπότε θα σας τηλεφωνήσουμε για να σας ενημερώσουμε και αν εξακολουθείτε να θέλετε να έρθει σε εμάς, πολύ ευχαρίστως θα τη δεχτούμε.

Άνοιξε την πόρτα τού γραφείου του και τους συνόδευσε μέχρι το σαλόνι όπου, με μεγάλη τους έκπληξη και οι τρεις, είδαν τη Μαρίτσα να συνομιλεί με τον Γιαπωνέζο στη γλώσσα του, σαν παλιοί καλοί φίλοι. Ο Μάνος και η Σίλα ήταν έτοιμοι να πάρουν τη Μαρίτσα και να φύγουν, ο διευθυντής όμως τους παρακάλεσε να γυρίσουν στο γραφείο του.

— Αυτός ο κύριος ήταν που είχε δηλώσει ότι θα φύγει, είπε ο διευθυντής. Τώρα όμως βλέπω πως κουβεντιάζει με τη μητέρα σας στη γλώσσα του και πρώτη φορά τον βλέπω τόσο ευδιάθετο κι αυτό με κάνει να πιστεύω ότι δεν θα θέλει να φύγει, εφόσον μάθει ότι θα μείνει και η μητέρα σας. Γι' αυτό τον λόγο, θα δημιουργήσουμε ένα δωμάτιο για τη μητέρα σας. Μόνο που θα πρέπει να περιμένετε δυο μέρες, να τακτοποιήσουμε τον χώρο της.

Έτσι, μετά από τρεις μέρες, η Μαρίτσα εγκαταστάθηκε στον νέο της χώρο και όλη σχεδόν την εβδομάδα έκανε βόλτες στον κήπο και στις αίθουσες τού ιδρύματος μαζί με τον νέο της φίλο. Πήγαιναν και στην κοντινή παραλία για αναψυκτικά και κάποιο εκλεκτό κέρασμα, έκαναν περιπάτους και απολαμβάνανε την συντροφιά ο ένας του άλλου.

Μια μέρα, ο Γιαπωνέζος είπε στη Μαρίτσα:

— Μαρίτσα, θέλω να μη μιλήσουμε ποτέ για το παρελθόν μας. Ο καθένας μας έχει κάποιες πτυχές στη ζωή του που πέρασαν, που τον πλήγωσαν και ίσως τον πληγώνουν ακόμα. Θέλω να μιλάμε για το παρόν και το μέλλον μας.

— Συμφωνώ, είπε εκείνη.

Μια αληθινή φιλία αναπτύχθηκε ανάμεσά τους και μια μέρα ο ευγενικός φίλος τής Μαρίτσας της ζήτησε να παντρευτούν.

Εκείνη αποφάσισε να ενημερώσει τα παιδιά της.

Ένα Σάββατο πρωί, που ο Μάνος και η Σίλα πήγαν να την πάρουν για το σπίτι τους, ο γιαπωνέζος φίλος της τούς ανακοίνωσε την πρόταση που είχε κάνει στη μητέρα τους.

Η Μαρίτσα είχε περιέργεια για το μυστικό που είχε πληγώσει και πλήγωνε ακόμα τον φίλο της.

Λίγο καιρό αργότερα βρήκε τυχαία, σε μια παλιά εφημερίδα, μια φωτογραφία που τον έδειχνε 20 ετών, αξιωματικό της Ιαπωνικής στρατιωτικής αεροπορίας. Η λεζάντα τής φωτογραφίας έγραφε ότι ήταν ένας από τους «καμικάζι» του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Όμως, τι συνέβη μετά; Αναρωτήθηκε η Μαρίτσα.

Την απάντηση την πήρε από τον διευθυντή του ιδρύματος μετά από δική της πίεση.

Ο μέλλων σύζυγός της ήταν από τους τελευταίους αξιωματικούς που θα «έπεφταν» σε εχθρικούς στόχους. Ο πόλεμος όμως τελείωσε και αυτοί οι πιλότοι «καμικάζι» δεν ολοκλήρωσαν ποτέ την αποστολή τους. Δεν μπορούσαν όμως να μείνουν στη χώρα τους γιατί θεωρούντο πεθαμένοι μετά την τελετή του θανάτου τους που είχε γίνει πριν από την αποστολή τους, όπως προέβλεπε ο στρατιωτικός κανονισμός.

Έτσι, ο φίλος μας άλλαξε όνομα και βρέθηκε στον Καναδά για να κρύψει την ιστορία που τον είχε πληγώσει.

Η Μαρίτσα, μετά από την απίστευτη εκείνη αποκάλυψη, έθαψε στην καρδιά της το μυστικό του φίλου της.

Τα παιδιά της ήξεραν ότι οι άνθρωποι όλων των ηλικιών έχουν ανάγκη από μια προσωπική συντροφιά για να ακουμπούν την ψυχή τους και τις σκέψεις τους. Γι' αυτό δέχτηκαν με χαρά την πρόταση τού Γιαπωνέζου, αφού και η μητέρα τους ήταν σύμφωνη.

Εκείνος από την άλλη μέρα έλεγε στη Μαρίτσα πως θα πάνε να μείνουν στο σπίτι του που ήταν κλειστό. Είχε δώσει ήδη εντολή σε μια εταιρεία να ετοιμάσει το σπίτι για το ζευγάρι.

Δυο μέρες αργότερα, οι μελλόνυμφοι έψαχναν για τα ρούχα που θα φορούσαν στον γάμο τους. Η Μαρίτσα προτιμούσε να φορέσει ένα ταγιέρ ενώ εκείνος ήθελε η γυναίκα του να φορέσει νυφικό.

Στην τελευταία πρόβα κάποιου ωραίου νυφικού, κι ενώ η Μαρίτσα καμάρωνε τον εαυτό της στον καθρέφτη, έπεσε κάτω.

Αναστατώθηκαν όλοι γύρω της, τη σήκωσαν και την κάθισαν σε μια πολυθρόνα και κάλεσαν ασθενοφόρο. Η καρδιά της όμως την είχε προδώσει. Κάποιες φορές και από χαρά φεύγει ο άνθρωπος από τον μάταιο τούτο κόσμο.

Όλους τούς συντάραξε το τραγικό τέλος της.

Ο υποψήφιος σύζυγός της έλεγε ότι η καρδιά του έμοιαζε με σπασμένο καράβι έτοιμο να βουλιάξει στον βυθό τής ανυπαρξίας.

«Χάθηκε ο ανατέλλων ήλιος μου», ψιθύρισε στα παιδιά τής αγαπημένης του όταν συνήλθε κάπως, ενώ τα δάκρυα δεν σταματούσαν να τρέχουν από τα μάτια του, βρέχοντας τα όνειρα που είχε κάνει για το μέλλον τους.

Τα παιδιά και τα εγγόνια τής Μαρίτσας παρευρέθηκαν στην κηδεία της και ο σύντροφός της την αποχαιρέτησε με τα ωραιότερα ρόδα της αγάπης που ένιωσε γι' αυτήν.

Ιστορίες του ωκεανού

ΠΑΤΡΙΔΑ

Ο άνθρωπος δεν είναι παρά
ένας ανεξάντλητος ωκεανός,
γεμάτος από ανεξάντλητες νησίδες φωτός,
που οδηγούν πάντα στο ίδιο σημείο:
Το εντός του βάθος.

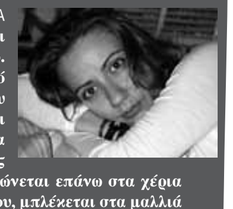

ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΧΩΡΑ **που γεννιέται στο δωμάτιο. Αναδύεται από τα σπλάχνα του μάρμαρου και πιάνεται από τα έπιπλα και τους τοίχους. Γαντζώνεται επάνω στα χέρια και τα πόδια μου, μπλέκεται στα μαλλιά μου και στην γλώσσα μου καίγεται, γεμίζοντάς την με αλάτι. Γίνεται νερό που αχόρταγα πίνω, που περνάει στις φλέβες και τα αιμοφόρα αγγεία μου, ρίχνοντας φως στις κεντρικές μου αρτηρίες, καθώς στερεώνεται στα τρίσβαθα της ψυχής μου. Στο ταβάνι μου χτίζει τον ουρανό της αγκαλιάζοντας όλα τα σύννεφα, και συμπυκνώνει τον αέρα μου σε θερμοκρασία ηφαιστείου. Νιώθω τη σιωπή της να βαθαίνει τις λέξεις που και να τις κάνει να τρέμουν. Να δαγκώνει τα σύμφωνα διαιρώντας κάθε φωνήεν. Την μοναξιά μου να γδέρνει και να σκοτώνει την εξορία της. Να γονατίζει τους πόνους μου και να τους κάνει να σπάνε.**

Είναι μια χώρα που αλλάζει το δωμάτιο. Γραντζουνάει τα τζάμια μου και χορεύει με τις κουρτίνες. Τις μέρες μου οργανώνει με ζάχαρη και γεύσεις από σοκολάτα, και τις νύχτες ρίχνεται στον γκρεμό με τα χέρια ορθάνοιχτα για να τρομάζει το τέλος. Την ταΐζω στο στόμα με μικρές μπουκιές και γλείφω γύρω απ' τα χείλη της, για να προλάβω την ζωή της.

Έχει σώμα, φωνή και όνομα. Έχει δίψα για θαύματα και δεν φοβάται να χάσει. Στην φωτιά γιγαντώνεται και από μέσα μου βγαίνει, δυνατή και γενναία. Έχει μάτια από κυπαρίσσι και η μυρωδιά από τα χρόνια της, μου δείχνει μόνο τον δρόμο. Την κοιτάζω να έρχεται, να μεγαλώνει στον χώρο και να αγκαλιάζει το αόρατο, παίρνοντάς με μαζί της.

Δεν δειλιάζει στα τραύματα και τις ουλές μου χαϊδεύει με φροντίδα που μένει. Κι εγώ, για όλα αυτά ως αντίδωρο, δένω σφιχτά στον λαιμό μου τον σταυρό απ' τους πόνους της.

Και της ορκίζομαι την ζωή μου.

Μαρία Ι. Χρονιάρη
cretascorpion@gmail.com

Αόρη Μεριζάνης

ΠΑΛΜΟΓΡΑΦΙΕΣ...!

ΤΟΥ

Δημήτρη Σαλούστρου (του Ζαΐμη) ❖ ΦΙΛΟΛΟΓΟΥ

ΤΡΙΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΥΤΟΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

ΘΑΜΩΝΕΣ

Πρόχειροι άνθρωποι,
βολεύεστε οληµερίς
κάτω απ' την τέντα σταυλισµένοι
µε καφετιά ροφήµατα και µπισκοτάκι,
µε µάτια καρφωµένα στις περαστικές γραµµές
πίσω από σκοτεινά γυαλιά
τάχα αδιάφοροι,
ας µοιραστούµε το κοινό µας µυστικό
-όλοι προδότες όλοι προδοµένοι-
κρυφά στηµένο ραντεβού έχετε
µε το ενδεχόµενο
ώρες µετρώντας το σφυγµό του απροόπτου.
Ε, ναι ...εγώ να το δεχτώ,
όταν η νύχτα ανοίγει αγκαλιά
καθένας θέλει µια γυναίκα στο σεντόνι του
κι ας είναι και για σπίτι,
αυτό ειν' άλλο
το λιγωµένο µάτι µ' ενοχλεί
κι η χύδην εύγλωττη σιωπή που περιρρέει.
Μεγάλωσα στο καφενείο του χωριού,
όπου µετά τον κάµατο αναπάναµε προζύµι
για το αύριο,
µε τις φωτογραφίες των προγόνων στο τεζάκι,
στον τοίχο γενιασµένοι καπετάνιοι της στεριάς
ζωσµένοι φυσεκλίκια.
Λοιπόν, να µη µε περιµένετε,
δεν έχω θέση στα kafé σας,
χαλάλι σας κι οι σερβιτόρες
µε τα εξώκοιλα µπλουζάκια και τα κολλητά
θα µείνω στην ξερήν ανάµνηση,
µε τη ρακή, το παξιµάδι και τη λύρα.
Φθινοπωρινοί άνθρωποι,
ρέµπελοι µες τον κόρφο της υπόσχεσης,
που σπαταλήσατε ατσαλάκωτοι
της ηδονής τα δώρα!
Χωρίς καν ένα ρόδι στο κελάρι σας
αποθεµατικό,
χωρίς καν ένα σύννεφο να στάξει
για όλα τ'ανθισµένα σ' αγαπώ,
που δεν καρποφορήσαν
Υπόλοιποι άνθρωποι στο ταµείο του χρόνου,
σας έχω απέναντι,
εγώ στην οµορφιά ξοδεύτηκα,
δεν είµαι της συγνώµης οπαδός,
δύσκολα να ελπίζετε σε µένα!

ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟ ΜΑΘΗΜΑ

Στις δώδεκα Αρετούσες των Χανίων.

Άκου, παιδί µου, Μαρία.
Όσο καθόσουν στο θρανίο,
παιδί και φύλαγα τα λόγια µου,
τώρα γυναίκα πια,
καιρός για το άλλο µάθηµα,
θα φύγεις και µπορεί να µην ξαναβρεθούµε.
Κι αν όσα πούµε δεν σε αγγίξουν
εκτίµησε τουλάχιστον την πρόθεση
πρόσθεσε και το ρίσκο, που ξεχνώ
πως η ευαισθησία της ψυχής σου σε υποθήκη
για αυτές τις αποξηραµένες γνώσεις
που σου φόρτωσα.
Δεν είµαι εγώ, που θα σου πω
πως ήσουν κόσµηµα, και πως ξεστράτιζες
των αγοριών τα µάτια απ' το βιβλίο,
το λέν' τα φύλλα απ' τα κλαδιά,
που ο αέρας σου τα κάνει και ριγούνε.
Τώρα σε περιµένει ο έρωτας κι αυτό το νιώθεις,
όµως δεν ήτανε στην ύλη σου και πρέπει
να το µάθεις κι οι γέροι σου παιχνίζουν
να στο πουν, αλλά δε βρίσκουν λόγια.
Ο έρωτας πρόστυχη απάντηση, Μαρία µου,
σε ερώτηµα, που δεν µπορεί και περιµένει.
Αυτό έχω µόνο να σου πω, που πάει να πει:
Η γυναίκα τρυφερή ανάµνηση παράδεισου
από τότε δικασµένη στην αγάπη,
µια πεταλούδα, που για σώµα έχει φτερά.
Ο άνδρας, µάθε το, δεν ξέρει ν'αγαπά,
ξέρει να θέλει, ένα δεµάτι χόρτο, που διψά,
κι εύκολα στρώνεται χαλί για τους χυµούς σου.
σπερµατοδότης οίστρος τον µεθά.
Κακός δεν είναι ο κακοµοίρης, µα διψά
και σ' αγαπά πραγµατικά, µα σ' αγαπά για κείνον
κι έχει κι απαίτηση ο κερατάς, όταν σιωπά
να τον καταλαβαίνεις, πάνω κάτω, τι σου λέει.
Τα άλλα θα στα πει το πιο συχνά µε λόγια τρίτων
σ' αυτό δεν έχω τίποτα να πω, χρίνε και µόνη σου.
Φέγγουν και λίγες εξαιρέσεις τον κανόνα.
Δεν έχω απαίτηση να σκέφτεσαι,
µόνο να χρησιµοποιείς
λιγάκι περισσότερο τα µάτια σου, να βλέπεις
και αφού σ' αρέσει, βάφε τα, όσο αποµένει,
να τα βλέπουν.
Λίγο αν µου έδινες καιρό,
θα ήθελα να σου µάθω να θυµώνεις,
του θηλυκού η δύναµη στη θλίψη:
απαλά να ανεβαίνεις το θυµό γλυκά να κατεβαίνεις
γλιστρώντας µε τα µάτια, όσο µπορείς,
τα λόγια αιχµηρά µαλώνουνε, το πιο συχνά χυδαία..
Δουλειά σου να γλυκαίνεις τις πληγές
το παθιασµένο σµίξιµο θέλει την ταραχή του,
εγωισµούς κι αξιοπρέπειες και τέτοια,
αν θέλεις µέρισµα αγάπης, ξέχασέ τα.
Δες πόσο µοιάζουν δικαιολογίες
για ανέραστους ή αποτυχηµένους.
Από τη γλώσσα σου στο σώµα
αρµοδιότητες µετάφερε
κι από τα χέρια σου στα πόδια ν' αγκαλιάζουν.
Κι αν έρθει η νύχτα και σου πει τα µυστικά της
µην απορήσεις, που εσένα διάλεξε, η νύχτα ξέρει,
εσύ µες το βαθύ σου στήθος φύλαξέ τα
το φως µην ξεθωριάσει την αλήθεια τους.
Τους φίλους σου να θυσιάζεις στο βωµό της σιωπής
τους φίλους, που δεν άντεξαν την οµορφιά σου,
µα µην τους ρίχνεις στην πυρά
και που δεν έχουνε τη δύναµη
τις αλυσίδες τους να λύσουν,
µπορούν από την οµορφιά να σε λυτρώσουν.
Τις ιαµατικές σου σχέσεις να κρατάς
στο µεσιανό κατάρτι της υποµονής γερά δεµένες.
Κι αν, όπως εύχοµαι, η εξαίρεση σε σένα πέσει
µάθε τον πώς να σ' αγαπά και ύστερα
ολότελα σχεδόν δική του γίνε.
Ο έρωτας θεραπεία οδυνηρή, θυµήσου το,
για τις πληγές εκείνων, που γλιστρώντας
απ' τους πόρους σου, κατά καθήκον θ' ασελγούν
απάνω στην ψυχή σου.
Αίρεση ο έρωτας, µ' ακούς Μαρία,
αίρεση από πάντα ο έρωτας στο δόγµα της αγάπης!

Υ.Γ Θα µου πεις, Κύριε, δε µε λένε Μαρία,
µα µήπως εµένα µε λένε Κύριο!

ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΠΑΡΑΛΙΑΣ

Τη λέγαν κάπως και την πάντρεψαν µικρή
µε µια στολή και κάποιον αξιωµατούχο.
Κανείς δε σκέφτηκε να πάρει
και τη γνώµη του καιρού
τριγύρω οι ηλικίες αδιάφορες,
γεµάτες υστερόβουλη σιωπή
στη χρυσοφόρο άνοιξη της Αλουµίνας.

Σπουδές δεν πρόλαβε κι ούτε κιθάρα,
που ήταν τ' όνειρό της,
την πάντρεψαν µε µια στολή
και κάποιον αξιωµατούχο,
που απάνω στις καλές της τις γραµµές
τις νύχτες µε του φλοίσβου την υπόκρουση
έγραφε µε τα σάλια του το βιογραφικό της.

Τη λέγαν κάπως και την πάντρεψαν µικρή
ανάµεσα στις ηλικίες οι γέφυρες αράχνινος ιστός
τη γέλασαν πως η ζωή είναι µε το µέρος της
ολότελα νωρίς ξέχασε το όνοµά της,
κυρία τώρα κάποιου επώνυµου Κυρίου.

Κι όπως συµβαίνει µε τους έγκλειστους
αλλού ο νους αλλού το σώµα.
Τώρα τα ηλιοβασιλέµατα περιπολεί στην παραλία
τελείως αναγνώσιµη
πίσω απ' το µαύρο µεταξένιο παρεό της
ο ήλιος κρύφτηκε πίσω απ' τα νιάτα της.
«καιρός του σπείρειν καιρός του θερίζειν»!

Τα λόγια αυτά τα κάνω πρόσφορο
στη µνήµη κάποιας Άννας, στη µνήµη
κάποιας Φωτεινής, κάποιας Μαρίας, στη µνήµη
όποιας Εύας έρχεται στο νου,
ώρα που η συνείδησή σας διαστέλλεται.

Για Εσάς δε θέλω τίποτα να πω,
αύριο µπορεί µαζί σας να σωπαίνω,
µα τώρα, που µπορώ να µηρυκάσω τη φωνή µου,
συµπάθειες και τέτοια δεν επιθυµώ.
Θέλω να µε φοβάστε!

Αν σφάδρα το επιθυµήσετε,
αργότερα µπορεί και να χωρέσω στη συγνώµη σας
(κι ο πόνος σύµµαχος κι η µεταµέλεια),
µα πριν µην παραβλέψετε
πως δια βίου µες' στη σκέψη µου
τα Άσπρα Σπίτια θα συνωνυµούν µε κοιµητήριο!

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Για της ψυχής µιλώ τ' ανοµολόγητα
κι από εκτίµηση στην εχεµύθεια της ποίησης
γράφω σε στίχο,
οι φλύαροι υπαινιγµοί της είναι, που µ' αρέσουν,
και κείνη η εµµονή των έµµετρων ψιθύρων,
να ηµερέψουν ορισµένως το σκοτάδι.
Σκοπό δεν έχει η τέχνη µου,
άλλος είν' ο σκοπός της
κι ας ξέρω πως στο ύστερο
ό,τι αλέθουν οι µυλόπετρες του νου
η ψυχή καταναλώνει.
Οι στίχοι µου της νύχτας λάφυρο,
στο λίγο φως, που φυλακίζουν οι σκιές, υπόµνηµα,
που για τη λάµψη, πάει να πει, γράφω του µαύρου
µε ακτινοβολία, όσο γίνεται,
να πολεµήσουµε την παρεξήγηση,
σπονδή στην αφανή αρµονία του Ηράκλειτου,
που, όσοι δε φέγγει κάτι µέσα τους,
τον είπαν σκοτεινό.

Πολύ το βρήκα βολικό, πρέπει να πω,
που έτσι χωρίς περίσσιες εγγυήσεις
η ποίηση δίνει στα µιληµένα
το νόηµα, που σ' αυτά κάθε ένας µας ζητά.
Έτσι όχι ακριβώς αυτό, που λέγεται,
όσο εκείνο, που ήταν να λεχθεί
να απαντέχει µιαν ελπίδα!

Στης ταραχής δοσµένος την απόφαση
ενοχικά την αγωνία συµµερίζοµαι της σιωπής
από φόβο µην προδώσω, δίχως λόγο σοβαρό.
της ποίησης τον όρκο.
Απ' τις ηµίγυµνες αλήθειες
µια εκτροπή του βλέµµατος συχνά µας σηµαδεύει
κι έχω το λίγο φως, που αξιώθηκα,
πιστό να µε κρατά οφειλέτη του καιρού,
γι'αυτό και γράφω!

Και για να µη ζηλεύω του πουλιού,
που µέσα στου κλουβιού τη λίγην επικράτεια
βγάνει φτερό κι ανοίγει.

Και για το κύρος γράφω της λεπτοµέρειας,
Λίγοι, που της αναγνωρίζουνε το βάρος,
που σηκώνει.
Και για των αριθµών, όσο να πεις, το σέβας,
που εγείρονται από τη βεβαιότητά τους,
καθώς σε διερχόµενη κηδεία καφενόβιοι
και ευλαβικά παραχωρούν προτεραιότητα
στο τίποτα,
όταν το βλέπουν ανθισµένο να δαβαίνει.

Θηρεύοντας την οµορφιά
φτερό έδωσα στη σκέψη.
τυφλός καθώς ατένισα το φως
άλλη αλήθεια δε µε καταδέχτηκε,
την οµορφιά, το πιο αθώο ψέµα
από όλες του καλού τις εκδοχές,
που γλύτωσε της ηθικής την ανυποληψία.
κι όλο γειώνοντας τους κεραυνούς
στη χάρη της απόθεσα χαµόγελο και δάκρυ
«αίµα δε βγάζει ούτε χολή, όταν ραγεί η αγάπη».

Με τη λεπτή ευγένεια του υπαινιγµού
έτοιµος για να νικηθώ
καθώς ιέρεια σε ναό ερειπωµένο
στο τελεστήριο προσήλθα του έρωτα
ευθυτενής και ανυπόδητος.
Από εδώ ο τόνος ο τελεστικός κι η θλίψη
η περιρρέουσα της οπτικής µου τα παράλια.
Από εδώ κι η ανυπακοή στου νου τις εγκυκλίους.

Οι λέξεις πρώτη ύλη κι ανοχύρωτη,
πρόθυµες που βυθοµετρούν το ανάστηµα
του ρίγους.
Οι λέξεις, που µ' αγάπησαν,
αυτές ξεχέρσωσαν τους άγριους δισταγµούς,
αλλιώς θα µ' έσκαβαν ακόµη κούφιες βεβαιότητες.
Οι λέξεις, που πασίχαρες
κουβάλησαν τις µάταιες ελπίδες.
Για της ψυχής που γράφω τα ανεκπλήρωτα

Ω, εσύ οµορφιά των αποστάσεων, που φεύγεις,
ξείδωρη ανάγκη, πεπρωµένο µου,
δεν είµαι της συγνώµης άνθρωπος
κι αν συγχωρώ στον εαυτό µου λίγες λέξεις,
στη χάρη σου ταµένος,
Ότι δικός σου
απαρηγόρητα,
να ζω, για να µη σου µιλώ,
µου ήταν αφόρητο.

MAIL: **saloudim@hotmail.com**

ΑΝΩΓΕΙΑΝΕΣ ΑΘΙΒΟΛΕΣ

του ΜΑΝΩΛΗ ΣΚΑΝΔΑΛΗ

ΠΩΣ ΤΣΙ ΤΣΑ... ΕΤΣΑ ΤΣΙ

Κάποιος πλανόδιος µε γαλακτοκοµικά προϊόντα ήρθε στα Ανώγεια διαφηµίζοντας παράλληλα την πραµάτεια του. Όταν ο πωλητής έφτασε κάπου στ' Αρµί, έδωσε στα καφενεία από ένα κοµµάτι τυρί για δοκιµή, ώστε να πείσει την υποψήφια πελατεία του. Ανάµεσα στα άτοµα που δοκίµασαν το τυρί ήταν και ο Γιώργης του Ευριπίδη που µόλις το έβαλε στο στόµα του, λέει µε ζωηρό τόνο στον πλανόδιο έµπορα:
-Μα πώς µουρέ τσι, τσα; (Πώς βρε τσούζει έτσι)
Η απάντηση ήταν άµεση!
-Έτσα τσι... (Έτσι τσούζει).

ΦΑΕ ΜΟΥΡΕ ΕΝΑ ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΙ

Το Γιώργη Μανουρά σταµάτησαν µια νύχτα τα ΕΚΑΜ, κάπου στα Δανούζα. Ήταν ξηµερώµατα Κυριακής και ο Γιώργης, γυρνώντας από γάµο κάπου έξω από το Ηράκλειο, βλέπει µέσα στο σκοτάδι ξαφνικά µπροστά του πέντε – έξι των ΕΚΑΜ µε µάσκες και µε όπλα να του ζητούν την άδεια, το δίπλωµα, την ασφάλεια και επιτακτικά να κατέβει κάτω από το αυτοκίνητο για πλήρη έλεγχο. Ο Γιώργης, που αντίκριζε ένα πρωτόγνωρο «θέαµα», χωρίς να χάσει την ψυχραιµία, απευθύνεται σε κάποιον εκαµίτη, που ήταν δίπλα στο παράθυρο του αυτοκινήτου, δείχνοντάς του ένα µπολ γεµάτο µε καλτσούνια:
-Φάε, µουρέ, ένα καλτσούνι που γυρές (γυρεύεις) µε έτσα κρυιόπη (τέτοιο κρύο) τα χαρτιά!
**Περιττό να πούµε ότι οι εκαµίτες έφαγαν όλα τα καλτσούνια που τους πρόσφερε ο Γιώργης και ενώ ήταν νόµιµος σε όλα του, δεν το έλεγξαν τα έγραφα του αυτοκινήτου!*

Η ΜΑΝΔΥΑ ΚΑΙ... Η ΜΑΝΤΗΛΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥ

Όταν ήταν φαντάρος ο Μήτρος, κάποιος φαντάρος του είχε κλέψει τον µανδύα του (κάπα). Άρχισε να ρωτάει όλους τους στρατιώτες, να ψάχνει όλο το στρατόπεδο, έφτασε µέχρι τον διοικητή, αλλά δεν κατάφερε να την βρει. Για µερικές µέρες δεν το είχε ξεπεράσει και έλεγε συνεχώς στους υπόλοιπους συναδέλφους του για τον χαµένο του µανδύα! Κάποια µέρα σκέφτηκε να την πληρώσει κάποιος άλλος φαντάρος µε τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Πήγε κρυφά και πήρε αλλουνού τον µανδύα και έτσι ησύχασε. Άρχισε όµως ο άλλος φαντάρος να διαµαρτύρεται µε τη σειρά του για τη χαµένη κάπα του. Τον πρώτο που υποψιάστηκαν ήταν ο Μήτρος, που µέχρι πρότινος είχε χάσει τον µανδύα του και ξαφνικά...τον «βρήκε», όταν την ίδια στιγµή ο άλλος φαντάρος έχασε τη δική του κάπα. Στην αναφορά του λόχου, ο διοικητής, ρώτησε πρώτο το Μήτρο:
- Πώς κ. Μαυρόκωστα βρήκατε τον µανδύα σας την ίδια χρονική στιγµή που ο συνάδελφός σας έχασε τον δικό του; Και ο Μήτρος µε περίσσια άνεση και ψυχραιµία:
- Εγώ κύριε Διοικητά δεν έχασα ποτέ τον µανδύα µου, την µαντήλα µου έχω χάσει!!!! (Σιγά που Ανωγειανός δεν θα έβρισκε απάντηση!)

ΜΟΝΟ ΓΚΑΖΟΖΕΣ ΚΑΙ ΚΑΦΕΔΕΣ...

Όταν έκανε το καφενείο ο Σταυρακοβασίλης κάποια «ξένη» τον πλησίασε και τον ρώτησε αν έχει τουαλέτα. Ο Σταυρακοβασίλης που κοίταζε καθαρά το επαγγελµατικό του συµφέρον της λέει:
-Όχι, µόνο γκαζόζες και καφέδες, δεσποινίς !!!

ΚΙ ΑΝ ΗΤΑΝ ΠΟΝΤΙΚΟΣ;

Σαν καφετζής ο Σταυρακοβασίλης, τα ψώνια του καφενείου τα έκανε από το απέναντι µπακάλικο του κουµπάρου του Κοντόκαλου. Κάθε φορά που ο Κοντόκαλος πήγαινε να του βάλει τον καφέ, τη ζάχαρη και τα υπόλοιπα ψώνια, ο Σταυρακοβασίλης όλο και κάτι του άρπαζε στα γρήγορα. Πότε καµιά ελιά, πότε κανένα φιστίκι, και πότε κανένα στραγάλι... Ο Κοντόκαλος τον έβλεπε, αλλά δεν του έλεγε τίποτα γιατί σεβότανε την κουµπαριά τους. Μια µέρα που ο Κοντόκαλος έκανε µερικά λεπτά να του ετοιµάσει όλες τις παραγγελίες, ο Σταυρακοβασίλης είχε φάει µερικές σαρδέλες που ήταν µπροστά του στο κουτί!! Εκεί ο Κοντόκαλος δεν άντεξε και λέει του Σταυρακοβασίλη µε αγανάχτηση:
«Ήθελα και να κάτεχα, µπρε, Βασίλη, αν ήσουνα ποντικός πόσες φορές θα σε είχα πιάσει!!!».

Ο... ΠΑΡΑΟΥΡΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Μάρτυρας σε ποινική δίκη είχε παραστεί ο Σκαµπίλης. Κάποια στιγµή τον ρωτάει ο πρόεδρος του δικαστηρίου: «Για πείτε µας κ. µάρτυς, Εις ποιαν απόσταση ευρισκόσασταν όταν έλαβε χώρα ο φόνος;».
Ο Σκαµπίλης, κοίταζε πότε αριστερά, πότε δεξιά, πότε επάνω και πότε κάτω χωρίς να µιλάει. Έριξε και ένα λοξό βλέµµα στους συνήγορους. Τότε παρενέβη ο δικηγόρος κ. Βρέντζος λέγοντας στον πρόεδρο του δικαστηρίου:
«Κ. πρόεδρε, ο µάρτυς προφανώς δεν σας κατάλαβε. Μπορώ να του εξηγήσω εγώ τί είπατε στην ιδιωµατική του γλώσσα; Βεβαίως,» του λέει ο πρόεδρος.
«- Μπάρµπα, ο πρόεδρος σε ρώτησε πόσο κοµµάτι απόσταση ήσουνα απόκεια που πυροβολήσανε τον µακαρίτη;».
Τότε ο Σκαµπίλης ξαλαφρωµένος και µε ανεβασµένη αυτοπεποίθηση λέει στον κ. Βρέντζο:
«Έντονά(αυτό) το πράµα (θέµα) ήθελε να µε ρωτήξει έτοσες (αυτός) ο παράουρος (καθυστερηµένος) και έκανε να µου το πει ετόσηνά (τόση) ώρα!!!»

ΜΑΝ. ΣΚΑΝ.

"Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΕ & ο Σύγχρονος Πολιτισμός μας"

Γεώργιος Ε. Σκουλάς,
ΚΑΘ. ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ
& ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

1 Εισαγωγή

Το θέμα που πραγματευόμαστε εδώ, είναι η μεταναστευτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης κι ο σύγχρονος πολιτισμός μας. Κυρίως επειδή τέτοιο θέμα είχε μεν πάντα τη σπουδαιότητά του, ιδιαίτερα από τις αρχές του εικοστού αιώνα, στα τέλη του όμως αναζωπυρώθηκε τόσο που διατήρησε και διατηρεί την επικαιρότητά του μέχρι σήμερα μέχρι που εμφανίζεται ως δυσεπίλυτο πρόβλημα. Δηλαδή, απώτερος στόχος μας είναι όχι μόνο να κατανοήσουμε διερευνώντας την πολιτική που ασκούν οι χώρες που αποτελούν το συνολικό μόρφωμα της ΕΕ, αλλά και τη γενικότερη φιλοσοφία πολιτισμού που αυτές επιδεικνύουν για τους μετανάστες. Ίσως έτσι, να είμαστε σε θέση να κρίνουμε αυστηρά και σφαιρικά αυτή την πολιτική αναφορικά με την ωφελιμότητα της, τόσο στους μετανάστες καθ' αυτούς, όσο και στις ίδιες για τον πολιτισμό που προάγουν. Για να επιτευχθεί όμως ένας τέτοιος στόχος, απαιτείται μελέτη τόσο των κριτηρίων, όσο και των αποτελεσμάτων της πολιτικής αυτής μετά την εφαρμογή της. Για την πλήρη κατανόηση της ευρωπαϊκής πολιτικής για την μετανάστευση πάντως, είναι ανάγκη *πρωτίστως* να διερευνηθεί η έννοια της μετανάστευσης αναφορικά με την μετακίνηση διαφόρων πληθυσμών και με την εγκατάστασή τους σε άλλα μέρη της επιλογής τους. *Δεύτερον, οι λόγοι που το μεταναστευτικό φαινόμενο διογκώθηκε κυρίως κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας του 20ου αιώνα. Τρίτον, σε ποιο βαθμό μειώθηκε ή όχι το πρόβλημα ή δίλημμα ασφάλειας των πολιτών τόσο εκείνων που μετακινούνται, όσο κι εκείνων που δεν μετακινούνται αλλά παραμένουν στο ίδιο μέρος. Και τέταρτον, σε ποιο βαθμό το ζήτημα της μετανάστευσης έχει βρει μια κάποια λύση στην Ένωση;* Δηλαδή, κατά πόσο οι πληθυσμοί αυτοί των μεταναστών έχουν ενσωματωθεί στις νέες εστίες επιλογής τους χωρίς να υφίστανται διακρίσεις με το γνωστό σύνθημα «εμείς και οι άλλοι».

2 Η Έννοια της Μετανάστευσης, Προσδιορισμός του Όρου

Η βασική έννοια της μετανάστευσης βρίσκεται στο κέντρο και στην ουσία του ζητήματος που είναι η μετακίνηση ορισμένων πολιτών ή πληθυσμιακών ομάδων από μια χώρα για να εγκατασταθούν σε μια άλλη, κοντά ή μακριά, προσωρινά ή μόνιμα. Κατά τους ειδικούς όπως την Λ. Μουσούρου, το 'μεταναστευτικό φαινόμενο γενικά και οι μεταναστευτικές διαδικασίες αναφέρονται σε συγκεκριμένες συνθήκες είτε είναι αυτές οικονομικές, κοινωνικές ή πολιτικές' κ.λπ.[1] Όταν αυτές οι συνθήκες μεταβάλλονται, το φαινόμενο μετανάστευσης και η διαδικασία επίσης αλλάζουν. Δηλαδή, οι μεγάλες κοινωνικές και πολιτικές αλλαγές που χάραξαν μια πορεία εξέλιξης στην αφετηρία της τελευταίας δεκαετίας του αιώνα που πέρασε, διαμόρφωσαν μια πραγματικότητα μετανάστευσης ως μετακινούμενων πληθυσμών από και προς την Ευρώπη, πολύ διαφορετική από ποτέ άλλοτε.

Σε αυτές τις μεταβολές και εξελίξεις περιλαμβάνονται τέσσερις κύριες παράμετροι: **Πρώτον**, η παράμετρος των αλλαγών που σημειώνονται στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης με την κατάρρευση του δογματικού σοσιαλιστικού κοινωνικού μοντέλου και την εισαγωγή νέων μέτρων και κανόνων ελεύθερης αγοράς. Δηλαδή, εισαγωγή αγοράς και μέτρων μέσα σε ένα δημοκρατικό πλουραλιστικό πολίτευμα, όπως συνιστά το αστικό μοντέλο οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής ζωής. Οι μεταβολές αυτές ανάμεσα Ανατολή και Δύση, έχουν και την βασική συνιστώσα που είναι το ότι έχει επιτραπεί η ελεύθερη έξοδος από αυτές τις χώρες λόγω οικονομικών δυσχερειών που αντιμετωπίζουν.

Δεύτερον, η παράμετρος ελεύθερης διακίνησης εργατικής δύναμης σε μια ολοένα διευρυνόμενη αγορά εργασίας όπως αυτή που διαθέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και η προώθηση αυτής της μετακίνησης εργαζομένων μέσω διαφόρων εκπαιδευτικών προγραμμάτων της ίδιας της Ένωσης.[2] **Τρίτον**, η παράμετρος της ένωσης των δύο Γερμανιών, η οποία μπορεί να θεωρηθεί ουσιαστική μεταβολή που μετατρέπει την όλη εικόνα των αναγκών και των προτεραιοτήτων καθώς και των δυνατοτήτων εκείνης της πλευράς που δέχεται την μετανάστευση.

Τέταρτον, η παράμετρος εκείνη με το μεγεθυμένο πρόβλημα της παράνομης μετακίνησης πληθυσμών από χώρες κυρίως της Ασίας, της Αφρικής και γενικότερα του αναπτυσσόμενου κόσμου, στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τον όρο λαθρομετανάστευση. Υπάρχει όμως και μια άλλη πτυχή του μεταναστευτικού αυτού ζητήματος, όπως επισημαίνεται από την Βαρουξή,[3] που έχει να κάνει με την αποτελεσματικότητα της μεταναστευτικής πολιτικής σε σχέση με τους κανόνες και τα διεθνή πρότυπα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα, η προσέγγιση του ζητήματος δύναται να βασίζεται στην μη αμφισβητούμενη εφαρμογή καθώς και την αδιαφορετότητα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως της ισότητας, της μη διάκρισης και της ενίσχυσης όχι μόνο της συμμετοχής και ένταξης των μεταναστών στην κοινωνία υποδοχής αλλά και στον έλεγχο όλων εκείνων που εμπλέκονται στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων για το αν όλα τα ανωτέρω τηρούνται και εφαρμόζονται.

Το αναγκαίο ζητούμενο ωστόσο, ως μια αρχή επίλυσης του προβλήματος, όπως αυτό φαίνεται να μεγεθύνεται όλο ένα, είναι να του δοθεί η απαιτούμενη διερεύνηση σφαιρικά μέσα από μια συλλογική σκέψη και συζήτηση ενός γόνιμου διαλόγου. Ώστε η ανταπόκριση σε τέτοιο ζήτημα, αφενός, δεν πρέπει να είναι σπασμωδική με αμυντική διάθεση αντίστασης στη ροή των μεταναστών που αυξητικά εισέρχονται στη χώρα υποδοχής, αλλά με μια μακροπρόθεσμη προοπτική ανάπτυξης. Αφετέρου, να επισημανθεί ο τρόπος που εκλαμβάνουν οι ίδιες οι χώρες υποδοχής τον εαυτόν τους και σε ποια κατηγορία θεωρούν ότι ανήκουν από τις δύο που οι ερευνητές ειδικοί κατατάσσουν;

Για παράδειγμα, κατά την Λουκά Μουσούρου, **οι χώρες κατατάσσονται σε δύο κατηγορίες:** ***Α)*** στην κατηγορία εκείνη που περιλαμβάνει τις ***χώρες υποδοχής πολιτών,*** *όπου αναμένεται κάποια στιγμή οι ίδιοι οι πολίτες μεταναστες να συμβάλλουν στην παραγωγική διαδικασία* και να γίνουν στη συνέχεια ισότιμοι πολίτες τους αφού θα μπορούν να απολαμβάνουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και δη το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Και ***Β)*** στην κατηγορία εκείνη που περιλαμβάνει ***τις χώρες υποδοχής εργατών,*** *που παρά το ότι θα συμβάλλουν στην παραγωγική διαδικασία, δεν αναμένονται οι ίδιοι οι εργάτες μετανάστες να αποκτήσουν την ιδιότητα του πολίτη.*[4]

Στις πρώτες υπάγονται οι υπερπόντιες χώρες όπως Καναδάς, ΗΠΑ, και Αυστραλία, **ενώ στις δεύτερες** ανήκουν οι χώρες της Δυτικής Ευρώπης όπως Γερμανία, Γαλλία, Βέλγιο, Αγγλία κα. Οι κυριότεροι καθώς και οι περισσότεροι λόγοι μετανάστευσης πληθυσμών, στο δεύτερο μισό του αιώνα, προς τις ανωτέρω χώρες ήταν οικονομικοί και κοινωνικοί και λιγότερο πολιτικοί, αν εξαιρέσουμε την Ελλάδα του 1967-1974, όπου υπήρξε μεγάλο κύμα φυγής από τη χώρα λόγω της Δικτατορίας. Έτσι, όπως κατηγοριοποιούσαμε τις χώρες υποδοχής παραπάνω, βλέπουμε καθαρά ότι το μεταναστευτικό φαινόμενο εξελίσσεται κυρίως στην Ευρώπη σε μόνιμο *πρόβλημα* που δεν σχετίζεται με τον πολιτισμό του σύγχρονου ανθρώπου, επειδή οι Ευρωπαϊκές χώρες να μεν υποδέχονται εργάτες αλλά δεν αναμένεται ότι αυτοί οι εργάτες που συμβάλλουν στην παραγωγή γενικά θα γίνουν πολίτες με την έννοια και την ιδιότητα του πολίτη κάποτε. Τοιουτοτρόπως, το φαινόμενο της μετανάστευσης σε αυτές τις χώρες οι οποίες είναι χώρες υποδοχής εργατών, προσδιορίζει αναντίρρητα ή δείχνει να προδιαγράφει το μέλλον του με το όποιο μέγεθος κι αν εμφανίζεται σήμερα το πρόβλημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

3 Το Πρόβλημα της Μετανάστευσης

Αξιολογώντας το πρόβλημα της μετανάστευσης, όπως αυτό σημειώθηκε από την αρχή με τη βραδύνουσα πορεία που παρουσιάζει και με την όποια στρατηγική διευθέτηση ενσωμάτωσης μεταναστών στις χώρες υποδοχής εργατών της Δυτικής Ευρώπης συμπερασματικά βλέπουμε πως δεν είναι τόσο απλό να του δοθεί πρόχειρη προσωρινή λύση αλλά ότι έχει βαθιές ρίζες καθώς και παράπλευρες επιπτώσεις. Συμβουλευόμενοι την ανάλυση ερευνών και αποτελεσμάτων των Castles and Kosack στης Μουσούρου το βιβλίο καταλήγουμε: **Πρώτον,** ότι οι μετανάστες συνιστούν μια καινούργια κοινωνική ομάδα ή στρώμα, το οποίο ανήκει στην εργατική τάξη και δεν έχει ίσα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα με την ντόπια εργατική τάξη, λόγω γλώσσας, γκέτου, κλπ.[5]

Δεύτερον, ότι διατηρώντας τους μετανάστες χωρίς να γίνονται πολίτες με την ιδιότητα του πολίτη, συμβάλλουν οι ίδιοι συγχρόνως σε μια αναδόμηση μιας σύνθετης εργατικής τάξης: σε εργάτες με *δικαιώματα και σε εργάτες χωρίς δικαιώματα δηλ. σε μια διάκριση της τάξης* σε μια υπό-τάξη που την αποτελούν εσωτερικοί και εξωτερικοί μετανάστες. Μ' άλλα λόγια, εδώ έχουμε μετανάστες οι οποίοι μπορούν να πηγαίνουν από τη μια περιοχή της χώρας υποδοχής σε μια άλλη ως εσωτερικοί μετακινούμενοι πληθυσμοί και μετανάστες που εισέρχονται καυούγιοι στις χώρες υποδοχής ως εξωτερικοί.

Τρίτον, *ότι οι μετανάστες αποτελούν τμήμα της Δυτικοευρωπαϊκής εργατικής τάξης, η οποία βρίσκεται διαιρεμένη σε δύο κύρια στρώματα ή κατηγορίες. Το ανώτερο στρώμα είναι εκείνο που το αποτελούν οι ντόπιοι εργάτες και το κατώτερο στρώμα είναι αυτό που το αποτελούν οι μετανάστες.* Έτσι, διακρίνεται το φαινόμενο της μετανάστευσης να έχει πολλές αλλά ***λεπτές πτυχές και ισορροπίες*** έως και επιπτώσεις ιδιαίτερης σημασίας που πλήττουν την ίδια την εργατική τάξη που το αγκαλιάζει. Δηλαδή, όταν η μετανάστευση συνδέεται άμεσα με την εργατική τάξη, και αφού συμβάλλει στην αναδόμηση της τότε συνδέεται άμεσα με τη διάσπαση της εργατικής τάξης. Στη συνέχεια, δεν μπορεί παρά να συνδέεται η διάσπαση αυτή της εργατικής τάξης με την αποδυνάμωση της ίδιας.[6] Τέτοιου είδους μεταβολές, αυξάνουν αναμφίβολα ραγδαία τα πολλαπλά οφέλη της κυρίαρχης αστικής τάξης από μια οικονομική ανάπτυξη κατά την οποία οι μετανάστες έχουν συμβάλλει αρκετά.

Σε αντίθεση με τις υπερπόντιες *χώρες υποδοχής πολιτών* που αναμένονται να συμβάλλουν στην διαδικασία της παραγωγής, η μετανάστευση στις Ευρωπαϊκές *χώρες υποδοχής εργατών,* ήταν ελεγχόμενη από την πολιτική τους. ***Δυστυχώς όμως το πρόβλημα οξυνόταν μέχρι και τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης επειδή ενδείκνυται να είναι δομικό.*** Δηλαδή, στην ίδια τη δομή των κοινωνιών αυτών βρίσκεται το πρόβλημα, αφού ο μετανάστης εργάτης δεν δύναται να αποκτήσει ποτέ την ιδιότητα του πολίτη όσο και να συμβάλλει στην παραγωγική διαδικασία. Η δικαιολογία για μια τέτοια διάκριση, είναι ότι η εγκατάσταση αυτών των εργατών μεταναστών στις Ευρωπαϊκές χώρες είναι προσωρινή ώστε να καλύψουν πρόσκαιρες ανάγκες της παραγωγής.

Κάτι τέτοιο όμως, θα μπορούσε εύκολα να υποστηριχτεί κατά τη δεκαετία του 1960 που το φαινόμενο της μετανάστευσης και ιδιαίτερα της ενδο-ευρωπαϊκής μετακίνησης πληθυσμών, δηλ. ανάμεσα στις χώρες της γηραιάς ηπείρου, ήταν ακόμη καινούργιο. Αξίζει να παραθέσουμε εδώ, ακριβώς αυτό που υποστηρίζει η συγγραφέας: «σήμερα, τριάντα και πλέον χρόνια αργότερα, οι θεωρούμενοι ως προσωρινοί μετανάστες, (δηλαδή εκείνοι που υποτίθετο θα επέστρεφαν στην πατρίδα τους μετά τη λήξη κάποιου διετούς ή πενταετούς συμβολαίου εργασίας) έχουν καταστεί ουσιαστικά μόνιμοι».[7]Αυτό αναδεικνύει τη σοβαρότητα του ζητήματος που ποτέ δεν του έδωσαν οι πολιτικοί τόσο της χώρας μας, όσο και των άλλων ευρωπαϊκών χωρών, τη δέουσα προσοχή. Η μόνη περίοδος που η χώρα μας εμφάνισε ένα πραγματικά ευαίσθητο αλλά και πολιτισμένο πρόσωπο απέναντι σε μετανάστες και πρόσφυγες, ακόμη και με τον απλό λαό, ήταν την περίοδο που μαινόταν ο πόλεμος στη Συρία το 2016. Ήταν η πολιτισμένη ανθρωπιά της Ελλάδας σε αντίθεση με την βαρβαρότητα της «πολιτισμένης» Ευρώπης με το κλείσιμο των συνόρων της.

4 Ευρωπαϊκή Ένωση και Μετανάστευση

Από την μετονομασία της το 1992 με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, από ΕΟΚ στο σημερινό της όνομα, η Ευρωπαϊκή Ένωση είχε να αντιμετωπίσει ένα μείζον πρόβλημα που ήταν η οικονομική μετανάστευση λόγω της κατάρρευσης του Ανατολικού κομμουνιστικού μοντέλου το 1989-1990. Το πρόβλημα όμως της μετανάστευσης δεν λύθηκε αλλά διογκώθηκε και διατηρήθηκε. Μαζί του επίσης διατηρήθηκε και η διάκριση, πράγμα που μια τέτοια διατήρηση αντίκεινται στη γενικότερη αντίληψη αν όχι φιλοσοφία της Ένωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η Συνθήκη του Άμστερνταμ λοιπόν με τους τίτλους IV, VI, και ειδικότερα με το άρθρο 29, Συνθήκη ΕΕ,[8] υπογραμμίζει όχι μονάχα το τέλος μιας πολιτικής αλλά το ουσιώδες ενδιαφέρον της για τον πολίτη είτε αυτός είναι ιθαγενής, είτε είναι μετανάστης.

Εδώ, διακρίνεται η προσπάθεια που καταβάλλεται από την ΕΕ να παράσχει στους πολίτες κάθε δυνατή προστασία σε ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, σε ένα χώρο ευημερίας και ειρήνης, όπου θα πρέπει να διασφαλίζεται το δικαίωμα της ελεύθερης διακίνησης κάτω από συνθήκες ασφάλειας και δικαιοσύνης για όλους. Με τη θέσπιση του Τίτλου IV, τα κράτη μέλη ανέθεσαν αρμοδιότητες στην κοινότητα όπως θέσπιση μέτρων για τον έλεγχο των εσωτερικών και εξωτερικών συνόρων, καθώς και κανόνες για τις θεωρήσεις. Τα μέτρα που πάρθηκαν επομένως συμπεριέλαβαν μέτρα περί ασύλου, περί προσφύγων και εκτοπισθέντων καθώς και μέτρα περί μεταναστευτικής πολιτικής.

Λόγω ωστόσο των διαστάσεων που πήρε το πρόβλημα της νόμιμης και παράνομης μετανάστευσης, κρίθηκε αναγκαίο να αντιμετωπιστεί με έναν ενιαίο μέτρο ή τρόπο από όλες τις χώρες-μέλη της ευρωπαϊκής οικογένειας. Έτσι, οι στόχοι της μεταναστευτικής πολιτικής ορίσθηκαν στα άρθρα 63 και 3, όπου αναφέρονται οι προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής ώστε να δύνανται τα κράτη να χορηγούν θεωρήσεις, άδειες διαμονής μεγάλης διάρκειας κλπ. Εάν όμως αντιμετωπίζουν έκτατη κατάσταση από ξαφνική εισροή υπηκόων τρίτων χωρών, με ειδική πλειοψηφία το Συμβούλιο, δύναται να θεσπίζει προσωρινά μέτρα που η διάρκειά τους να μην υπερβαίνει τους έξι μήνες. Για την καλύτερη διαχείριση της μετανάστευσης, οι παραπάνω στόχοι εξειδικεύθηκαν με πολιτικές αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Tampere το 1999 [9] και με το Πρόγραμμα της Χάγης το 2004.

Στα πλαίσια μιας κοινής πολιτικής της μετανάστευσης συνεπώς, οι ευρωπαίοι ηγέτες, όρισαν ότι μια τέτοια πολιτική πρέπει: α) Να στοχεύει στην ισορροπία μεταξύ της αποδοχής των μεταναστών για ανθρωπιστικούς και οικονομικούς λόγους. β) Να προβλέπει μέτρα για ορθή μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών, με σκοπό η χώρα υποδοχής του κράτους μέλους της ΕΕ, να τους παρέχει, όσο είναι δυνατό, όμοια δικαιώματα και υποχρεώσεις με αυτά των υπηκόων πολιτών της χώρας που εγκαθίστανται. γ) Και να αποσκοπεί στην ανάπτυξη των εταιρικών σχέσεων με τις χώρες από τις οποίες προέρχονται οι μετανάστες, με στόχο τη βελτίωση των συνθηκών εκείνων που θα συμβάλλουν στην εξάλειψη του φαινομένου.

Σ' αυτό το σημείο ακριβώς, φαίνεται και η μεγάλη αδυναμία της ΕΕ να αντιμετωπίσει το θέμα της μετανάστευσης και από ένα ζήτημα το μετατρέπει σε πρόβλημα. Κυρίως επειδή, το μεταναστευτικό ζήτημα δεν εξαλείφεται λόγω του ότι θα υπάρχουν πάντα άνθρωποι που θα μετακινούνται από μια κατεύθυνση σε άλλη, μπορούμε όμως, να εξαλείψουμε τουλάχιστον τις αιτίες που το κάνουν πρόβλημα. Επισημαίνω ενδεικτικά, ότι το πρόγραμμα της Χάγης που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Νοέμβριο του 2004, περιλαμβάνει δέκα συνολικά προτεραιότητες. Όπως, *την ενίσχυση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της ιθαγένειας, την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, τον καθορισμό μιας ισόρροπης αντιμετώπισης της μετανάστευσης, την θέσπιση κοινής διαδικασίας σε θέματα ασύλου, τη μεγιστοποίηση των θετικών συνεπειών της μετανάστευσης, τη διαμόρφωση ολοκληρωμένης διαχείρισης των συνόρων της ΕΕ, την επίτευξη ισορροπίας μεταξύ της προστασίας του ιδιωτικού βίου και της ασφάλειας κατά τη διαβίβαση πληροφοριών, τη στρατηγική αντίληψης για το οργανωμένο έγκλημα, την εγγύηση ευρωπαϊκού χώρου δικαιοσύνης, και τέλος την κατανομή αρμοδιοτήτων για την αλληλεγγύη.*[10]

Είναι γνωστό πλέον, σε γενικές γραμμές, ότι οι Ευρωπαίοι δίνουν ιδιαίτερη σημασία στην ***ελευθερία και τη δικαιοσύνη*** που τελικά οι δύο αυτές έννοιες αποτελούν τους ακρογωνιαίους λίθους οικοδόμησης της ΕΕ. Τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενδείκνυται να είναι προσηλωμένα αναντίρρητα σε τρεις στόχους: α. στην δημοκρατία, β. στο σεβασμό των ανθρώπινων δικαιωμάτων, και γ. στο κράτος δικαίου.[11] Τα αγαθά της ελευθερίας και της δικαιοσύνης εντούτοις, απολαμβάνονται μονάχα σε περιβάλλον ασφάλειας. Δεν αμφισβητείται από κανέναν πλέον ότι οι κυβερνήσεις των κρατών-μελών είναι διατεθειμένες να εξασφαλίσουν ελευθερία, ασφάλεια και δικαιοσύνη για όλους τις ευρωπαϊκής οικογένειας.

Συγκεκριμένα, ελευθερία δεν σημαίνει απλώς το να είναι κάποιος ελεύθερος να μετακινείται όπου αυτός θέλει μέσα στο χώρο της ΕΕ, αλλά το σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων όλων. Για παράδειγμα, σεβασμό του δικαιώματος ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και ασφάλειας, δικαίωμα ισότητας απέναντι στο νόμο, ελευθερία σκέψης και έκφρασης ή και πληροφόρησης, χρηστής διακυβέρνησης καθώς και υποχρέωση των θεσμικών οργάνων της Ένωσης να αποκαθιστούν τυχόν ζημίες που μπορεί να προκαλέσουν σε κάποια άτομα. Τα δικαιώματα αυτά, τα έχει όποιος διαμένει στην ΕΕ είτε είναι πολίτης, είτε όχι. Με άλλα λόγια, όλοι όσοι διαμένουν στην ΕΕ, πρέπει να μετακινούνται ελεύθερα από μια χώρα σε άλλη και να διαλέγουν που θα ζήσουν χωρίς να έχει και μεγάλη σημασία αν έχουν την υπηκοότητα κράτους – μέλους ή αν είναι νόμιμοι μετανάστες από άλλη χώρα εκτός ΕΕ. Το πρόβλημα όμως, που παραμένει πρόβλημα είναι το γεγονός αυτό της ιδιότητας του πολίτη, που για πολλούς μετανάστες μπορεί να πορευθούν σε όλη τη ζωή τους σε μια χώρα-μέλος της ΕΕ χωρίς να γίνουν ποτέ πολίτες.

Ας δούμε ωστόσο συνοπτικά, τις θετικές και αρνητικές πτυχές στην πολιτική ασύλου και μετανάστευσης της ΕΕ και τη συνεργασία με τις χώρες καταγωγής και διέλευσης των μεταναστών παρά τις οδηγίες και τις διαπηρύξεις της ΕΕ. Η αρχική εγκατάσταση των μεταναστών στη χώρα υποδοχής, εγκαινιάζεται με θετικές πτυχές λόγω των εμβασμάτων από τους μετανάστες που αποτελούν σημαντικό μέρος του εθνικού προϋπολογισμού. Αυτά τα εμβάσματα μπορεί να επιφέρουν σημαντική βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των οικογενειών που τα λαμβάνουν και να συμβάλλουν στην ανάπτυξη της τοπικής οικονομίας μολονότι υπάρχουν στοιχεία που υποδηλώνουν ότι οι μεγάλες πόλεις επωφελούνται σε βάρος άλλων περιοχών.

Από μια άλλη οπτική, διακρίνεται γενικά ένας αρνητικός αντίκτυπος στην τοπική οικονομία των χωρών καταγωγής τους, όταν μεγάλα τμήματα πληθυσμού που διαθέτουν υψηλή ειδίκευση, μόρφωση ή επιχειρηματικό πνεύμα τις εγκαταλείπουν. Η μετανάστευση αυτή κυρίως επιστημόνων ανησυχεί τις αναπτυσσόμενες χώρες για το λόγο απώλειας των επενδύσεων που έκαναν για την εκπαίδευση και την εξειδίκευση εκείνων που φοίτησαν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ας εξετάσουμε επιπλέον από μια άλλη πλευρά, πως διαχειρίζεται η ΕΕ τα μεταναστευτικά ρεύματα και ιδιαίτερα εκείνα που εισρέουν παράνομα. Στα συμπεράσματα Προεδρίας Τάμπερε το 1999, είχε τονίσει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ότι η αποτελεσματική διαχείριση των ροών μεταναστευσης σε όλες τους τις φάσεις είναι απαραίτητη. Επειδή θεώρησε ότι η κοινή πολιτική είναι άκρως αναγκαία σχετικά με τις θεωρήσεις, πλαστά έγγραφα και τη στενή συνεργασία μεταξύ προξενείων της ΕΕ με τρίτες χώρες. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έδειξε αποφασισμένο *να αντιμετωπίσει την πηγή της παράνομης μετανάστευσης και να καταπολεμήσει εκείνους που εμπλέκονται στην εμπορία ανθρώπων και στην εκμετάλλευση των μεταναστών. Προέτρεψε δε να θεσπιστεί νομοθεσία που να προβλέπει αυστηρές κυρώσεις ενάντια σε αυτό το έγκλημα.*

Τόνισε επομένως τη σημασία του αποτελεσματικού ελέγχου των μελλοντικών εξωτερικών συνόρων της ΕΕ από ειδικές δυνάμεις. Τόνισε επίσης την ανάγκη για γρήγορες αποφάσεις, αναφορικά με την «προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών περί προϋποθέσεων εισδοχής και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών, που θα βασίζονται σε κοινή αξιολόγηση των οικονομικών και δημογραφικών εξελίξεων στην Ένωση και της κατάστασης στις χώρες καταγωγής τους».[12] Εντούτοις, το Συμβούλιο δεν διευκρίνισε τον τρόπο ανάπτυξης και εφαρμογής της πολιτικής αυτής. Η Επιτροπή απλά υπέβαλε προτάσεις για τα δικαιώματα και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών καθώς και για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, ενώ προτείνοντας άλλα νομοθετικά μέτρα.[13] Αυτό δεν είναι μόνο παράδοξο έως οξύμωρο, αλλά και αντιφατικό, αφού τα νομοθετικά μέτρα που προετοιμάζεις δεν αντιπροκύπτουν ούτε σχετίζονται με τις προτάσεις.

Είναι πλέον σαφές, ότι οι ανύπαρκτες έως «μηδενικές» πολιτικές της μετανάστευσης των τελευταίων τριάντα χρόνων, βάσει των αποτελεσμάτων της ανάλυσης του οικονομικού και δημογραφικού πλαισίου της Ένωσης και των χωρών προέλευσης των μεταναστών, δεν ωφελούν. Εάν εξαιρέσουμε τις διάφορες Οδηγίες της ΕΕ του 2000, του 2003, αναφορικά με τους στόχους που αποτυπώνονται όπως την παρατήρηση της πραγματικότητας, τη διδασκαλία της γλώσσας, την πρόσβαση στην απασχόληση, πρόσβαση στην κατοικία, στην υγεία, στην εκπαίδευση κλπ. και αποσκοπούν στην εξάλειψη των διακρίσεων, η πολιτική της ΕΕ για την μετανάστευση δεν είναι ενδεδειγμένη.[14] Αφενός, επειδή πολλοί υπήκοοι τρίτων χωρών έχουν ήδη εισρεύσει στην Ένωση πρόσφατα και οι μεταναστευτικές πιέσεις από αύξηση παράνομης μετανάστευσης, λαθρεμπορίου και εμπορίας ανθρώπων γιγαντώνεται. Αφετέρου, επειδή ορισμένα κράτη-μέλη χρειάζονται εργάτες λόγω των αυξανόμενων ελλείψεων στην παραγωγή, προσλαμβάνουν υπηκόους τρίτων χωρών να καλύψουν τις ανάγκες τους είτε σε επίπεδο ειδικευμένου, είτε ανειδίκευτου προσωπικού.

Σύμφωνα με την Βαρουξή,[15] οι πολιτικές της μετανάστευσης τόσο από τις χώρες καταγωγής ή προέλευσης, όσο και από τις χώρες υποδοχής, αποφασίζονταν με όρους οικονομικούς και απείχαν από τη λογική των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι άνθρωποι αυτοί, ως μετανάστες, οι οποίοι τυχαίνει να είναι παράτυποι είναι συγχρόνως ευάλωτοι σε παραβιάσεις των δικαιωμάτων τους. Πολύ συχνά βιώνουν διακρίσεις και αποκλεισμούς από το να έχουν πρόσβαση στην εργασία, στην υγεία και στις κοινωνικές υπηρεσίες, ή να συμμετέχουν στη δημόσια ζωή. Στη χώρα μας, το ζήτημα της μετανάστευσης συνδέεται με μια σειρά από κρίσιμα θέματα διαχείρισης εθνικής ταυτότητας και αποδοχής της ετερότητας. Ενώ οι οικουμενικές αξίες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που ισχύουν για όλους «διαμεσολαβούνται μέσω του εθνικού πολιτι-

»

» σμού» (Pollis, 1992, σ. 172-76). Δηλαδή, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων προσκρούει πάντα με τους μετανάστες στην εθνική ταυτότητα. Η μετανάστευση συνεπώς, σχετίζεται κοινωνικά με τη δημόσια τάξη και την εθνική ασφάλεια ενώ επικρατεί ένας έντονος φόβος απέναντι στην αναγνώριση δικαιωμάτων των μεταναστών.[16] Παρά το γεγονός, ότι οι μετανάστες από τρίτες χώρες που εισέρχονται στη χώρα μας αποτελούν μια σημαντική πηγή πληθυσμιακής και εργασιακής κινητικότητας.

Από τη δεκαετία του 1970, η Ελλάδα είχε αρχίσει να δέχεται μεταναστες από χώρες της Αφρικής και της Ασίας, όπου συνδυασμός πολιτικών, οικονομικών και δημογραφικών παραγόντων ώθησε μεγάλο μέρος του πληθυσμού να μεταναστεύσει στη χώρα μας για καλύτερα (Χλέτσος-Κόλλιας, 2005, σ. 7). Η αύξηση των μεταναστευτικών πληθυσμών αυτών, ήταν ιδιαίτερα έντονη από τα μέσα της δεκαετίας του 1990 με την κατάρρευση του δογματικού σοσιαλιστικού συστήματος στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και των χωρών της πρώην Ε.Σ.Σ.Δ. Στη συνέχεια ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία, η πολιτική και κοινωνική αστάθεια που γενικά επικρατούσε στα βαλκάνια προκάλεσαν επίσης μια μεγάλη εισροή μεταναστών-παλιννοστούντων και προσφύγων στην Ελλάδα. Στις μέρες μας δε με τον πόλεμο στη Συρία έχει επιδεινωθεί δραματικά.

Η μεταναστευτική πολιτική της Ελλάδας όμως, κατά την αρθρογράφο,

'δεν αποσκοπεί και δεν επενδύει στην ένταξη των μεταναστών γιατί δεν έχει αποφασιστεί εάν πραγματικά τη θέλει'.[16] Η μεταναστευτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πέρα από τα τυπικά τα οποία αναπτύξαμε παραπάνω, ποια είναι και πόσο αποτελεσματικότητα μπορεί να έχει; Λαμβάνοντας υπόψη εκείνο που αναφέραμε ήδη για το ζήτημα της μετανάστευσης στις δυτικές ευρωπαϊκές χώρες που λόγω του ότι είναι χώρες υποδοχής εργατών που δεν αναμένεται να γίνουν πολίτες ποτέ, καταλήγει **πρόβλημα** αφού είναι θεμελιωμένο στη δομή των κοινωνιών αυτών. Διατηρώντας όμως ένα τέτοιο πρόβλημα δεν μπορεί ούτε να παράγει ***ούτε να προάγει τον σύγχρονο πολιτισμό.***

5 Συμπέρασμα

Συμπερασματικά, η ΕΕ και η χώρα μας που είναι κράτος μέλος αυτής, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι ο μετανάστης είναι ένας πολίτης, διαφορετικός μεν αλλά πολίτης. Θα έπρεπε να εξαλειφθεί αυτό το δομικό πρόβλημα από τις χώρες της δυτικής Ευρώπης, ως χώρες υποδοχής εργατών που δεν αναμένεται να γίνουν ποτέ οι μετανάστες πολίτες τους. Θα πρέπει λοιπόν να κατανοήσει η ΕΕ, ότι η διαφορετικότητα αυτού του μετανάστη-πολίτη ανοίγει έναν καινούργιο δρόμο, επισημαίνει δυνατότητα και άλλων επιλογών και διαμορφώνει μια κοινωνικό-πολιτισμική πραγματικότητα, όπου η αλληλεπίδραση και ο πλουραλισμός βιώνονται.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να θεσπίσει ολοκληρωμένη ανταπόκριση στις εξελισσόμενες προκλήσεις από τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών στον παγκοσμιοποιημένο κόσμο. ***Για την διαχείριση μεταναστευτικών ζητημάτων από την ΕΕ, όπως τη χορήγηση ασύλου, την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης και την εμπορία ανθρώπων, την εξασφάλιση δίκαιης μεταχείρισης των νόμιμων μεταναστών, θεωρείται επιτακτική ανάγκη να έχουν όχι μόνο μια αντιμετώπιση προσωρινή αλλά και μόνιμη διευθέτηση.*** Θα μπορούσε να έχει σημασία το γεγονός εάν σε ταχτά χρονικά διαστήματα αξιολογούνται οι δραστηριότητες της ΕΕ και προσαρμόζονται ανάλογα οι στρατηγικές της αναφορικά με τη μεταναστευτική της πολιτική.

Μόνο έτσι θα απέδειχνε ότι πραγματικά μπορεί και θέλει να δώσει την πρέπουσα αντιμετώπιση στο ζήτημα της μετανάστευσης. Επειδή, μόνο με μια διαρκή και κατάλληλη αντιπρόκριση στο φαινόμενο της μετανάστευσης λόγω της απαιτούμενης συνεχούς και μακρόπνοης προσπάθειας για σημαντικούς πόρους, μπορεί να έχει αποτελεσματικότητα. ***Εάν όμως το ζήτημα αυτό δεν το χειριστεί η Ένωση με αποτελεσματικότητα και διατηρείται στο χρόνο θα καταλήξει δυστυχώς σε μόνιμο πρόβλημα, το οποίο θέτει σε κίνδυνο όλο της το οικοδόμημα αφού δεν δημιουργεί ούτε προάγει τον πολιτισμό του ανθρώπου.***

1 Μουσούρου Λ. Μετανάστευση & Μεταναστευτική Πολιτική στην Ελλάδα και την Ευρώπη, Gutenberg, Αθήνα, 1991, σ. 9.
2 Στεφάνου Κ. Η Θεσμική Μεταρρύθμιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Παπαζήση, Αθήνα, 1996, σσ. 187-210.
3 Βαρουξή Χ. Μεταναστευτική Πολιτική και Δημόσια Διοίκηση: Μια Ανθρωποκεντρική Προσέγγιση. Συμπεράσματα Έρευνας Πεδίου. σ. 102.
4 Μετανάστευση & Μεταναστευτική Πολιτική στην Ελλάδα και την Ευρώπη, οπ.. αν. παρ. σ. 87.
5 Βλ. στο ίδιο, σ. 90.
6 Βλ. στο ίδιο, σ. 95.
7 Μετανάστευση & Μεταναστευτική Πολιτική στην Ελλάδα και την Ευρώπη, οπ.. αν. παρ. σ. 88.
8 *Η Θεσμική Μεταρρύθμιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, οπ. αν. παρ. σσ. 174-185.
9 Συμπεράσματα Προεδρίας Τάμπερε (Τάμπερε 15-16/10/1999, παρ. 10-27)
10 Σκουρής Β. Περράκη Π. σε Β. Σκουρή Ερμηνεία Συνθηκών, άρθρα 29-42 ΣυνθΕΚ, Εκ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα, 2003, σ. 101-4.
11 *Εγγύηση των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων*, Ευρωπαϊκή Επιτροπή Γενική Διεύθυνση Τύπου και Επικοινωνίας, Ιανουάριος 2004 – Η Ευρώπη σε εξέλιξη «Ελευθερία, ασφάλεια και δικαιοσύνη για όλους- Δικαιοσύνη και εσωτερικές υποθέσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση» σσ. 4-5.
12 Συμπεράσματα Προεδρίας Τάμπερε (Τάμπερε 15-16/10/1999, παρ. 10-27).
13 Communication from the Commission to the Council and the European Parliament on a Community immigration policy COM/2000/0757 final (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2 Επισκόπηση Πρόσφατων προτάσεων της Επιτροπής που αφορούν την πολιτική μετανάστευσης).
14 Βλ. την Οδηγία 2003/86/ΕΚ (ΕπΕφ αριθ. L 251 στην 03.10.2003).
15 Βαρουξή Χριστίνα, Άρθρο, *Μεταναστευτική Πολιτική και Δημόσια Διοίκηση*, σσ. 102-3.
16 *Μεταναστευτική Πολιτική και Δημόσια Διοίκηση, οπ. αν. παρ. σ. 109.*

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Βαρουξή Χ. Μεταναστευτική Πολιτική και Δημόσια Διοίκηση: Μια Ανθρωποκεντρική Προσέγγιση. Συμπεράσματα Έρευνας Πεδίου.
- *Εγγύηση των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων*, Ευρωπαϊκή Επιτροπή Γενική Διεύθυνση Τύπου και Επικοινωνίας, Ιανουάριος 2004 – Η Ευρώπη σε εξέλιξη «Ελευθερία, ασφάλεια και δικαιοσύνη για όλους- Δικαιοσύνη και εσωτερικές υποθέσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση».
- Μουσούρου Λ. Μετανάστευση & Μεταναστευτική Πολιτική στην Ελλάδα και την Ευρώπη, Gutenberg, Αθήνα, 1991,
- Σκουρής Β. Περράκη Π. σε Β. Σκουρή Ερμηνεία Συνθηκών, άρθρα 29-42 ΣυνθΕΚ, Εκ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα, 2003, σ. 101-4.
- Στεφάνου Κ. *Η Θεσμική Μεταρρύθμιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, Παπαζήση, Αθήνα, 1996.
- Συμπεράσματα Προεδρίας Τάμπερε (Τάμπερε 15-16/10/1999, παρ. 10-27)

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΤΑΜΙΑ

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη (Παπαδιά) τα **παιδιά της Πρεσβυτέρας** εισέφεραν στη Φ.Α. το ποσό των **400 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη (Παπαδιά) ο **Διαμαντής Αλέκος** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη (Παπαδιά) ο **Άρης Μανουράς** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη (Παπαδιά) ο **Δραμουντάνης Εμμ.** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη (Παπαδιά) ο **Κυριακάκης Κωνστ.** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη (Παπαδιά) ο **Μανιδάκης Νικ.** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη (Παπαδιά) ο **Μανουράς Ανδρέας** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη (Παπαδιά) ο **Σκανδάλης Βας.** εισέφερανε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη (Παπαδιά) ο **Σκανδάλης Γεωργ.** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη(Παπαδιά) ο **Σκουλάς Αντων.** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη (Παπαδιά) ο **Τουπής Βασιλ.** στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη (Παπαδιά) ο **Χαιρέτης Βασιλ.** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη (Παπαδιά) οι Αργύρη Νίτσα και Μανώλης εισέφεραν στη Φ.Α. το ποσό των **100 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη (Παπαδιά) η **Νταγιαντά Στυλιανή Ελευθέριος** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ειρήνης Ν. Ανδρεαδάκη (Παπαδιά) η **οικογένεια Νικήστρατου Ανδρεαδάκη (Γεγέ)** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **100 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη της μητέρας της Άννας Ανδρεαδάκη (Γεγέ) η **οικογένεια Νικήστρατου Ανδρεαδάκη (Γεγέ)** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **300 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη της Άννας Ανδρεαδάκη (Γεγέ) οι Αργύρη Νίτσα και Μανώλης εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη της Άννας Ανδρεαδάκη (Γεγέ) ο Ιωάννης Σπιθούρης του Στυλιανού εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **20 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη της Άννας Ανδρεαδάκη (Γεγέ) **Άγνωστος** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **100 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη της Άννας Ανδρεαδάκη (Γεγέ) **Άγνωστος** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Αριστοτέλη Αεράκη η **Οικογένεια του Ηρακλή Αεράκη** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Κωνσταντίνου Καλλέργη του Γεωργίου για το ετήσιο μνημόσυνο η **Αδερφή του Μαρία Βρέντζου του Γεωργίου** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Κωνσταντίνου Καλλέργη του Γεωργίου για το ετήσιο μνημόσυνο ο **Αδερφός του Λυκούργος Καλλέργης του Γεωργίου** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Κωνσταντίνου Καλλέργη του Γεωργίου για το ετήσιο μνημόσυνο ο **Αδερφός του Μιχαήλ Καλλέργης του Γεωργίου** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Κωνσταντίνου Σαλούστρου (ΑΔΑΜΟΚΩΣΤΑ) ο **Μιχάλης Σαλούστρος του ΜΕΜΜΟΑΕΑΡΧΟΥ** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Χαρέτη Κώστα η **Κοκινομαρκάκη Χρυσούλα** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **100 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Χαρέτη Κώστα οι Χαρέτη Ριρίκα ,Ελένη και Κατερίνα εισέφεραν στη Φ.Α. το ποσό των **100 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Κώστα Σαλούστρου η **Σαλούστρου Ειρήνη (ΑΔΑΜΑΚΑΙΝΑ)** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Κώστα Σαλούστρου η **Κοντογιάννη Καλλιόπη** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Κώστα Σαλούστρου η **Σαλούστρου Αντιγόνη** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ.**

■ Στη μνήμη Κώστα Σαλούστρου η **Σαλούστρου Σειραδάκη Ελένη** εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **100 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Βασίλη Αεράκη (Πιτακοβασίλη) η σύζυγός του Δώρα εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη πρεσβυτέρας Ειρήνης Ανδρεαδάκη η Δώρα Αεράκη (Νέος Κόσμος) εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Στη μνήμη Ιφιγένειας Εμμ. Κοντόκαλου η Δώρα Αεράκη (Νέος Κόσμος) εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ**.

■ Ο **Πασπαράκης Αχιλλέας**(του Αλμπατομύρου) εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **20 Ευρώ**.

■ Ο **Πασπαράκης Στυλιανός** εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **20 Ευρώ**.

■ Ο **Σμπώκος Εμμανουήλ του Κων/νου** εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **50 Ευρώ.**

■ Ο **Αριστείδης Κουνάλης** εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **200 Ευρώ.**

■ Η **Χαιρέτη Ριρίκα Νικ.** εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **20 Ευρώ.**

■ Ο **Αριστοτέλης Σαλούστρος** εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **20 Ευρώ.**

■ Ο **Φασουλάς Ιωάννης του Αντωνίου** εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **20 Ευρώ.**

■ Ο **Δακανάλης Κίμων** εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **20 Ευρώ.**

■ Οι **Δασκαλάκης Νικείας του Γεωργίου κ' Δασκαλάκη Μανουρά Ειρήνη** εισέφεραν για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **20 Ευρώ.**

■ Η **Σπιθούρη Ελένη του Νικολάου** εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **20 Ευρώ.**

■ Ο **Πασπαράκης Αχιλλέας** εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **20 Ευρώ.**

■ Ο **Ιωάννης Σπιθούρης** εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **20 Ευρώ.**

■ Ο **Στυλιανός Σπιθούρης** εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **20 Ευρώ.**

■ Ο **Δακανάλης Χρήστος του Αναστασίου** εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **20 Ευρώ.**

■ **Άγνωστος** εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **60 Ευρώ.**
Άγνωστος εισέφερε για συνδρομή στη Φ.Α. το ποσό των **20 Ευρώ.**

δράσεις αποδράσεις

Κοπή πρωτοχρονιάτικης πίτας Συλλόγου Ανωγειανών Αθήνας

ΣΑΒΒΑΤΟ, 11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2020

Με την καλύτερη των διαθέσεων «άνοιξε» και φέτος το φιλόξενο «σπίτι» του ο Σύλλογος Ανωγειανών της Αθήνας, για να υποδεχτεί και επίσημα, παρέα με τα μέλη και τους φίλους του, το νέο χρόνο.

Γι' άλλη μια φορά, ο πατήρ Βασίλειος Βουϊδάσκης, ήταν παρών, για να ευλογήσει την πρωτοχρονιάτικη πίτα μας, αλλά και την έλευση του νέου χρόνου στο «σπίτι» των Ανωγειανών της Αθήνας, πάντα με λόγο αισιόδοξο και αληθινό, φέτος πλαισιωμένος πλήρως από τον...για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά δεξιό...ψάλτη του, καταξιωμένο ανωγειανό λαουτιέρη και τραγουδιστή Δημήτρη Σκουλά, αλλά και τον Βασίλη Δραμουντάνη, σε ρόλο...αριστερού ψάλτη!

Ο Βασίλης Δραμουντάνης, που μαζί με τα υπόλοιπα μέλη της «Παρέας του Υακίνθου», Γιώργη Σπαχή (λύρα), Δημήτρη Μπέρκη (λαούτο) και Γιάννη Σπαχή (λαούτο), φρόντισαν στη συνέχεια, ν' απογειώσουν το κέφι όσων παρευρέθηκαν, σ' ένα ανωγειανό γλέντι, που θύμισε παλιές εποχές...

Όπως ήταν φυσικό, και φέτος, παρευρισκόμενοι καλλιτέχνες συμμετείχαν ενεργά στο γλέντι που στήθηκε. Δημήτρης Σκουλάς (λαούτο - φωνή), Παναγιώτης Σκουλάς (λαούτο - φωνή), Ευθύμης Κοζωνάκης (λύρα), Γιώργης Πλουσής (λύρα) έδωσαν τις δικές τους...μουσικές ευχές για το νέο χρόνο.

Ανεκτίμητη για την επιτυχή έκβαση της βραδιάς, η παρουσία των μελών της χορευτικής ομάδας του Συλλόγου, που μαζί με τους χοροδιδασκάλους της Κώστα Μέμμο και Κατερίνα Κωσταρέλου, «παρέσυραν» τους καλεσμένους στο...χοροστάσι, που δεν άδειασε στιγμή!

Με αφορμή την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του, ο Σύλλογός μας άδραξε την ευκαιρία να παρουσιάσει, μετά από ένα χρόνο αποχής, το τέταρτο (4ο) κατά σειρά ημερολόγιό του, με τίτλο «Χορεύοντας την Κρήτη...στ' Ανώγεια».

Πρόκειται για ένα μοναδικό σεριάνισμα στην κρητική χορευτική παράδοση, μέσα από οικείες κι αγαπημένες εικόνες των Ανωγείων. Δώδεκα (12) χοροί, τρείς (3) από κάθε νομό της Κρήτης, που απέδωσε η χορευτική ομάδα του Συλλόγου μας, με φόντο διαφορετικές τοποθεσίες των Ανωγείων, από την Πλατεία στο Περαχώρι ως το οροπέδιο της (Ν)Ίδας και το Ιδαίον Άντρον.

Τις φωτογραφίες του ημερολογίου επιμελήθηκε ο **Μανώλης Καζεράκης** με τους συνεργάτες του, ενώ η **«Παρέα του Υακίνθου»** συνόδευσε μουσικά το φετινό μας εγχείρημα, απολουθώντας το φωτογραφικό συνεργείο και τους χορευτές σε όλες τους τις μετακινήσεις, εντός και πέριξ των Ανωγείων.

Η επιλογή των χορών, που φωτογραφήθηκαν, αλλά και η προετοιμασία των χορευτών, έγιναν από τους χοροδιδασκάλους του Συλλόγου μας **Κώστα Μέμμο** και **Κατερίνα Κωσταρέλου**, ενώ το συνολικό κόστος έκδοσης του ημερολογίου ανέλαβαν **συγχωριανοί μας επιχειρηματίες**, του οποίους και ευχαριστούμε θερμά. Την επιμέλεια των κειμένων που αφορούν την περιγραφή των χορών, που παρουσιάζονται στο ημερολόγιό μας, ανέλαβε η χοροδιδάσκαλος του Συλλόγου μας, κα Κατερίνα Κωσταρέλου, σε συνεργασία με την πρόεδρο, κα Ζαχαρένια Ανδρεαδάκη.

Με την ελπίδα ότι το χορευτικό ταξίδι στην Κρήτη, που σας...προτείνει το φετινό μας ημερολόγιο, μέσα από εικόνες του δικού μας τόπου, των Ανωγείων, θα πλημμυρίσει μελωδίες και χρώματα Κρήτης κάθε βήμα της νέας αυτής χρονιάς, το Δ.Σ. του Συλλόγου μας το διέθεσε για πρώτη φορά επίσημα στο κοινό, τη βραδιά της καθιερωμένης σύναξης για την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του, με συγκινητική αποδοχή από τους παρευρισκόμενους.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Ανωγειανών Αθήνας ευχαριστεί θερμά

τον πατέρα Βασίλειο Βουϊδάσκη, με το ευλογημένο και τυχερό κάθε χρόνο «ποδαρικό» του στο «σπίτι» μας,

τον Δημήτρη Σκουλά, που κάθε χρόνο μας τιμά με την παρουσία και τη συμμετοχή του, **την «Παρέα του Υακίνθου»**, με τους Γιώργη Σπαχή (λύρα), Βασίλη Δραμουντάνη (μαντολίνο), Δημήτρη Μπέρκη (λαούτο) και Γιάννη Σπαχή (λαούτο), που μας χάρισαν ένα γνήσιο ανωγειανό γλέντι,

τη **Μαρία Χαιρέτη** και το αρτοποιείο της, που προσέφεραν την πρωτοχρονιάτικη πίτα στο Σύλλογό μας,

το εργαστήριο φυσητού γυαλιού «TARRHA GLASS» και το Φαρμακείο του Ιωάννη Ξυλούρη στ' Ανώγεια, για την ευγενική προσφορά των δώρων της βασιλόπιτάς μας,

τους εκπροσώπους των κρητικών πολιτιστικών σωματείων, που τίμησαν με την παρουσία τους την κοπή της αγιοβασιλόπιτάς μας,

τον Παναγιώτη Μαργαφώνη, που επιμελήθηκε τις φωτογραφίες και τα βίντεο από τη βραδιά,

και τέλος **όλους τους συγχωριανούς και φίλους του Συλλόγου μας,** που παρευρέθηκαν στην καθιερωμένη πλέον, κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας μας και έκαναν «ποδαρικό» για τη νέα χρονιά στο Σύλλογό μας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Ανωγειανών Αθήνας και η συντακτική ομάδας της «Φωνής των Ανωγείων» εύχονται σε όλους καλή και δημιουργική χρονιά, γεμάτη υγεία και μόνο χαρές!

ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΜΕ ΚΑΛΟ!

ΦΩΤΟ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΩΝΗΣ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΤΖΑΡΟΓΙΩΡΓΗ...

Στη σκέψη μου...
το μεγαλείο της ψυχής σου χαραγμένο
σαν να μην πέρασε ποτέ ούτε στιγμή
το πρόσωπό σου, ήλιος και φεγγάρι
και το χαμόγελό σου μια γιορτή

Την αστραπή καβάλησες μια μέρα
και πέρασες του ήλιου τα στενά
μυριάδες θύμησες
κυκλώνουν τη ζωή μου
θα' σαι αστέρι – οδηγός παντοτινά

Τα οράματά στου τώρα με πληγώνουν
γιατ' ήτανε αλάργα του καιρού
όνειρο να μιλάς για τα ταξίδια
και πως ο κόσμος σου
βρισκότανε αλλού

Το δάκρυ στέρεψε, μούδιασε ο πόνος
δύναμη παίρνω
απ' τη δική σου δύναμη ψυχής
κι από τη δράση σου που μου διδάσκει
το νόημα και την αξία της ζωής

Το γέλιο από τα μάτια σου έχω κλέψει
και το κρατώ για πάντα φυλαχτό
να ζωγραφίζω την αυτή
όταν χαράζει
κι όταν νυχτώνει
τον πιο μαύρο ουρανό...

Ηρακλής Αντωνογιαννάκης

ΟΙ ΑΝΩΓΕΙΑΝΟΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΣΜΙΞΑΝ ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ, ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΟΥΣ

Χρόνια πολλά από καρδιάς εύχεται ο Σύλλογός μας κάθε χρονιά να σμίγομε τιμώντας το χωριό μας

(Λευτέρης Καλομοίρης)

ΑΘΗΝΑ, 25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2020

Με την πηγαία έμπνευση του Ντελικανή των Ανωγείων, Λευτέρη Καλοίρη, υποδέχτηκε το Σάββατο, 25 Ιανουαρίου 2020, ο Σύλλογος Ανωγειανών της Αθήνας, συγχωριανούς και φίλους, στο καθιερωμένο ετήσιο αντάμωμα με αφορμή την ετήσια χοροεσπερίδα του, που φέτος «σκάστηκε» από ηχηρές απουσίες, λόγω του πρόσφατου πένθους περισσότερων ανωγειανών οικογενειών...

Παρ' όλ' αυτά το δεύτερο «σπίτι» των Ανωγειανών της Αθήνας, το Κρητικό Κέντρο – χωρφή της διασκέδασης για τους Κρήτες της πρωτεύουσας, Αόρη – Μερτζάνης, των αδελφών Σταυρακάκη, γέμισε γι'ακόμη μία φορά ασφυκτικά, χάρη στους φίλους του Συλλόγου – μέλη κρητικών πολιτιστικών σωματείων της Αττικής, που μαζί με τους συγχωριανούς, στηρίζουν χρόνια τώρα τη δράση και την προσφορά του στα κρητικά πολιτιστικά δρώμενα της Αθήνας. Γι' αυτό οφείλουμε σε όλους αυτούς τους φίλους ξεχωριστές, θερμές ευχαριστίες!

Στο πλαίσιο της φετινής του χοροεσπερίδας, ο Σύλλογος Ανωγειανών της Αθήνας επέλεξε να τιμήσει έναν εμβληματικό νέο Ανωγειανό, παράδειγμα προς μίμηση για όλους, που «έφυγε» πρόωρα, αφήνοντας όμως ανεξίτηλο το σημάνα της προσφοράς του στην Ανωγειανή παράδοση και κοινωνία. Επέλεξε να τιμήσει το Γιώργη Σμπώκο (Ατζαρογιώργη), με αφορμή τη συμπλήρωση δεκαπέντε (15) ετών από το θάνατό του (Οκτώβριος 2004).

Μετά την προβολή ολιγόλεπτου βίντεο για την ζωή και την προσφορά του Γιώργη Σμπώκου, που επιμελήθηκαν η πρόεδρος και ο γραμματέας του Συλλόγου μας κ.κ. Ζαχαρένια Ανδρεαδάκη και Παναγιώτης Σκουλάς σε επεξεργασία – μοντάζ Παναγιώτη Μαργαρώνη, το οποίο έχει ήδη αναρτηθεί στο κανάλι του Συλλόγου στο Youtube, ο δίδυμος αδελφός του εκλιπόντος, πρώην αντιδήμαρχος Ανωγείων και υποψήφιος βουλευτής Ηρακλείου με το ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ, Βασίλης Σμπώκος, εκπροσωπώντας την οικογένειά του, παρέλαβε την τιμητική πλακέτα, απαγγέλοντας ένα ποίημα του Ηρακλή Αντωνογιαννάκη για τον Ατζαρογιώργη.

Των βραβεύσεων, ακολούθησε η παρουσίαση των χορευτικών τμήματων του Συλλόγου (παιδικό, αρχάριο, προχωρημένων), υπό την επιμέλεια και καθοδήγηση των χοροδιδασκάλων του Συλλόγου, Κώστα Μέμμου και Κατερίνας Κωσταρέλου, για ν' ακολουθήσει ένα γνήσιο Ανωγειανό γλέντι, μέχρι τις πρώτες πρωϊνές ώρες της Κυριακής, με τους Μιχάλη Καλλέργη και Μιχάλη Κουνάλη, με το συγκρότημά τους, να κρατούν αμείωτο το κέφι.

Η οικογένεια Μερτζάνη, με επικεφαλής τους Δημήτρη και Γιάννη Σταυρακάκη και άξιους συνεχιστές τους Μανώλη και τη Μυρσίνη, καθώς και όλο το προσωπικό του Κρητικού Κέντρου «ΑΟΡΗ Μερτζάνης», επιμελήθηκαν άρτια της φιλοξενίας των παρευρισκομένων.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Ανωγειανών Αθήνας ευχαριστεί θερμά
την οικογένεια του τιμώμενου Γιώργη Σμπώκου (Ατζαρογιώργη), όπως εκπροσωπήθηκε από τον Βασίλη Σμπώκο, που συναίνεσε και συνέδραμε στην υλοποίηση του αφιερώματος στη μνήμη του,
τους Μιχάλη Καλλέργη και Μιχάλη Κουνάλη και το συγκρότημά τους, για το γνήσιο παραδοσιακό ανωγειανό γλέντι, που μας πρόσφεραν,
τους Γιάννη και Δημήτρη Σταυρακάκη (Μερτζάνηδες), το Μανώλη, το Μανώλη και τη Μυρσίνη Σταυρακάκη, και όλο το προσωπικό στο «ΑΟΡΗ Μερτζάνης» για την άψογη φιλοξενία και τη συνεργασία τους,
τους **βουλευτές του ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ. κα Ρένα Δούρου και Παύλο Πολάκη,** που συνόδευσαν τον Βασίλη Σμπώκο στην ετήσια χοροεσπερίδα μας,
τον **αντιδήμαρχο Αθηναίων κο Βασίλη Αγγελακόπουλο,**
τους εκπροσώπους πολιτιστικών σωματείων και λαογραφικών, χορευτικών συλλόγων, που τίμησαν με την παρουσία τους τη χοροεσπερίδα μας και συγκεκριμένα,
τον αντιπρόεδρο της Παγκρητίου Ενώσεως κο Δημήτρη Λιωνή, την κοσμήτορα της Παγκρητίου Ενώσεως και χοροδιδάσκαλο του Συλλόγου Κρητών Γαλατσίου κα Αγγελική Σαραβελάκη, το μέλος του δ.σ. της Παγκρητίου Ενώσεως και επικεφαλής του Λαογραφικού Ομίλου «Κρήτες», χοροδιδάσκαλο, κο Γιώργο Πετράκη, τον πρόεδρο του Συλλόγου Κρητών Αργυρούπολης και μέλος του δ.σ. της Παγκρητίου Ενώσεως κο Χρήστο Λουσίδη, την αντιπρόεδρο της Ένωσης Γυναικών της Κρήσης και μέλος του δ.σ. της Παγκρητίου Ενώσεως κα Δώρα Παπαδάκη, τον πρόεδρο της Ένωσης Κρητών Αμαρουσίου «Κρηταγενής Ζευς» κο Κωστή Σηφάκη, τον πρόεδρο του Συλλόγου Κρητών Δηλεσίου κο Θέμη Μέμμο, τον οργανωτικό γραμματέα και την κοσμήτορα της Ένωσης Απανταχού Σφακιανών κ.κ. Νίκο Αγγελάκη και Ειρήνη Κορνιζάκη, τον πρόεδρο της Ένωσης Κρητών Βρηλισσίων κο Βασίλη Κουρομιχελάκη, τον πρόεδρο των απανταχού Πατσωτών κο Γιώργο Παττακό, τον μέλος της Ένωσης Μυλοποταμιτών κο Γιάννη Παρασκάκη, τον χοροδιδάσκαλο και επικεφαλής του Λαογραφικού Ομίλου «Ερωτόκριτος» κο Κώστα Κυριακάκη, τους χοροδιδασκάλους και επικεφαλής του πολιτιστικού και μουσικοχορευτικού σωματείου «Παραδοσιακά Μονοπάτια» κ.κ. Γιώργο και Παύλο Κανιαδάκη, τον πρόεδρο του Συλλόγου Κρητών Παπάγου κο Κώστα Καπετανάκη, την πρόεδρο του Συλλόγου Ρουστικιανών Αττικής κα Άννα Βερνάδου, το μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Συλλόγου Κρητών Γαλατσίου Σπύρο Κοτρωνάκη, το μέλος του Συλλόγου Κρητών Ελληνικού κο Δημήτριο Σταματάκη, τον πρόεδρο του Συλλόγου Κρητών επιχειρηματιών, κο Νίκο Σαπουντζάκη, την πρόεδρο και τον αντιπρόεδρο του Συλλόγου Κρητών Νέας Μάκρης – Μαραθώνα, κ.κ. Ρόζα Αγγισουλάκη και Βαρδή Κοζωνάκη, τον ταμία β' του Συλλόγου Μεσσαριτών Αττικής, κο Ευθύμη Κοζωνάκη, τα μέλη του Συλλόγου Κρητών Γέρακα – Παλλήνης κ.κ. Φακιδάρη και Μελεσσανάκη,
τους χοροδιδασκάλους της χορευτικής μας ομάδας Κώστα Μέμμο και Κατερίνα Κωσταρέλου, που επιμελήθηκαν την παρουσία της παιδικής και ενήλικης χορευτικής ομάδας του Συλλόγου μας, αλλά και του τμήματος των αρχαρίων,
τον μεγάλο χορηγό της λαχειοφόρου αγοράς «ROYAL Marmin Bay Hotel» και τον Αθηναγόρα Ανδριαδάκη,
αλλά **και τους λοιπούς δωρητές της λαχειοφόρου,** που στηρίζουν σταθερά το Σύλλογό μας,
τους **Παναγιώτη Μαργαρώνη και Στάθη Φετάνη,** για τις φωτογραφίες και τα βίντεο,
τα **μέλη της χορευτικής μας ομάδας** για την αξιόλογη προσπάθειά τους, για 5η συνεχόμενη χρονιά, αλλά κυρίως για την ανεκτίμητη συνδρομή τους στην οργάνωση της βραδιάς και την παρουσία τους, που έδωσε νέα πνοή, δυναμική και διάθεση τόσο στη χοροεσπερίδα μας όσο και στο Σύλλογό μας γενικά,
τους συγχωριανούς και φίλους, που μας τίμησαν με την παρουσία τους και συμμετείχαν μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες στο γλέντι, που στήθηκε.

ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΚΑΛΟ ΝΑ ΣΜΙΓΟΜΕ!

ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ!

ΦΩΤΟ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΩΝΗΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ
ΓΙΩΡΓΗ ΣΜΠΩΚΟΥ (ΑΤΖΑΡΟΓΙΩΡΓΗ)

Πρωτότοκος γιος της εξαμελούς οικογένειας του κτηνοτρόφου Μιχάλη Σμπώκου ή Ατζαρομίχαλου και της Αριστέας Σταυρακάκη, ο Γιώργης παίρνει την πρώτη ανάσα ανωγειανού αέρα, στις 07 Νοεμβρίου του 1970, μαζί με τον δίδυμο αδελφό του Βασίλη.

Μυείται από μικρός στην μεθυστική επίδραση της ανωγειανής πολιτσκής κληρονομιάς, στους μύθους και τις δοξασίες του ανωγειανού αορυού, στην μακραίωνη ιστορία και τους αγώνες για ελευθερία και ανεξαρτησία, στα ήθη και τα έθιμα, και αναζητά τις απαντήσεις, που δεν βρίσκει στην ελευθερία της ποιμενικής ζωής, στα βιβλία.

Αν και αγαπά πολύ τη μάθηση, ο κλονισμός της υγείας του πατέρα του, τον αναγκάζει σε ηλικία 14 ετών, να εγκαταλείψει το σχολείο, για να εισφέρει στην στήριξη της οικογένειας, αναλαμβάνοντας, μαζί με τον αδελφό του Βασίλη, την επίβλεψη και φροντίδα της κτηνοτροφικής μονάδας του πατέρα τους. Μια επιλογή που τον ταξίδευε ως το τέλος, κάθε χρόνο, απ' την Κοιλάδα του Βαροάμιου στον Ψηλορείτη ως το Νότο της Μεσσαράς, στο Κεφάλι, κοντά στη Μονή Οδηγήτριας, όπου ξεχειμώνιαζε το κοπάδι.

Ανήσυχο πνεύμα, ο Γιώργης, αναζητούσε πάντα τρόπους για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των κτηνοτρόφων, αλλά και των ζώων τους, με πρωτοπόρες και καινοτόμες ιδέες. Κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής του θητείας, γεννιέται η ιδέα του για ένταξη της οικογενειακής κτηνοτροφικής μονάδας σε πρόγραμμα βιολογικής κτηνοτροφίας, ιδέα που παίρνει σάρκα και οστά μετά την απόλυσή του, συμπαρασύροντας και άλλους νέους ανωγειανούς στην ίδια κατεύθυνση.

Παράλληλα, επιδιώκει και πετυχαίνει, την ένταξη του ανωγειανού προβάτου στις αυτόχθονες φυλές, ως Φυλή Ανωγείων (ή Μεταξόμαλλη ή Ψηλορείτικη), ενώ θέτει τις βάσεις, μαζί με άλλους νέους κτηνοτρόφους των Ανωγείων, αλλά και της ευρύτερης περιοχής, για την ίδρυση εταιρείας προστασίας και διαφύλαξης του οικοσυστήματος του Ψηλορείτη.

Το ασίγαστο πάθος του για τον τόπο του και τον πολιτισμό του, αλλά και την συντήρηση και εξέλιξή του, τον οδηγεί να ενταχθεί στο δυναμικό του Πολιτιστικού Συλλόγου Ανωγείων, αλλά και να συμμετάσχει ενεργά στην πολιτιστική επιτροπή του δήμου Ανωγείων και την οργανωτική ομάδα των Υακινθείων. Ταπεινός και αθόρυβος, χωρίς την παραμικρή διάθεση αυτοπροβολής, πασχίζει να προβάλλει τον ανωγειανό πολιτισμό εντός και εκτός των ελληνικών συνόρων.

Ιδρύει, μαζί με άλλους Ανωγειανούς, το 5ο Σπίτι της Ευρώπης στ' Ανώγεια, με σκοπό την προώθηση της Ευρωπαϊκής Ιδέας και την επικοινωνία μεταξύ των λαών της Ευρώπης. Μ' αυτήν την αφορμή, ο Γιώργης, μαζί με τον τότε πρόεδρο, Λευτέρη Καλομοίρη, και άλλα μέλη του Πολιτιστικού Συλλόγου Ανωγείων, θα βρεθούν τον Νοέμβριο του 2003 στις Βρυξέλλες, προσκεκλημένοι του τότε Ευρωβουλευτή Κωστή Χατζηδάκη, ξεδιπλώνοντας την ανωγειανή και την ευρύτερη κρητική παράδοση, χαρίζοντας αξέχαστες στιγμές στο πέρασμά τους από το Ευρωκοινοβούλιο.

Δεν επαναπαύεται ποτέ. Η άσβεστη φλόγα της αγάπης του για μάθηση, τον οδηγεί σε ηλικία 28 ετών να επανεκκινήσει την δευτεροβάθμια εκπαίδευσή του, με σκοπό την ένταξή του στην ανώτατη εκπαίδευση. Έτσι, για έξι χρόνια διανύει καθημερινά 150 χιλιόμετρα, από το Κεφάλι στη Μεσσαρά, στο Ηράκλειο, προκειμένου να φοιτήσει στο εσπερινό λύκειο. Το 2004, σε ηλικία 34 ετών, δίνει πανελλήνιες και επιτυγχάνει στην Νομική Σχολή Κομοτηνής. Κι ήταν τότε, που έδωσε την υπόσχεση στον αδελφό του πατέρα του, τον Ατζαρόσαββα, που του παραπονέθηκε πως θα τους αφήσει πια πίσω, ότι ακόμα κι όταν γίνει δικηγόρος, θα στέκει πάντα πλάι στον αδελφό του Βασίλη, αρωγός και συμπαραστάτης στην γεμάτη δυσκολίες και ανηξοότητες ζωή του βοσκού.

Μια υπόσχεση που δεν κατάφερε να κρατήσει, μιας και το νήμα της ζωής του κόπηκε ξαφνικά, τον Οκτώβριο του 2004, βυθίζοντας στο πένθος την οικογένειά του και τ' Ανώγεια...

Σεμνός, ισότιμος, αθόρυβος και ανιδιοτελής, ο Γιώργης κατάφερε να συνταιριάσει αρμονικά την ποιμενική ζωή με την κοινωνική προσφορά και τη μάθηση. Πρεσβευτής της ιδέας ότι τ' Ανώγεια δεν στηρίζονται μόνο σε πρόσωπα, αλλά κυρίως σε θεσμούς και αξίες, που πρέπει να τις υπηρετούμε σωστά, ο ίδιος φρόντισε να τις υπηρετήσει στη σύντομη ζωή του, όχι μόνο σωστά και πιστά, αλλά και πρωτοπόρα.

Ο Ατζαρογιώργης, κουβαλούσε τ' Ανώγεια μέσα του.

Γι' αυτό κι εκείνα θα παραδειγματίζονται πάντα από την πορεία του, κρατώντας άσβεστη και αναλλοίωτη την ανάμνησή του...

Ζ.Ν.Α.

Έτήσια ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ Συλλόγου Ανωγείων Αθήνας

ΑΘΗΝΑ, **15 Φεβρουαρίου 2020**

Στο πλαίσιο των δράσεών του με γνώμονα την κοινωνική προσφορά, ο Σύλλογος Ανωγειανών της Αθήνας, σε συνεργασία με το κέντρο αιμοδοσίας του Γενικού Νοσοκομείου Νοσημάτων Θώρακος Αθηνών «ΣΩΤΗΡΙΑ», οργάνωσε την 56η εθελοντική αιμοδοσία από ιδρύσεως της Τράπεζας Αίματος, που διατηρεί στο ανωτέρω νοσοκομείο, το Σάββατο, 15 Φεβρουαρίου 2020.
Συγχωριανοί και φίλοι του Συλλόγου μας ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά του και προσήλθαν, συμμετέχοντας στη δράση αυτή, με σκοπό να ενισχύσουν τα αποθέματα της τράπεζας αίματος, που διατηρούμε, επωφελούμενοι και οι ίδιοι από τα πολλαπλά οφέλη της αιμοδοσίας στον ανθρώπινο οργανισμό.
Αξίζει να σημειωθεί στο σημείο τούτο, ότι ο Σύλλογος Ανωγειανών Αθήνας καλύπτει ετησίως τις ανάγκες σε αίμα των εν Αθήναις και των ντόπιων Ανωγειανών, αλλά και φίλων του Συλλόγου, με 10 μονάδες αίμα κατά μέσο όρο, οι οποίες δυστυχώς κατά κανόνα ποτέ δεν αναπληρώνονται... Τούτο είχε ως συνέπεια η τράπεζα αίματος του Συλλόγου να... «στερεύει» συχνά, αδυνατώντας να καλύψει τις τυχόν μελλοντικές ανάγκες μελών και φίλων. Για τους λόγους αυτούς, κυρίως όμως για τα οφέλη, που έχει η αιμοδοσία για τον οργανισμό, οφείλουμε για ακόμη μία φορά να επαναλάβουμε ότι η συμμετοχή στην εκάστοτε αιμοδοτική δράση του Συλλόγου μας, αλλά και η αναπλήρωση μέρους τουλάχιστον, αν όχι του συνόλου, των μονάδων αίματος, που λαμβάνουν τα μέλη και οι φίλοι μας, σε περίπτωση ανάγκης, είναι ζωτικής σημασίας. Για να μπορούμε όλοι να επωφελούμαστε, πρέπει και να στηρίζουμε την προσπάθεια αυτή...Γιατί κανείς δεν ξέρει αν και πότε θα βρεθεί στην ανάγκη...
Οφείλουμε να ευχαριστήσουμε θερμά
το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό του Γενικού Νοσοκομείου Νοσημάτων Θώρακος Αθηνών «ΣΩΤΗΡΙΑ» για την πολύτιμη βοήθειά τους στην υλοποίηση ακόμη μιας δράσης εθελοντικής αιμοδοσίας του Συλλόγου μας και τους **αιμοδότες**, που προσήλθαν και συνέβαλαν ενεργά στην ενίσχυση των «αποθεμάτων» αίματος της τράπεζάς μας.
Ελπίζουμε και προσβλέπουμε, με την συμμετοχή όλων, να ενισχύεται διαρκώς η τράπεζα αίματος του Συλλόγου μας, ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί στις εκάστοτε ανακύπτουσες ανάγκες συγχωριανών και φίλων για αίμα.

Να προστεθεί με τη μορφή "σύννεφου" ή ξεχωριστού πλαισίου εντός του θέματος το κάτωθι κειμενάκι και να φύγει από τη σελ. 6 που το έχεις:
Ενημερώνουμε ότι όποιος επιθυμεί να στηρίξει στην προσπάθεια του Συλλόγου να διατηρεί, προς όφελος όλων των Ανωγειανών και φίλων του, ικανά αποθέματα στην τράπεζα αίματος, που διαθέτει, μπορεί, όποτε το επιθυμεί, και εκτός πλαισίου συγκεκριμένης σχετικής δράσης του Συλλόγου, να προσέρχεται σε οποιοδήποτε νοσοκομείο της επιλογής του με κέντρο αιμοδοσίας, και να προσφέρει υπέρ της τράπεζας αίματος του Συλλόγου Ανωγειανών της Αθήνας «Το Ιδαίον Άντρον», που τηρείται στο νοσοκομείο «ΣΩΤΗΡΙΑ».

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ:

Όποιος επιθυμεί να «στηρίξει» την τράπεζα αίματος του Συλλόγου μας, μπορεί, και εκτός πλαισίου συγκεκριμένης σχετικής δράσης μας, να προσέρχεται σε οποιοδήποτε νοσοκομείο της επιλογής του, που διαθέτει αιμοδοτικό κέντρο, και να «δίνει» αίμα στα ακόλουθα στοιχεία:

- ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΩΓΕΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ *«ΤΟ ΙΔΑΙΟΝ ΑΝΤΡΟΝ»*, ΠΟΥ ΤΗΡΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ «**ΣΩΤΗΡΙΑ**».

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ

στο Σύλλογο Ανωγειανών Αθήνας

ΑΘΗΝΑ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2020.

14 **χρόνια μετά την εγκατάστασή του στο ιδιόκτητο «σπίτι» του στους Αμπελόκηπους το 2006, και συμπληρώνοντας φέτος μισό αιώνα ζωής, μετά την... ανασύστασή του το 1970, ο Σύλλογος Ανωγειανών Αθήνας έκανε την απαραίτητη... ανανέωσή του!**
Με κοπιώδεις, εντατικές και απολύτως... «οικογενειακές» εργασίες, από τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και της χορευτικής του ομάδας, που ξεκίνησαν το Σάββατο, 15 Φεβρουαρίου 2020 και ολοκληρώθηκαν το Σάββατο, 07 Μαρτίου 2020, η αίθουσα του Συλλόγου Ανωγειανών Αθήνας ανανεώθηκε πλήρως αφού καθαρίστηκε εξονυχιστικά, εκκαθαρίστηκε πλήρως το αρχείο της, βάφτηκε, απολυμάνθηκε και διακοσμήθηκε διαφορετικά, προσφέροντας νέα πνοή και διάθεση στα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου, που την εγκαινίασαν στο μάθημα χορού του Σαββάτου, 07 Μαρτίου 2020.
Οφείλουμε να ευχαριστήσουμε το μέλος της χορευτικής ομάδας μας κο Γιώργο Αγκουριδάκη, που αν και μη Ανωγειανός, έχει γίνει αναπόσπαστο μέλος της... παρέας μας και ανέλαβε εξολοκλήρου τα αναγκαία μερεμέτια και το βάψιμο του χώρου του Συλλόγου μας.
Όταν οι συνθήκες το επιτρέψουν, κι εφόσον η χώρα μας και ο πλανήτης ολόκληρος ξεπεράσει τον σκόπελο της πανδημίας του κορωνοϊού, θα Σας περιμένουμε όλους, να σας καλωσορίσουμε επίσημα στην πλήρως ανακαινισμένη μας αίθουσα, σ' ένα γλέντι που θα μείνει σε όλους αξέχαστο.

Καλορίζικη και να είμαστε όλοι καλά να τη χαιρόμαστε!

ΦΩΤΟ ΜΑΝΩΛΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΗΣ

ΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ΕΥΡΥΔΙΚΗΣ

Ήταν **Κυριακή 16 Μαρτίου 1980**.
Στο σαρανταήμερο μνημόσυνο του **Νίκου Ξυλούρη** στην Αθήνα.
Σχεδόν όλη η μέρα η πρωτεύουσα ήταν υπό δυνατή, καταρρακτώδη βροχή! Κόσμος κατά πολλές εκατοντάδες συνέρρεε στον τάφο του **Ψαρονίκου**.
Ξαφνικά στο βάθος του Α' νεκροταφείου εμφανίζεται η αδελφή του **Νίκου**, η **Ευρυδίκη**, κρατώντας στο χέρι ένα κόκκινο τριαντάφυλλο και καθώς ανέβαινε το μονοπάτι μοιρολογούταν. Με αργά και σταθερά βήματα, χωρίς να κρατάει ομπρέλα στα χέρια, πλησίασε το μνήμα του αδελφού της.
Ο κόσμος της «έκανε» χώρο και αφού κατέθεσε το τριαντάφυλλο, κατέθεσε μαζί πόνο, δάκρυα και ψυχή, λέγοντας:

«Σου φέρνω τριαντάφυλλο
αδελφέ μου
κομμένο από τα Ανώγεια
ακριβέ μου,
σου φέρνω χαιρετίσματα χαρά μου
απ' όλους τους γειτόνους έρωντά μου.
Πού είναι, μωρέ,
οι φοιτητές καλέ μου,
η του Πολυτεχνείου καντιφέ μου,
Νίκο, να σε σηκώσουνε παιδί μου
στα χέρια τους απάνω γιασεμί μου.
Νίκο, να πεις την "ΞΑΣΤΕΡΙΑ",
αδελφέ μου,
να ξαστερώσει ο κόσμος ακριβέ μου.
Γιάντα, μωρέ, χρυσέ μου αετέ
έκλεισες τα φτερά σου
και δεν τα ανοίγεις να πετάς
όπως πετούσες πρώτα στα ψηλά σου.»

ΜΑΝ. ΣΚΑΝ.

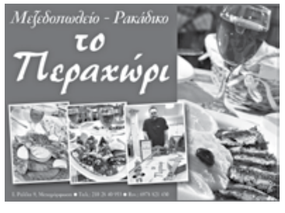

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Εις μνήμη ΑΝΝΑΣ ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗ (ΓΕΓΕ)

✝ *«Έφυγε» 24.12.2019*

Σεμνή, περήφανη και πάντα χαμογελαστή, η Άννα Ανδρεαδάκη, υπήρξε, για όσους την γνώρισαν, παράδειγμα ήθους και αξιοπρέπειας.
Για όσους δεν είχαν την τύχη να την γνωρίσουν, ήταν μια γυναίκα που εκπλήρωσε με επιτυχία όλους του ρόλους, που η ζωή της απένειμε.
Σα θυγατέρα, στάθηκε ακλόνητη πλάι στους γονείς της ως το τέλος, αντιμετωπίζοντας με υπομονή και απαράμιλλη δύναμη τα προβλήματα υγείας τους.
Σαν αδελφή, παρ' ό,τι μικρότερη από τον αδελφό της, στάθηκε δίπλα του με τη στοργή, την αγάπη και την αυστηρότητα που επιδεικνύει μια μητέρα στο παιδί της.
Σα σύζυγος, αγάπησε, τίμησε και φρόντισε τον σύντροφό της, στα εύκολα και στα δύσκολα, από τα πρεσβευτικά σαλόνια ως και την ιδιόρρυθμη Ανωγειανή κοινωνία, που τόσο αγάπησε κι εκείνη την αγκάλιασε, όπως της άξιζε, σα να ήταν αυτόχθονο μέλος της.
Σα νύφη δεν ξεχώρισε ποτέ την οικογένεια του συντρόφου της από τη δική της, ούσα πάντα παρούσα σε κάθε ευχάριστη, αλλά και δυσάρεστη στιγμή.
Σαν θεία ήταν για όλα τ' ανίψια της δεύτερη μάνα, έτοιμη να τα παρηγορήσει, να τα συμβουλέψει, αλλά και να τα «μαλώσει», όπου χρειάστηκε, με την ίδια άδολη αγάπη και ειλικρινή στοργή, που επεδείκνυε και στο παιδί της.
Σαν πεθερά, δεν ξεχώρισε στιγμή τον σύντροφο της κόρης της, από την ίδια, επιδεικνύοντάς του μια ασύγκριτη αδυναμία και φροντίδα.
Σαν ξαδέλφη, φίλη, κοινωνική συναναστροφή, εξέφραζε πάντα με τόλμη και επιχειρήματα τη γνώμη της, ήταν εχέμυθη και σοβαρή, αποφεύγοντας να εμπλακεί ή να προκαλέσει κοινωνικά σχόλια.
Δεν είναι τυχαίο λοιπόν, που τ' όνομά της, Άννα, ήταν μέρος της λέξης «μάνα». Δώρο σταλμένο απ' το Θεό, για όλους όσους βρέθηκαν στο δρόμο της.
Αλλά και της λέξης «μάνα». Γιατί γι' αυτό κυρίως γεννήθηκε. Γιατί ο ρόλος της αυτός, είναι που καθ' όλα την προσδιόριζε, αλλά και καθόρισε την πορεία ζωής της θυγατέρας της, Ζαχαρένιας. Μόνη της αγωνία και επιδίωξη σαν μητέρα, να συντελέσει, μαζί με τον σύντροφό της, στην ανάπτυξη μιας υγειούς, ισορροπημένης, ανεξάρτητης και αυτάρκους προσωπικότητας, με οδηγό την ευαισθησία, την κοινωνική προσφορά, την ειλικρίνεια και την ευθύτητα.
Παρ' όλ' αυτά, το «τέλος» ήρθε απρόσμενα νωρίς, τη νύχτα της Παραμονής των Χριστουγέννων, για να ανέλθει, μαζί με τους άλλους αγγέλους, στην θέση που της άρμοζε, πλάι στον Κύριο.

Ας αναπαυθεί εν Ειρήνη...
Αιωνία η μνήμη της.
Η οικογένειά της.

Η οικογένεια της εκλιπούσας εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των 300,00 Ευρώ.

Ο ανιψιός της εκλιπούσας Βασίλης Ανδρεαδάκης (Γεγές) έγραψε:

Για να μη νιώθεις μοναξιά
βρες το Γεγεδογιάννη
εις την αιώνια ζωή
παρέα να σου κάνει

Το χώμα να' ναι ελαφρύ
στον τάφο το δικό σου
θεία καλό ταξίδι σου
από τον ανιψιό σου

Εις μνήμη ΠΑΝΤΕΛΗ - ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗ (ΣΑΟΥΝΑΤΣΟΥ)

✝ *Αποβίωσε 02.11.2019*
2 μηνών

Ευθύνες ρίχνω στο Θεό
που σ' έχει μακριά μου
γιατί σε πήρε ξαφνικά
μέσα απ' την αγκαλιά μου

Δε θέλω εγώ συγχωρεμούς
γιατ' είμαι αγγελούδι
γι' αυτό με διάλεξε ο Θεός
στο βάζο του λουλούδι

Οι γονείς σου.

Εις μνήμη του εκλιπόντος η οικογενειά του εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των 50,00 Ευρώ.

Εις μνήμη ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗ

✝ *(Απεβίωσε 8 Ιανουαρίου 2020)*

Ακριβώς δύο χρόνια μετά την εκδημία του Μακαριστού - Σεβαστού Ιερέα Νικολάου Γ. Ανδρεαδάκη, η πρεσβυτέρα, η αγαπημένη του παπαδιά, εκάνησε ξαφνικά και απροειδοποίητα να τον συναντήσει.
Πλήθος κόσμου στο στερνό κατευόδιο, θλίψη και συγκίνηση για το φευγιό μιας από τις τελευταίες καπετάνισσες των Ανωγείων, της Αρχόντισσας Παππαδιάς. Η εκλιπούσα πρεσβυτέρα υπήρξε άτομο με έντονη προσωπικότητα, ακέραια και δραστήρια και είχε διακριθεί για το έντονο φιλανθρωπικό της έργο.
Συμπορεύτηκε με τον σύζυγό της Παπά Νικόλα Ανδρεαδάκη για 65 χρόνια με αγαστή σύμπνοια, κατανόηση και αγάπη σε όλες τις εκφάνσεις της Ιερατικής, Κοινωνικής και Οικογενειακής Ζωής των.
Δεν άντεξε όμως για πολύ την απώλεια του συζύγου της, αφού κατάθλιψη την εκυρίευσε μετά την απώλεια του.
Ο Θεός την αξίωσε να απολαύσει χαρές και έντονες συγκινήσεις από τα παιδιά, τα εγγόνια και τα δισέγγονα της, αλλά και να φύγει όρθια, αναπάντεχα και ξαφνικά, πλήρης όμως ημερών.
Στην εξόδιο ακολουθία, με τους 15 ιερείς, προϊστατο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ.κ.Ευγένιος, ο οποίος, στον επικήδειο λόγο που εκφώνησε, εξήρε την προσωπικότητα, το ήθος, την δράση και το φιλανθρωπικό έργο της εκλιπούσης.
Στην μνήμην της κατατέθηκε πλήθος στεφάνων και χρηματικών ποσών που διανεμήθηκαν σε διάφορους Οργανισμούς και Ιδρύματα.
Μεταξύ άλλων στην μνήμη της κατέθεσαν ποσά και η Ουρανία – Γιάννης Σπυρόπουλος (50,00 ευρώ), ο Κώστας Ανδρεαδάκης (30,00 ευρώ), η Μαρία Β. Ανδρεαδάκη (50,00 ευρώ) και ο αδελφός της θανούσης Ανδρέας Λ. Γρύλλος (200,00 ευρώ).
Τα τέκνα της εκλιπούσης εις μνήμην αυτής, και του Παπά Νικόλα Ανδρεαδάκη εισέφεραν στην *«ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΩΓΕΙΩΝ»* το ποσόν των τετρακοσίων (400,00) ευρώ.
Ο συμπαθής «Αγκούτσακας» με το πέρας της κηδείας ειμήθυρισε:

«..Γενέθλια 'χει ο παπάς
διπλή θάν'η χαρά του
γιατί την ίδια εποχή
Φεύγει κ' η παπαδιά ντου».
Ας είναι αναπαυμένη εν δικαίοις και
να' ναι ελαφρύ το χώμα της Ανωγειανής Γης που την υποδέχθηκε!!!

Εις μνήμη ΒΑΣΙΛΗ ΑΕΡΑΚΗ (ΠΙΤΑΚΟΒΑΣΙΛΗ)

✝ *Τρία έτη από το θάνατό του (30.01.2016)*

Συμπληρώθηκαν τρία χρόνια από τότε που η ψυχή του Βασίλη Αεράκη – Πιτακοβασίλη, φτερουγίζει μαζί με τους αγγέλους εκεί στην γειτονιά τους. Η μεγαλοψυχία, η ευθύτητά και τα φιλότιμο του, ήταν από τα πολλά που χαρακτήριζαν αυτόν τον σοβαρό Ανωγειανό και αξιοπρεπή άνδρα.
Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του. Αιωνία του η μνήμη.

Η σύζυγός του **Δώρα**, τιμώντας την μνήμη του, εισέφερε στην εφημερίδα μας το ποσόν των πενήντα (50,00) Ευρώ.

Εις μνήμη ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΛΛΕΡΓΗ (ΝΤΑΛΟΥΚΟΥ)

✝ *Ένα έτος από το θάνατό του*

Η αδελφή του Μαρία Βρέντζου του Γεωργίου, με αφορμή το ετήσιο μνημόσυνο του εκλιπόντος αδελφού της Κωνσταντίνου, εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των πενήντα (50,00) Ευρώ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Εις μνήμη ΚΩΣΤΑ ΣΑΛΟΥΣΤΡΟΥ (ΑΔΑΜΑΚΗ)

✝ *Ετών 76*

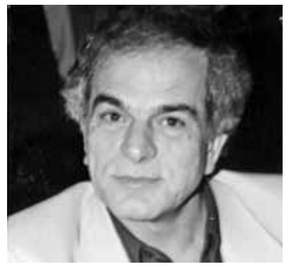

Ήσουν καλός, ήσουν γλυκός
κι είχες τις χάρες όλες,
όλα τα χάδια τ 'αγεριού
του κήπου όλες τις βιόλες.
Γ. ΡΙΤΣΟΣ

Πολυαγαπημένε μου αδελφέ,
λες κι εμπνεύστηκε ο ποιητής από σένα, όταν έγραψε το υπέροχο αυτό ποίημα.
Σε όλη τη ζωή σου υπήρξες έντιμος, αξιοπρεπής, φιλότιμος, δοτικός κι εργατικός. Από μικρό παιδί βοηθούσες τη Μάνα μας, που μεγάλωνε μόνη της τέσσερα ανήλικα παιδιά.
Αυτό συνεχίστηκε μέχρι που πήγες στο στρατό.
Όταν αποστρατεύτηκες, πήρες τη Μάνα κι εμένα και μετακομίσαμε στην Αθήνα, για μια καλύτερη ζωή.
Εκεί δούλεψες σκληρά σε διάφορες δουλειές, μέχρι που διορίστηκες στην Εφορία, όπου φτωχός μπήκες και φτωχός έφυγες.
Τα οκτώ χρόνια που ζήσαμε στην Αθήνα, ήταν φτωχικά, αλλά χαρούμενα κι ευτυχισμένα.
Στη συνέχεια παντρεύτηκες την Ελένη και κάνατε μια ωραία οικογένεια. Αποκτήσατε το μοναχοπαίδι σας, τον Μανώλη, που τον λάτρεψες και σε λάτρεψε.
Αγαπημένε μου αδελφέ, δεν έχουμε τίποτα άσχημο να θυμόμαστε από σένα. Μόνο όμορφα, μόνο καλά, μόνο αγάπη και ζεστασιά.
Αν υπάρχει Παράδεισος, σίγουρα θα είσαι εκεί.
Με πολύ μεγάλο πόνο και απέραντη θλίψη σε συνοδεύσαμε και σε αποχαιρετήσαμε για το μεγάλο ταξίδι.
Όμως πρέπει να ξέρεις ότι η οικογένεια σου και όλοι εμείς οι δικοί σου άνθρωποι, θα σ' αγαπάμε και θα σε θυμόμαστε για πάντα.
Έχουμε κλείσει, βαθιά μέσα στις καρδιές μας, την εικόνα και τη μνήμη σου και τα φυλάμε σαν πολύτιμο αγαθό.

Καλό σου Παράδεισο Αδελφέ μου.
Ελένη

Εις μνήμη του εκλιπόντος η αδελφή του Ελένη Σαλούστρου-Σειραδάκη εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των εκατό (100,00) ευρώ.
Ο Κώστας Σαλούστρος του Αδαμάκη, υπήρξε φως λαμπερό στη Γη.
Η γλυκειά του ύπαρξη φώτιζε και ζέσταινε σε ακτίνα που ξεπερνούσε το οικογενειακό περιβάλλον.
Μια ψυχή ελεύθερη, ανεξάρτητη, μια στόφα φιλοσοφική από τη φύση της.
Ήθελες να είσαι κοντά του. Σου περνούσε μηνύματα και με το βλέμμα του ή απλώς με την παρουσία του.
Σ' αγαπήσαμε πολύ θείε Κώστα.
Ο πατέρας μας ο Αδαμογιώργης, σε λάτρευε.
Κάθε φορά που ερχόσουν στο σπίτι μας, είχαμε γιορτή.
Ο αδερφός μου! Έλεγε και η φωνή του χρωματιζόταν διαφορετικά ...
Της Ρηνιώς η καρδιά πάντα ξεχείλιζε με αγάπη για σένα.
Δεν ξεχνάει ποτέ, ότι ήσουν πάντα εκεί σε χαρές και λύπες για την οικογένειά της.
Δεν ξεχνάμε ποτέ, την έμπρακτη στήριξη σου σε κάθε δυσκολία μας.
Τη χαρά σου με τη χαρά μας!
Την τρυφερή σου αγάπη, μέχρι τις τελευταίες σου στιγμές...
Αυτήν την τρυφερότητα και την αγάπη, την έχουμε κλείσει στην καρδιά μας.
Καλοστραθιά αγαπημένε μας θείε...
Να μας ε χαρετάς τα μέλη της οικογένειας μας, που σε υποδέχτηκαν...
Οικογένεια Ρηνιώς, Αδαμογιώργαινας.

Στην μνήμη του αγαπημένου τους θείου, Κώστα Σαλούστρου, κατέθεσαν:
Σολούστρου Ειρήνη (Αδαμογιώργαινα) ποσό πενήντα (50,00) Ευρώ.
Πόπη Κοντογιάννη ποσό πενήντα (50,00) Ευρώ.
Αντιγόνη Σαλούστρου ποσό των πενήντα (50,00) Ευρώ.
Ελένη Σαλούστρου - Βρέντζου ποσό των πενήντα (50,00) Ευρώ

Τέσσερις βιόλες είχενε
η γλάστρα του Αδαμάκη..
τσοι τρεις, τσοι πήρε μακριά
απ'το παλιό κονάκι..

Κώστα αγαπημένε μας,
υγιέ του Αδαμάκη,
πληγή αφήνεις στην καρδιά
και στο μυαλό μεράκι...

Τον Γιώργη και την Πόπη μας,
να μας ε χαιρετίξεις
και τον παππού και τη γιαγιά
να τους γλυκοφιλήσεις.

Δώσε και στη Μαρία μας
ένα γλυκό φιλάκι
πού έφυγε τόσο νωρίς
και σας ε κάνει ορτάκι...

Εις μνήμη ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ ΚΟΥΝΑΛΗ

✝ *Ένα έτος από το θάνατό της*

Την πόρτα που 'χεις ουρανέ
Πως θα 'θελα ν' ανοίξω
Να δώ αυτή που αγαπώ
Λίγο να την αγγίξω...

Πέρασε κιόλας ένας ολόκληρος χρόνος, πολυαγαπημένη μας Λευκοθέα, χωρίς εσένα!!!
Αυτά τα τόσο εκφραστικά μάτια δεν τα είδαμε ξανά, αυτή την φωνή δεν την ακούσαμε ξανά, την ζεστή σου φωνή, που όμως ακόμα ηχεί στα αυτιά μας.
Πώς είναι δυνατόν να σίγησε για πάντα η φωνή σου;
Η αλήθεια στο βλέμμα σου, η τόλμη μέσα απ' τις πράξεις σου, το ενδιαφέρον σου για όλους και για όλα! Υπόδειγμα εργατικότητας, συνέπειας, παράδειγμα προς μίμηση για όλους! Ήσουν πάντα τακτική, οργανωμένη, άριστη σε όλα, πάντα πρόθυμη με χαμόγελο!
Σε αναζητούμε ΜΙΚΡΟΙ-ΜΕΓΑΛΟΙ, μιλάμε για εσένα χωρίς εσένα σα να είσαι δίπλα μας, πόσο πολύ μας έχεις λείψει! Δεν περνάει μέρα να μην πούμε το όνομά σου, να μην αναφέρουμε τα λόγια σου!
Εσύ Λευκό δεν ήσουν κόρη – αδερφή – κουνιάδα – θεία...ήσουν για όλους ΜΑΝΑ, μια πονετική ΜΑΝΑ!
Δεν υπάρχουν λόγια Λευκό μας, μόνο δάκρυα....
Ένας χρόνος πέρασε και άλλαξε η ζωή μας! Πόσα πολλά συνέβησαν κι εσύ απούσα! Ό,τι κι αν έγινε τίποτα, δεν ήταν ικανό για να σε φέρει πίσω! Η ζωή προχωράει για όλους μας...εμείς σε στεριθήκαμε αναπάντεχα..!!!
Σε κρατάμε ζωντανή μέσα απ' τις φωτογραφίες σου, έχουμε τις αναμνήσεις σου, θυμόμαστε τις όμορφες κουβέντες σου...άλλωστε πως να ξεχάσεις κάποιον που σου έδινε απλόχερα ο,τι είχε και δεν είχε, κάποιον που ήταν πάντα πρόθυμος να σε βοηθήσει και να σε συμβουλεύσει, κάποιον που αγάπησες;
Το κενό σου δεν αναπληρώνεται...
Θα μείνει για πάντα και ένα ΓΙΑΤΙ να μας βασανίζει, που δεν θα απαντηθεί...
Τώρα έχουμε και εμείς το δικό μας αστέρι στον ουρανό, γιατί σίγουρα η αύρα που εξέπεμπες στη γη, τώρα έχει γίνει αστέρι του ουρανού, που φωτίζει τον δρόμο μας...
Καλό παραδεισο!!!
Και κάποια στιγμή θα ειδωθούμε!!!
Αιωνία σου η μνήμη
Η οικογένεια σου...

Εις μνήμη ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΑΕΡΑΚΗ

Καλό ταξίδι αξάδελφε
μεγάλε αδελφέ μου
και συμβουλάτορα του νου
στις δύσκολες στιγμές μου

Στη μνήμη του εκλιπόντος η οικογένεια του Ηρακλή Αεράκη (Ρώσου) εισέφερε στη Φ.Α. το ποσό των 50,00 Ευρώ.

Εις μνήμη ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΑΙΡΕΤΗ (ΝΙΚΑΚΗ)

✝ *Ένα έτος από το θάνατό του (24.11.2018)*

Ένας χρόνος πέρασε από τότε που έφυγες μακριά μας.
Τόσο μακριά που δεν μπορούμε πια να σε δούμε, να μιλήσουμε, να χαρούμε, να λυπηθούμε, να πούμε όλα αυτά που μας συμβαίνουν, καλά και κακά.
Να ξέρεις όμως ότι είσαι πάντα στο μυαλό μας, στην σκέψη μας, στην καθημερινότητα μας.
Είσαι δίπλα μας, παρών, σε κάθε κουβέντα με συγγενείς και φίλους.
Μας λείπεις Κώστα.

Στην μνήμη του εκλιπόντος, η οικογένεια εισέφερε στην Φ.Α. το ποσό των εκατό (100,00) Ευρώ.

ΦΩΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Φώτο 1-13 **Στιγμιότυπα από την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου Ανωγειανών Αθήνας**
Φώτο 14-28 **Στιγμιότυπα από την ετήσια χοροεσπερίδα του Συλλόγου Ανωγειανών Αθήνας.**

ΦΩΤΟ **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΩΝΗΣ**